

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΑΡ. 221 15 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1960 ΔΡ. 5

Η
ΒΟΥΛΑ ΖΟΥΜΠΟΥΛΑΚΗ
ΚΑΙ Ο
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΥΡΑΤ

ΥΠΑΡΧΕΙ ΖΩΗ ΣΤΗΝ ΑΦΡΟΔΙΤΗ ;

Οί τελευταίες επίσημες παρατηρήσεις

ΑΣΤΗΡ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ-ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 38

ΜΕΓΑΡΟΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Τηλεγραφική διεύθυνσις - ΣΤΕΛΑΤΕΝ

Τηλέφωνα: 30-721 (8 γραμμαί) 28-279, 33-431

Ασφαλεία

ΠΑΝΤΟΣ ΚΛΑΔΟΥ

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ

ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ : Καθ' ὅσας τὴν χώραν ἐντὸς τῶν Ὑποκ/μάτων
τῆς ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΕΝ ΚΥΠΡῳ : Εἰς ΛΕΥΚΩΣΙΑΝ, ΛΕΜΕΣΣΟΝ καὶ ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΝ
ΕΝ ΑΙΓΥΠΤῳ : Εἰς ΚΑΪΡΟΝ, ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΝ καὶ ΠΟΡΤ-ΣΑΪΔ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΤΕΥΧΟΣ ΑΡΙΘ. 221 ΔΡΑΧ. 5

ΕΤΟΣ Ε' 15 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1960

Ἑκδόσεις: ΕΛΚΗΝ Ἑλένη Γ. Βλάχου—Η. Γ. Ἡλίοπουλος
Διευθύνσεις: Κων. Κ. Ψύχας (Μονῆς Πετράκη ἀριθ. 8, Ἀθῆναι)
Προϊστάμενος Τυπογραφείου: Κ. Ζαγοριανίτης (Ἑλίου Μανουτίου 18 Ἀθῆναι)

Γραφεῖα:

Συντάξεις, Ἰωκράτους 57, Ἀθῆναι, Τηλεφ. 527-081

Ἑκδόσεις, Βουλιαγμένης 352, Ἀθῆναι, Τηλεφ. 971-685

Συνδρομαί:

Ἑσωτερικοῦ, ἐξάμηνος δραχ. 130. Ἑτησία δραχ. 260.

Ἐξωτερικοῦ, ἐξάμηνος δολλάρ. 7. Ἑτησία δολλάρ. 14.

Ἀεροπορικὴ ἀποστολὴ κατόπιν συνεννόησεως—Διαφημίσεις κατὰ συμφωνίαν. Ἀπαγορεύεται ἡ ἀναδημοσίευσις ἀρθρῶν καὶ εἰκόνων τοῦ περιοδικοῦ χωρὶς τὴν ἀδεία τῶν συγγραφέων καὶ τῶν ἐκδοτῶν—Χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται—Τηλεγραφικὴ Διεύθυνσις: ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΘΗΝΑΙ.

«ΕΛΚΗΝ» ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ Ε.Π.Ε. (Κεφ. Καταβεβλημένον Δρ. 400.000)

Ἡ Ἰρία Λέινο

Εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 219 τεῦχος τοῦ ὑμετέρου περιοδικοῦ καὶ εἰς τὴν σελίδα 67 ἐδημοσιεύθη ὁλοσέλιδος φωτογραφία ὑπὸ τὸν τίτλον «Παριζιάνικες σιλουέττες», ἐμφανίζουσα τὸ παρισινὸ μαννεκέν Ἰρία Λέινο φέρον μοντέλο κατασκευῆς ἡμῶν καὶ παραπλεύρως περιγραφὴν αὐτοῦ δοθεῖσαν παρ' ἡμῶν κατόπιν τηλεφωνήματός σας, χωρὶς ν' ἀναφέρετε ὅτι εἶναι ἐκτέλεσις τοῦ οἴκου μου.

Διὰ τὴν τάξιν σὰς γνωρίζω ὅτι τὸ ὥς ἄνω μαννεκέν μετεκλήθη εἰδικῶς παρ' ἡμῶν ἐκ Παρισίων διὰ τὴν ἐπίδειξιν τῶν μοντέλων τοῦ οἴκου μου τοῦ θέρους τοῦ 1959 καὶ εἰς οὐδεμίαν ἄλλην ἐπίδειξιν ἔλαβε μέρος, τὸ δημοσιευθὲν δὲ ὥς ἄνω μοντέλο κατεσκευάσθη διὰ λογαριασμὸν γνωστοτάτης δεσποινίδος τῶν Ἀθηνῶν.

Παρακαλῶ ὅπως, πρὸς ὁλοκλήρωσιν τοῦ ὥς ἄνω ρεπορτάζ, καταχωρίσετε τὴν παρουσίαν μου εἰς τὴν οἰκείαν θέσιν τοῦ περιοδικοῦ σας.

Κ. ΜΑΤΡΟΠΟΤΑΟΣ

MODELIST

Ἀθῆναι

Ὁ νέος Κώδιξ

Ὀδικῆς Κυκλοφορίας

Ὁ «Ὁργανισμὸς Προλήψεως Ἀτυχημάτων» ἐξέδωσε καὶ κυκλοφόρησε τελευταία ἓνα μικρὸ τόμο, τὸν «Εἰκονογραφημένον Ὀδηγὸν Ὀδικῆς Κυκλοφορίας», στίς σελίδες τοῦ ὁποίου δίνονται ὁδηγίες πρὸς πεζοὺς καὶ ὁδηγοὺς σχετικὰς μετὰ τὴν τήρησιν τῶν κανόνων κυκλοφορίας καὶ τοὺς κινδύνους ποὺ διατρέχουν οἱ παραβάτες. Ἐκεῖνο ποὺ θὰ ἤθελα νὰ ὑπογραμίσω εἶναι ὅτι καὶ αὐτὴ τὴ φορὰ ἡ προσπάθεια ἐνισχύθηκε κατὰ κῆρυξ λόγῳ καὶ πάλι ἀπὸ τὴν ἰδιωτικὴν πρωτοβουλία. Στὴν περιπτωσὴ αὐτὴ ἀρωγὸς ἦταν ἡ «Μόμ-

πιλ Ὀϊλ». Καὶ ἐρωτῶ: Δὲν θὰ μπορέσῃ τὸ κράτος, κάποτε, νὰ ἀναλάβῃ τὴν ἐκδόσιν ἐνὸς παρομοίου κώδικος, ἐπισήμου, τέλειου καὶ χωρὶς τὴν βοήθεια κανενὸς ὁργανισμοῦ ἢ ἐταιρίας;

Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

• Τὴν ἡμέρα τῆς κυκλοφορίας τοῦ νέου κώδικος ἐγίνε στὰ ἐντευκτήρια τῆς ΕΛΠΑ μὲ μὴ μικρὴ γιορτὴ, στὴν διάρκεια τῆς ὁποίας μίλησε μετὰ ἄλλων καὶ ὁ πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς Συντάξεως τοῦ Κώδικος Ὀδικῆς Κυκλοφορίας, κ. Δ. Σίνης, γενικὸς διευθυντὴς μεταφορῶν τοῦ ὅπου γείου Συγκοινωνιῶν. Ὁ κ. Σίνης, ἀναφερόμενος εἰς τὸ θέμα ποὺ θίγεται, εἶπε τὰ ἀκόλουθα:

«Ὁ ἀνὰ χεῖρας κωδὶξ δὲν φιλοδοξεῖ νὰ ἀναπληρώσῃ τὸν ἐπίσημον συγχρονισμένον κώδικα, ὁ ὁποῖος θὰ ἔχῃ νομικὴν ἰσχὺν καὶ διὰ τὸν καταρτισμὸν τοῦ ὁποίου συνιστῆθῃ ἤδη, βάσει εἰδικῆς διατάξεως νομοῦ, ἐπιτροπὴ ἐκ κρατικῶν ὑπαλλήλων καὶ ἄλλων προσωπικοτήτων καὶ ἥτις ἐργάζεται ἐντατικὰ διὰ τὴν εἰς σύντομον χρονικὸν διάστημα ἀποπεράτωσιν του».

Ὅπως βλέπετε, ἔχετε τὴν ἀπάντησιν ἀπὸ ἀφομόδια πηγὴ. Προσθέτομε ὅτι δὲν φέρει λόγος νὰ μᾶς ἐνοχλῇ ἡ παρουσία τῆς ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας σὲ παρόμοιες ἐκδηλώσεις. Μήπως νομίζετε ὅτι δὲν συμβαίνει τὸ ἴδιο καὶ σὲ ἄλλα, πολὺ πλουσιώτερα ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, κράτη; Ἐν πάσῃ περιπτώσει παρόμοιες χειρωνακτικὲς τῆς ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας μόνον ἐπαίνους — καὶ ὄχι παράπονα — πρέπει νὰ ἀποσποθῇ.

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

Ἡ Βούλα Ζουμπούλα καὶ ὁ Δημήτριος Μνηστράτος ἐμφανίζονται στὴν ἐφετερινὴν ἐπιτυχία «Υπόθεση Νιρέφους» ποὺ συνεπλήρωσε προχθὲς 150 παροσιάσεις. Φωτογραφία τοῦ ἐξωφύλλου Β. Μίχου.

Ἐνα τέλειο καὶ
δοκιμασμένο
Ἀμερικανικὸ
προϊόν

Σὲ γυάλινα
βάζα
καὶ μετάλλινα
κουτιά

ΣΤΙΓΜΙΑΙΟΣ ΚΑΦΕΣ

BRAVO

ΔΙΑΛΥΤΟΣ - ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΣ

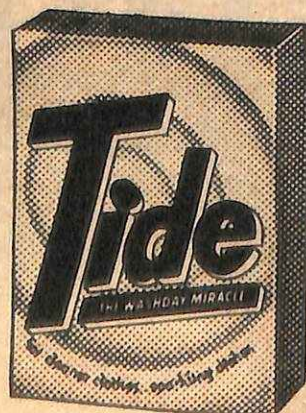
Ἐνδουσιάζει δσοὺς ζητοῦν τὴν γεῦσιν καὶ
τὸ ἄρωμα τοῦ πραγματικοῦ καφέ!

ΕΙΣΑΓΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΣ ΕΙΣΑΓΩΓΕΥΣ ΚΑΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ
ΕΤΑΙΡΙΑ ΚΑΦΕΔΩΝ ΒΡΑΖΙΛΙΑΣ BRAVO

ΚΟΙΤΑΞΤΕ ΤΗ ΔΙΑΦΟΡΑ ΤΟ Tide ΠΛΕΝΕΙ ΚΑΘΑΡΩΤΕΡΑ ΑΠ' ΟΛΑ

Χωρίς να τρίβετε, χωρίς να κοπιάζετε σκληρά, έχετε την πιο πεντακάθαρη, μοσχομυρισμένη μπουγάδα.

Τό ξεχωριστό προτέρημα του Tide είναι ο καταπληκτικός άφρος του σε κρύο ή ζεστό νερό. Βουνό από πλούσιον άφρο, διαλύει τις σκόνες, τα λίπη και κάθε βρωμιά και τα παρασύρει στο ξέβγαλμα.

Αγοράστε σήμερα Tide για τη μπουγάδα σας.
Κάτασπρα ρούχα-ζωντανεμένα χρώματα και πάντα μαλακά χέρια! Με το Tide τα ρούχα κρατάνε περισσότερο, γιατί τα πλένει χωρίς φθορά.

Λίγο Tide σάς δίνει πλούσιο και παχύ άφρο

ΤΟ Tide ΠΛΕΝΕΙ ΚΑΘΑΡΩΤΕΡΑ ΑΠ' ΟΛΑ

ΤΑΙΝΙΑ
των Εκδόσεων

Αδαμαντοθήκη
ΝΙΝΟΣ ΤΟΥΛΟΥΠΑΣ
ΕΡΜΟΥ 28

Κωστούδης
ΕΡΜΟΥ 26
ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΥΦΑΣΜΑΤΑ

Patron Croquis
των Μεταλλών
Παρίσιων
ΟΙΚΟΝ
Ligne
ΑΠΟΛΑΡΝΟΣ 27
ΠΛ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ
ΑΘΗΝΑΙ - ΤΗΛ. 29-995

ΕΥΘΥΜΙΔΗΣ
ΜΑΛΛΙΑ
ΠΛΕΚΤΑ
ΚΟΥΒΕΡΤΕΣ
ΑΘΗΝΑΙ - ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

Αντί Διαμαντί
Πλάστικά δαμάσκα
ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 48 - ΤΗΛ. 33-036

ΣΟΥΖΟΥΚΑΚΙΑ
Ελ. Ορφανίδη
στην Ελ. Ψάδα
ΡΟΓΚΟΤΗ 3 - ΤΗΛ. 77-694
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Η Συλλογή της Σφης

Reve
LINGERIE BRODERIES
Coro
ΕΡΜΟΥ 14 ΤΗΛ. 26-994

The Vitamin Hair Tonic
PANTENE

Canada Furs
Γ. Π. ΣΑΒΑΡΙΚΑΣ
ΚΑΡΑΓΕΩΡΓΗ ΤΗΣ ΣΕΡΒΙΑΣ 1
Τηλ. 28-644

Bon Ton
Cravates de Luxe
ΣΤΑΔΙΟΥ 4

ANTIKA
Αρσάκης 4 - Αθήνα

ΜΕΝSTAR
ΤΑ ΝΕΑ ΧΕΙΜΕΡΙΝΑ ΠΑΙΔΙΚΑ ΜΟΤΕΛΛΑ
ΕΡΜΟΥ 23

ΟΙ ΟΡΑΙΟΤΕΡΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΟΥ
ΣΑΛΙΒΕΡΟΣ
ΣΤΑΔΙΟΥ 14

ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΙ
ΣΤΑΔΙΟΥ 17

Αντί Διαμαντί
ΜΟΝΤΕΡΝΑ ΥΦΑΣΜΑΤΑ ΕΠΙΠΛΑΣΕΩΝ
Αντί Διαμαντί
ΦΩΚΙΩΝΟΣ & ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ
ΤΗΛ. 33-036

Φλεριανός
ΚΡΥΣΤΑΛΛΙΝΑ ΒΑΖΑ
Σταδίου 3 - Τηλ. 21-514
ΣΥΝΤΑΓΜΑ

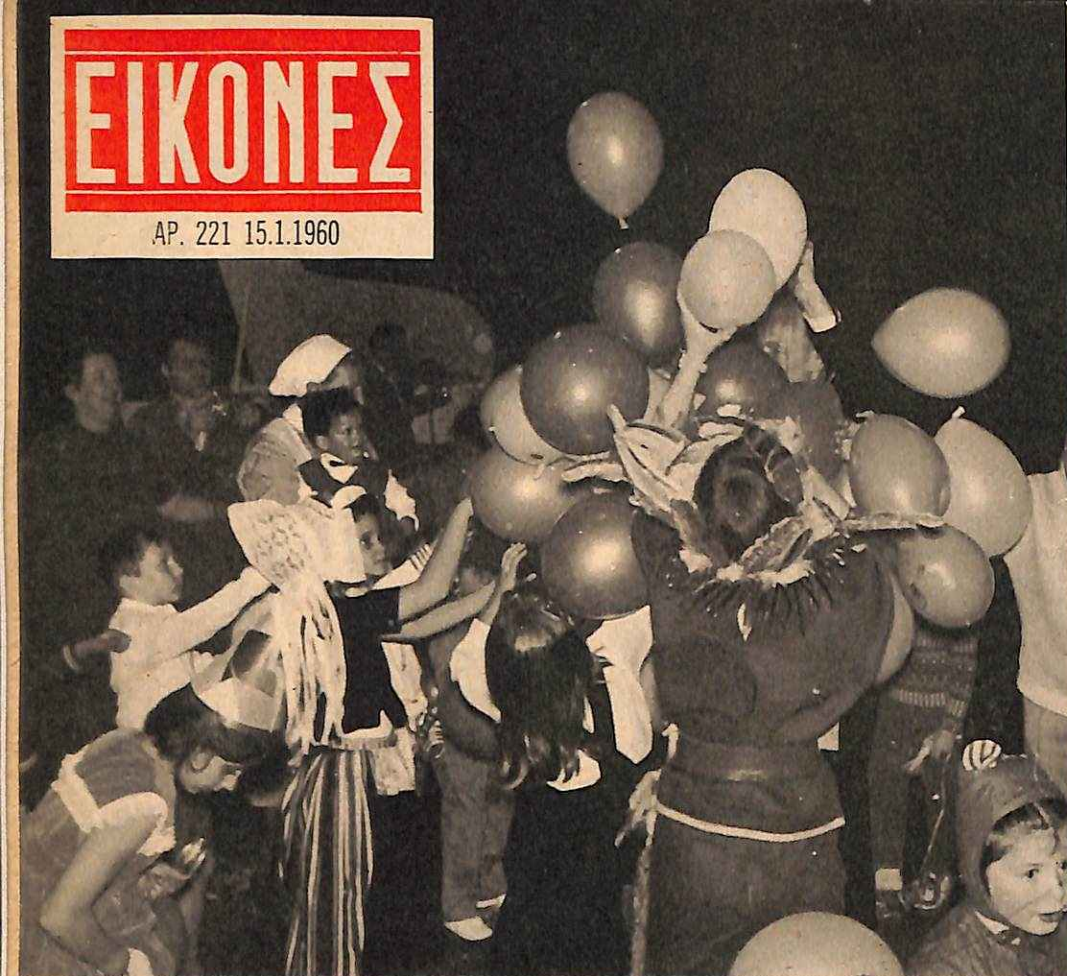
Πιερίδης
Βιοσύνθετα
Σταδίου 48 & ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 9

Λαδία
Αντί Διαμαντί
ΤΗΛ. 33-036 ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 48

ΕΥΘΥΜΙΔΗΣ
ΑΘΗΝΑΙ - ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

ΕΡΜΟΥ 25
Σανφρανίσκος

Μ.Σ. ΡΙΖΟΠΟΥΛΟΣ
ΒΟΥΛΗΣ 17 - ΤΗΛ. 27-588

Ο παράδεισος στὰ χιόνια

Οι μεγαλύτερες περιουσίες του κόσμου έδωσαν πάλι έφέτος τὸ χριστουγεννιάτικο καὶ τὸ πρωτοχρονιάτικο ραντεβού τους στὸ Σαὶν Μόριτς, στὸ φημισμένο έλβετικό κέντρο χειμερινῶν σπόρ, πού ἐπὶ ἓνα τέταρτο αἰῶνος ἀποτελεῖ τὸ σταυροδρόμι τῆς κοσμοπολιτικῆς κινήσεως καὶ τῆς πολυτελοῦς ἀναψυχῆς. Ἀλλά, ἂν γιὰ τοὺς περισσότερους γονεῖς οἱ διακοπές ἀπετέλεσαν μιὰ εὐχάριστη καὶ ἀναγκαία ἀνάπαυλα στὶς σοβαρώτατες ἀσχολίες τους, γιὰ τὰ παιδιὰ τους—ὅπως γιὰ τὰ παιδιὰ ὅλου τοῦ κόσμου—οἱ γιορτὲς προσέφεραν μιὰ ἀλησμόνητη εὐκαιρία γιὰ παιχνίδι. Καὶ φαίνεται ὅτι ἡ χλιδὴ δὲν τοὺς ἔκανε ἐντύπωση, ἀφοῦ, ὅπως φαίνεται, ἐγοητεύθηκαν ἀπὸ μερικὰ κοινὰ μπαλλόνια (ἄνω).

(Φωτ. Dalmas 8, Len Sirman 1)

Η Σοράγια «μόνη» ἀλλὰ εὐτυχής

Ἀνάμεσα στὶς ἄλλες προσωπικότητες, πού ἐλάμπρυναν μὲ τὴν παρουσία τους τὸ Σαὶν Μόριτς, ἦταν καὶ ἡ θλιμμένη τέως αὐτοκράτειρα τῆς Περσίας. Ὡστόσο, παρὰ τὶς προβλέψεις τῶν κοσμικογράφων, ἡ πριγκίπισσα Σοράγια δὲν συναντήθηκε μὲ τοὺς δυὸ «ὑποψήφιους μνηστήρες» τῆς, τὸν Ἰταλὸ πρίγκιπα Ὀρσίνι καὶ τὸν Γερμανὸ μεγαίστανα τῆς διομηχανίας κ. Κρούπ. Τῇ Σοράγια συνώδευαν ἡ μητέρα τῆς καὶ μερικοὶ φίλοι, «ἄσημοι», καθὼς φαίνεται, ἀπὸ κοσμικῆς ἀπόψεως, ἀφοῦ τὰ ὀνόματά τους δὲν ἀνεφέρθησαν σὲ καμμιά σχετικὴ στήλη. Αὐτὸ ὅμως δὲν ἐμείωσε καθόλου τὸ κέφι τῆς πριγκίπισσας, πού διασκέδαζε μὲ σερπαντίνες, μπαλλόνια καὶ κοτιγιόν.

Τὸ τραπέζι τῶν βαδυπλούτων

Στὸ χριστουγεννιάτικο «ρεβεγιόν», πού δόθηκε στὸ ὀνομαστὸ καὶ πολυτελέστατο «Παλάς Ὀτέλ», προεξάρχουσες φυσιογνωμίες ἦταν ὁ Ἕλλην ἐφοπλιστὴς καὶ ἡ κ. Σταύρου Νιάρχου, ὁ Γερμανὸς μεγαλοδιομηχανὸς καὶ ἡ βαρὼνη Χένρικ φὸν Τύσσεν, ὁ Ἰσπανὸς μαρκήσιος ντὲ Κουεσάντα, πού παρεκάθησαν στὸ ἴδιο, γεμάτο ἀπὸ κρύσταλλα κι ἀσήμι, τραπέζι.

Νέος χρόνος νέος κόσμος

Οι πελαργοί δεν φροντίζουν αποκλειστικά να εφοδιάζουν τους ανθρώπους με νεογνά. Κάποτε αποφασίζουν να στήσουν και τη δική τους οικογενειακή φωλιά, που ή φυσική ολοκλήρωσή της βρίσκεται πάντα σ' ένα χαριτωμένο πελαργάκι. Περηφάνεια και καμάρι από μέρους των ψηλόλιγων γονέων. Άλλα ό μικρός, παρά τις ανεπαίσθητες διαστάσεις του, έχει κιόλας σχηματισμένες τις δικές του αντιλήψεις. Είναι ή νέα γενιά, τὸ καινούργιο αἷμα, τὸ μέλλον

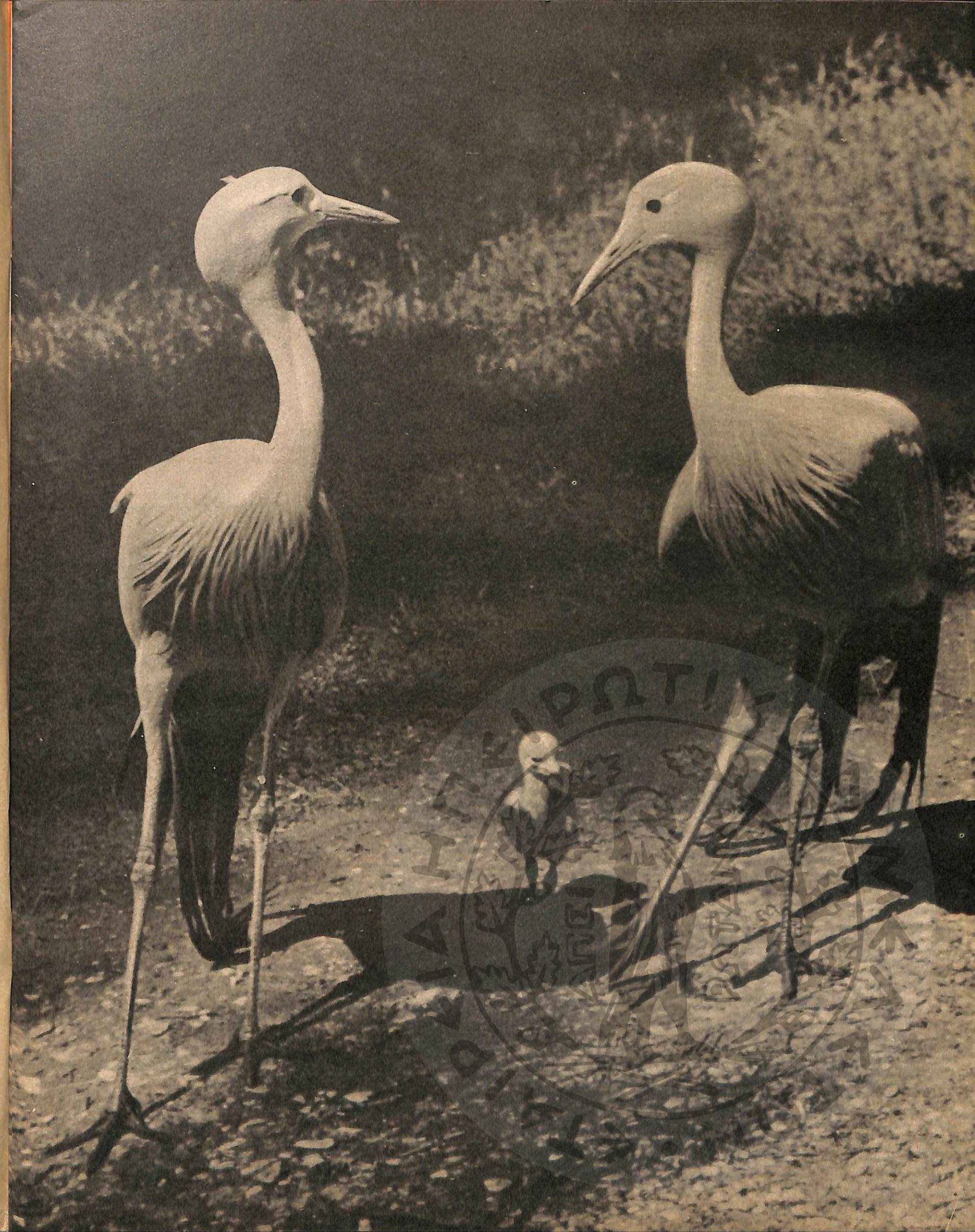
Τὸ ξεφάντωμα τῶν ἀετιδέων

Στὸ «Παλὰς Ότέλ» δόθηκε καὶ μιὰ μοναδικὴ ἀπογευματινὴ γιορτὴ, γιὰ τὰ παιδιὰ τῶν ὑπερπλουσίων. Μασκαρεμένοι ἀπὸ τὴν τέχνη τῶν πιὸ φημισμένων ραπτῶν καὶ μὲ τὴ συνοδεία μιᾶς στρατιᾶς ἀπὸ παραμάνες, δασκάλες, καμαριέρες καὶ σωφῆρες, οἱ μικροσκοπικοὶ κληρονόμοι διεσκέδασαν στὶς πολυτελεῖς αἴθουσες τοῦ ξενοδοχείου, τραγοῦδῃσαν, χόρεψαν, τσακώθηκαν. Ἐκλαψαν. Οἱ μικροὶ, ἀεροπόρος καὶ αὐτῆς (ἄνω), εἶναι ἀντίστοιχα οἱ Σπύρος καὶ Φίλιππος Νιάρχος. Τὰ δάκρυα (δεξιὰ) ρέουν ἀπὸ τὰ μάτια τοῦ μικροῦ γόνου τοῦ μαρκησίου ντὲ Πορτάγκο. Ἀξίζει, τέλος, ν' ἀπαθανατισθῇ τὸ ὑπεράνθρωπο χαμόγελο (κάτω) τῶν μουσικῶν τῆς ὀρχήστρας, ποὺ μαρτύρησαν ἀπὸ τὶς διαθέσεις τῶν μικρῶν πελατῶν τους

Καὶ ἀτυχήματα... ἀλλὰ συνηθισμένα

Ὁ βαρὼνος Χένρικ φον Τύσσεν προσήρχειτο στὶς διάφορες ἐορταστικὲς ἐκδηλώσεις τῶν ἡμερῶν στηριγμένος σὲ δεκανίκια. Λίγες ἐβδομάδες πρὶν ὁ Γερμανὸς μεγαλοδιομήχωνος εἶχε σπάσει τὸ πόδι του στὸ σκί. Παρόμοια ἀτυχήματα εἶναι τόσο συνηθισμένα στὰ χιόνια τοῦ Σαὶν Μόριτς, ὥστε οἱ προνοητικοὶ Ἑλβετοὶ ἔχουν φροντίσει νὰ προσφέρουν μιὰ σχετικὴ παραμυθία. Σὲ κάθε πελάτη τους τὰ μεγάλα ξενοδοχεῖα προτείνουν μιὰ ἀσφάλεια μὲ ὄρους πολὺ ἐλκυστικοὺς

Η ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ ΤΟΥ ΜΑΚΙΓΙΑΖ

Ο Κ. Θ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΑΝΑΖΗΤΕΙ ΤΗΝ ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΤΗΣ ΠΑΝΑΡΧΑΙΑΣ ΣΥΝΗΘΕΙΑΣ ΤΗΣ ΧΡΗΣΕΩΣ ΚΑΛΛΥΝΤΙΚΩΝ

Κινδυνεύει, λοιπόν, η υγεία των γυναικών από το «ρουζ» των χειλέων, από τας διαφόρους τριχοδαφάς και από τα άλλα παντοειδή καλλυντικά που χρησιμοποιούν; Το ερώτημα, που μένει αναπάντητον ακόμη, έτέθη πρό μνημόσυνου, όταν μία νεαρά γυναίκα απέθανε με συμπτώματα δηλητηρίασεως, λίγες ώρες μετά την «περμανάντ» που της έκαναν. Το περιστατικόν αυτό έγινε αφορμή ενός γενικωτέρου ελέγχου των καλλυντικών και κυρίως των διαφόρων βαφών, δια τας οποίας υπάρχει ή υπόνοια ότι κατασκευάζονται με δάσιν καρκινογόνους ουσίας.

Τρεις κατηγορίας απαρτίζουν (πέραν των ένδυμάτων και των κοσμημάτων) τα μέσα καλλωπισμού, που χρησιμοποιούν αι γυναίκες. Πρώτη είναι αι βαφαί: του προσώπου (χειλή, μάγουλα, μάτια), των μαλλιών και των νυχιών. Δευτέρα, οι διάφορες κρέμες κλπ. του προσώπου, του λαιμού και των χεριών. Και τρίτη, τα αρώματα. Δεν θα ήτο υπερβολικός κανείς αν ισχυριζέτο ότι όλα αυτά τα μέσα (με διάφορον, βέβαια, έκαστοτε σύνθεσιν) χρησιμοποιούνται από χιλιετηρίδων υπό του ωραίου φύλου, που θέλει να γίνεται ωραιότερον.

Η περιγραφή, αφνης, της γυναικείας «τουαλέτας», την οποίαν μάς δι-
δει ο συγγραφεύς των «Ερώτων», που ανακριδώς αποδίδονται εις τον Λου-
κιανόν, ένθυμίζει εις πλείστα σημεία την ιεροτελεσίαν του καλλωπισμού
μιάς συγχρόνου «κοκκέτας» κυρίας. Έπειδή, λέγει ο ψευδο-Λουκιανός, αι
γυναίκες όταν ξυπνούν το πρωί δεν είναι πολύ δημοφες, κλείνονται στο δω-
μάτιό τους και δεν αφήνουν να τις ιδή κανένας άνδρας. Φωνάζουν έπειτα
τις θεραπεινίδες των και αυτές άλφειουν το πρόσωπό τους με διάφορα φάρ-
μακα. Άντι να πλυθούν με άβθοιο νερό για να διώξουν από τα μάτια τους
την νύστα, προσπαθούν να καλύψουν το δυσάρεστο χρώμα του προσώπου
των με διάφορες βαφές και σκόινες.

Αι θεραπεινίδες —συνεχίζει ο ψευδο-Λουκιανός—, σαν ν' αποτελούν
δημοσίαν πουπήν, παρελαύνουν έμπρός εις την κυρίαν κρατώντας άργυράς
«λεκανίδας» και «προχούους» και καθρέφτες και κουτάκια και άγγεία γε-
μάτα διάφορες ουσίες για το άσπρισμα των δοντιών ή το μαύρισμα των
βλεφάρων. Τον περισσότερον όμως καιρόν τους τρώει το χτένισμα. Διότι
μερικά δρέχουν τα μαλλιά με φάρμακα, που τα κάνουν να λάμπουν σαν
μεσημεριτικός ήλιος και να παίρνουν το χρώμα του μαλλιού των προδόν-
των, διότι δεν τους άρέσει το φυσικόν χρώμα. Άλλα και εκείνες, που μέ-
νουν ικανοποιημένες με το μαύρο χρώμα των μαλλιών τους, καταξοδεύουν
τους συζύγους των δια να τ' άλφειουν με όλα τ' αρώματα της Άραβίας
και χρησιμοποιούν διάφορα σίδερα, που τα ζεσταίνουν στη φλόγα και κα-
τσαρώνουν μ' αυτά το μαλλί τους και το κατεβάζουν στο μέτωπο, που το
σκεπάζουν όλο σχεδόν, αφήνοντας πίσω να κυματίζουν οι πλόκαμοι...

Οσον παλαιά είναι η συνήθεια του θαψίματος των γυναικών, άλλο τόσον
παλαιόν είναι το ερώτημα: εις τί όφείλεται η συνήθεια αυτή; Και μέχρι
της στιγμής δεν έδόθη εις αυτό ικανοποιητική άπάντησις, ίσως διότι ανα-
ζητείται μία αίτια, κοινής άποδοχής, ενώ το πιθανώτερον είναι ότι πολλή
παράλληλοι άνάγκαι ώδήγησαν εις την διαμόρφωσιν της συνήθειας αυτής
και εις την παγκόσμιον επικράτησιν της από άρχαιοτάτων χρόνων.

Η πρώτη, φυσικά, από τας αίτίας είναι η έπιθυμία της γυναίκας να
γίνη έλκυστικώτερα και έντυπωσιακώτερα από ό,τι είναι. Διατί; Διά να
είναι καλύτερον έξωπλισμένη εις την μεγάλην μάχην του έρωτος, που πα-
ρουσιάζει την αναγκαιότητα φυσικού νόμου. Το βάψιμον, και γενικώτερα
ό καλλωπισμός, αποτελεί συμπλήρωσιν και θελτίωσιν της φύσεως δια της
τέχνης, της πραγματικότητος δια της «άπάτης». Πολλάκις η συμπλήρωσις
αυτή δεν οδηγεί εις αποτελέσματα πραγματικώς ωραιότερα. Άλλ' αυτό
δεν έχει μεγάλην σημασίαν. Σημασίαν έχει το ότι δημιουργείται μία «εί-
κων» διαφορετική, όλιγώτερον συνήθης, έντονωτέρα και συνεπώς περισσό-
τερον ύποβλητική.

Πόσην βαρύτητα έχει αυτός ο παράγων του «νέου» αποδεικνύεται εκ
του γεγονότος ότι κατά τα τελευταία χρόνια δια το βάψιμον των χειλέων
και των μαλλιών χρησιμοποιούνται χρώματα, τα όποια δεν συναντώνται
εις την φύσιν, δηλαδή δεν αποτελούν μίμνησιν ή ένίσχυσιν του «καλυτέρου».
Τα χειλή, άντι να γίνουν πιό κόκκινα από ό,τι είναι, γίνονται ιδιότυπες

χλωμά, εις δε τα μαλλιά δίδονται άπίθανοι άποχρώσεις του άργυρου. Δη-
μιουργείται έτσι ένας νέος τύπος, που για ώρισμένον χρονικόν διάστημα
θα δίδη την έντύπωσιν της «έξωτικότητος», έως ότου τον αντικαταστήσουν
άλλα έμπνεύσεις.

Ο κύριος, λοιπόν, λόγος δια των όποιον βάφονται αι γυναίκες είναι
ότι θέλουν να γίνουν έλκυστικώτερα —δια τους άνδρας. Την προσπάθειαν
αυτήν εις ώρισμένα είδη του ζωικού βασιλείου την καταβάλλει μόνη της
ή φύσις. Δι' αυτό και τα θήλα είναι συνήθως μεγαλοπρεπέστερα και έ-
χουν ζωηρότερα χρώματα, είτε μονίμως, είτε κατά την έποχην των έρώτων.
Έτσι προσελκύουν περισσότερον τα άρρενα και έξασφαλίζουν καλυτέραν
έπιλογήν με τον άνταγωνισμόν των. Είς τους ανθρώπους την φροντίδα αυ-
τήν την έχει αναλάβει η τέχνη των καθ' ύπαγόρευσιν του ένστικτου.

Εκτός τούτου όμως το βάψιμον, και γενικώτερον ο καλλωπισμός, έξοπλι-
ζει την γυναίκα εις τον άνταγωνισμόν της προς τας άλλας γυναίκας, ο ό-
σιν του άρρενος. Η γυναίκα —όπως και ο άνδρας, άλλωστε— έπιθυμεί
να προσενή έντύπωσιν και εις τας όμοφύλους της. Και εις αυτό την βοηθεί
το βάψιμον, διότι δημιουργεί περιθώρια έπιδείξεως της άτομικής ικανότη-
τος και του προσωπικού γούστου εις την έκλογήν του χρωματισμού και
τι ξέρουν να δένουν ώραία τη γραβάτα τους, πώς θέλετε να μη καμαρώννουν διό-
μια γυναίκα διότι καταφέρνει να βάφεται ώραία —με τα έκαστοτε, βέ-
βαια, κριτήρια της ωραιότητος;

Έτσι ικανοποιείται το ένστικτον της διακρίσεως, που αποτελεί σπου-
δαίον παράγοντα της ζωής. Διά τούτο και σήμερα, που το βάψιμο
έχει καθολικευθή, μία γυναίκα άδαφη και άμακιγιάριστη κατέχεται από
αθή με τα όπλα των χρωμάτων. Το βάψιμον κατήντησε μέσον τούσεως του
άτοσυναίσθηματος των γυναικών και δια τούτο χρησιμοποιείται εις τα
ιδρύματα, όπου νοσηλεύονται πάσχουσαι από έλαφράς ψυχικής άνωμαλίας.
Έπειδρά επάνω τους αναζωογονητικώς και μαστιγώνει το κοιμισμένον έν-
διαφέρον τους δια την ζωήν.

Παλιότερον, όταν τα καλλυντικά γενικώς ήσαν άκριβά (άσυγκρίτως
άκριβώτερα από σήμερα), το βάψιμον δεν είχεν «έκλαϊκευθή» και έχρησι-
μευε συνεπώς, έκτός των άλλων, και ως μέσον κοινωνικής διακρίσεως, διό-
τι άπτεται αντικειμενικήν απόδειξιν οικονομικής άνέσεως. Τώρα, που έχει
γενικευθή και που έφθασε να γίνεται και δημοσία, έξυπηρετεί έναν άλλον
σκοπόν: συμβολίζει την χειραφέτησιν και την άνεξαρτησίαν της γυναίκας,
ή όποια έχει σχεδόν ολοκληρωθή εις τας εύρωπαϊκάς χώρας κατά τα τελευ-
ταία πενήντα χρόνια, που αποτελούν και την ηλικίαν του ρουζ των χειλέων.

Από μιάς άπόψεως το βάψιμον άντιστρατεύεται προς τον έμφυτον έπι-
δεικτισμόν, που υπάρχει και εις τας γυναίκας και εις τους άνδρας. Διότι
κολύπτει —κυρίως το βάψιμον των χειλέων— μίαν από τας βασικάς έρω-
τικές ζώνας του σώματος. Έτσι μερικά ύποστηρίζουν ότι μία από τας
πλέον πονηράς μορφάς του συγχρόνου γυναικείου έπιδεικτισμού, τον ό-
ποιον εφαρμόζουν αι εύφύστεραι και τολμηρότεροι εκ των νεαρών γυναι-
κών, είναι η άποφυγή του θαψίματος των χειλέων και των νυχιών. «Ποτέ
δεν χρησιμοποιώ στιλβωτικά για τα νύχια μου —έδλωσε κάποτε η Μαί-
ριλιν Μονρό— γιατί χωρίς αυτά αισθάνομαι περισσότερο γυμνή...». Τα
άδαφα χειλή, έκτός της φυσικής καθαριότητος, δίδουν εις τα κορίτσια το
άφροδισακόν πλεονέκτημα να έκθέτουν γυμνήν μίαν έξόχως ένδιαφέρουσαν
έρωτικήν ζώνην του σώματός των, που έπεκράτησε να καλύπτεται. Άλλά
αυτού του είδους αι «έκτιμήσεις» είναι μάλλον έξεζητημέναι...

Σημειώσεις

ΤΟ ΗΛΙΑΚΟ ΦΩΣ ΠΕΡΝΩΝΤΑΣ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΑ ΤΗΣ ΑΦΡΟΔΙΤΗΣ ΣΧΗΜΑΤΙΖΕΙ ΑΛΩ ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΟΝ ΓΕΙΤΟΝΑ ΠΛΑΝΗΤΗ

ΣΤΟΧΟΣ: Η ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΙΣΩΣ ΥΠΑΡΧΕΙ ΕΚΕΙΣΩΗ!

Οι τελευταίες έπιστημονικές παρατηρήσεις γύρω από τον μυστηριώδη και γειτονικό μας πλανήτη

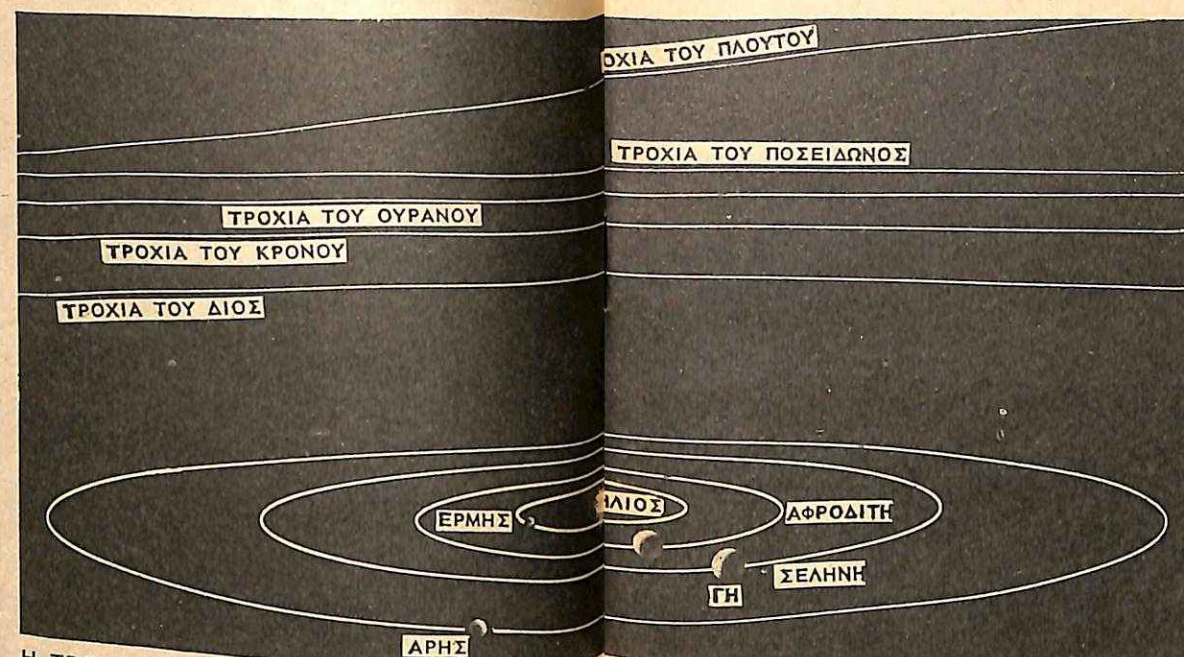
Η Άφροδίτη ήταν πάντα ένα αίνιγμα για τους έπιστήμονες. Ο πλανή-
της αυτός μοιάζει με τη Γη περισσότερο από όλους τους άλλους στο μέ-
γεθος, στη μάζα και στην τροχιά. Ακόμη πλησιάζει προς τη Γη πιό πολύ
από όλους τους άλλους πλανήτες (26 εκατομμύρια μίλια). Άν έξαιρέσουμε

τον Ήλιο και τη Σελήνη, είναι το λαμπρότερο ούράνιο σώμα. Άλλά, έ-
πειδή περιβάλλεται πάντα από ένα άδιαπέραστο στρώμα νεφών, που σκι-
άζει έντελώς την έπιφάνειά της, οι έπιστήμονες γνωρίζουν για την Άφρο-
δίτη λιγώτερα από όσα γνωρίζουν για όποιοδήποτε άλλο άστρο του ήλια-
κού συστήματος.

ΣΤΗ ΣΥΝΘΕΤΙΚΗ αυτή φωτογραφία, η 'Αφροδίτη διακρίνεται σε διάφορες αλληλοδιαδόχους φάσεις της. Στο επάνω μέρος φαίνεται ο πλανήτης όταν βρίσκεται στη μεγαλύτερη απόσταση από τη Γη.

ΣΤΟΧΟΣ Η ΑΦΡΟΔΙΤΗ

Η ΤΡΟΧΙΑ της 'Αφροδίτης αντιπαραβάλλομενη με τροχίες άλλων πλανητών. Κινούμενη μεταξύ

Γης και 'Ερμή, απέχει από τον 'Ηλιο 67 εκατ. μίλια και διαγράφει πλήρη τροχιά σε 225 ημέρες

Τελευταία, μία αποστολή ανέκάλυψε κάποιο εξαιρετικά ενδιαφέρον γεγονός σχετικά με την 'Αφροδίτη: 'Η ατμόσφαιρά της περιέχει ύδρατμούς. Αυτό σημαίνει ότι η ζωή —ακόμη και όπως τη γνωρίζουμε στη Γη— μπορεί να υπάρχει και στην 'Αφροδίτη.

Από φωτογραφίες (όπως η πρώτη που δημοσιεύουμε) που πάρθηκαν από το αστεροσκοπείο Λόουελ του Φλάγκσταφ της 'Αριζόνας κατά μία στιγμή που η 'Αφροδίτη περνούσε ανάμεσα από τη Γη και τον 'Ηλιο, οι επιστήμονες ανακάλυψαν ότι ο πλανήτης αυτός έχει ατμόσφαιρα. 'Αν η 'Αφροδίτη δεν είχε ατμόσφαιρα, δεν θα φαινόταν η γύρω της φωτεινή αλωή. 'Αλλά είναι δύσκολο να εξακριβωθεί η σύνθεση της ατμόσφαιρας με φασματοσκοπική ανάλυση του φωτός που έρχεται από την 'Αφροδίτη, γιατί τα στοιχεία που συνθέτουν την ατμόσφαιρα της Γης δεν επιτρέπουν ακριβείς διαπιστώσεις. Μία ταλμηρή ομάδα επισημόνων ανυψώθηκε σε ύψος 24.000 μέτρων και έκανε αξιόλογες παρατηρήσεις.

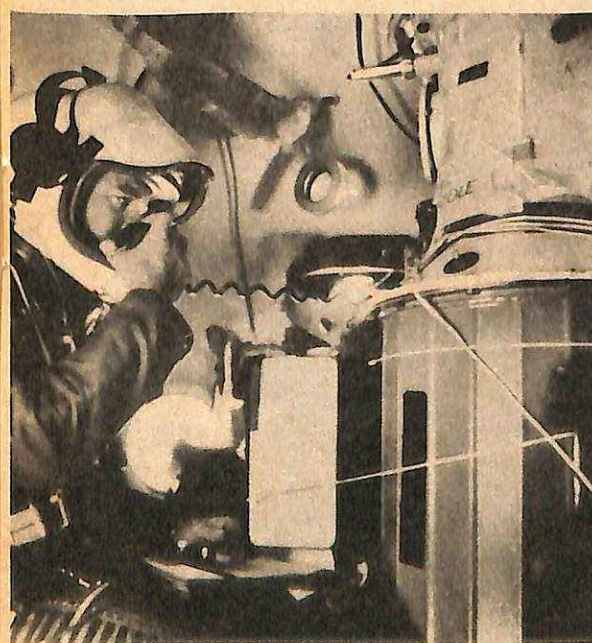
'Αν και η 'Αφροδίτη είναι θεατή από τη Γη

σε όλες της τις φάσεις, η συστηματική παρακολούθησή της είναι δύσκολη. 'Όταν η 'Αφροδίτη βρίσκεται στο πλησιέστερο προς τη Γη σημείο της τροχιάς της, ο 'Ηλιος βρίσκεται πίσω της και ο εκ των όπισθεν φωτισμός της αυτός αφήνει να φαίνεται ένα στενόμακρο τμήμα της, που μοιάζει με μισοφέγγαρο. 'Όταν η προς το μέρος της Γης πλευρά της 'Αφροδίτης φωτίζεται ολόκληρη από τον 'Ηλιο, η 'Αφροδίτη βρίσκεται στη μέγιστη απόστασή της από τη Γη και γι' αυτό φαίνεται πολύ μικρή και αμυδρή.

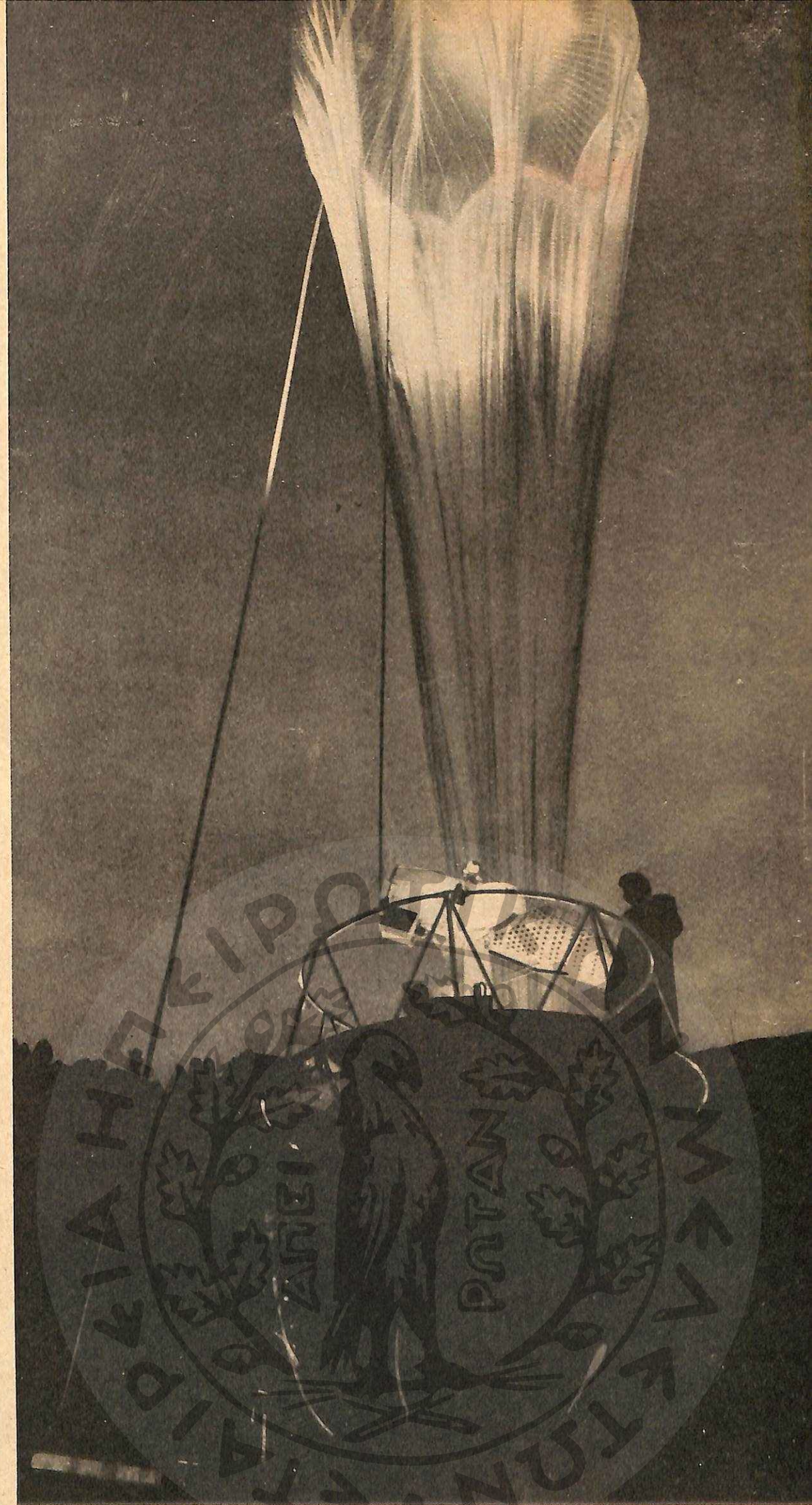
Ο ισημερινός της 'Αφροδίτης, μαζί με το στρώμα των νεφών, φθάνει τις 24.200 μίλια, ενώ ο ισημερινός της Γης φθάνει τις 24.900 μίλια. 'Η 'Αφροδίτη ανακλά το ηλιακό φως με τόση λαμπρότητα, ώστε συχνά διακρίνεται και την ημέρα και τότε-τότε είναι τόσο φωτεινή, ώστε ρίχνει σκιές στη Γη. 'Ός τώρα η μόνη ουσία που ήταν εξακριβωμένο ότι υπήρχε στην ατμόσφαιρα της 'Αφροδίτης ήταν το διοξείδιο του άνθρακος και, επειδή αυτό εμποδίζει την ακτινοβολία της θερμότητας, υπετίθετο ότι ο πλανήτης, κάτω από

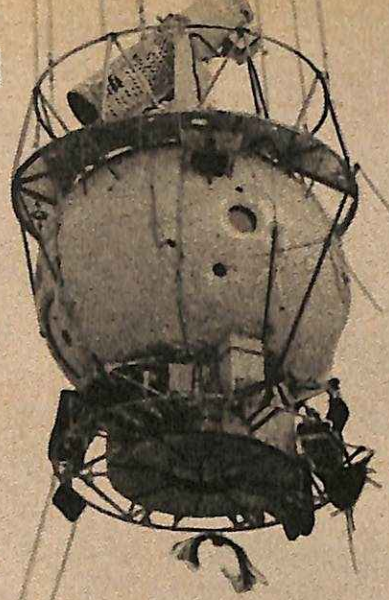
ΣΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ της άκάτου. 'Ο ύποπλοιάρχος Μ. Ρός αναφέρει τηλεφωνικώς τη θέση του.

Ο ΔΕΥΤΕΡΟΣ επιβάτης Τσάρλς Μούρρι μπροστά στο κεντρικό μηχανολογικό τμήμα της άκάτου

ΕΝΑ ΜΕΤΡΙΟΥ μεγέθους τηλεσκόπιο, με διάμετρο φακού 40 εκατοστών, προσαρμόστηκε στην άκατο του γιγαντιαίου αεροστάτου που, όταν φουσκώνεται, τὸ ὕψος του υπερβαίνει τὰ ἑκατὸν τριάντα μέτρα.

ΑΜΕΣΩΣ ΜΕΤΑ την απογείωση, η άκατος καταβιβάζει μια δισκοειδή αντένα ασυρμάτου. Σε όλη τη διάρκεια της πτήσεως η επικοινωνία των Ρός και Μούρη με τη βάση δεν διακόπτεται.

το στρώμα των νεφών, ήταν πάρα πολύ θερμός και γι' αυτό ξηρός και έρημος και άκατάλληλος για τη ζωή.

Εν τούτοις, αν στην 'Αφροδίτη υπήρχε νερό, θα έπρεπε να υπάρχει και κάποιο είδος ζωής. Για να ανακαλυφθεί αν πραγματικά υπάρχει στην 'Αφροδίτη νερό, το 'Αμερικανικό 'Εθνικό 'Επιστημονικό 'Ιδρυμα, το Γραφείο Ναυτικών 'Ερευνών και το Πανεπιστήμιο Τζόνς Χόπκινς ώργάνωσαν από κοινού μια έρευνηση με αερόστατο.

Ο υποπλοίαρχος Μάικλ Ρός, ο πιλότος του αεροστάτου και ο ειδικός φυσικός Τσαρλς Μούρη ανέλαβαν την αξιοσημείωτη αυτή έρευνα. Φόρεσαν ειδικές στολές και ηλεκτροδία για την παρακολούθηση της λειτουργίας του οργανισμού τους και στριμώχθηκαν μέσα σ' ένα μικρό σκάφος, γεμάτο με διάφορα όργανα. Το μήκος του σκάφους μόλις έφθανε τα δύο μέτρα, τα τοιχώματά του ήταν κατασκευασμένα από φύλλο αλουμινίου πάχους 3 χιλιοστών του μέτρου και έκαλύπτοντο από μια μονωτική ουσία.

Το αερόστατο ήταν καμωμένο από μια πλαστική ουσία φτιαγμένη από πολυαιθυλένιο και γεμάτο με ήλιο. Όταν το αερόστατο ανυψώθηκε από το Ράπιντ Σίτυ είχαν ήδη ανιχνωθεί ελικοπτερα και ένα ειδικό αεροπλάνο τηλεπικοινωνιών του πολεμικού ναυτικού, που ανέκλυψε ότι τα μηχανήματα που επρόκειτο να μεταδίδουν τους παλμούς της καρδιάς και των ανέμων με μεγάλη ταχύτητα, καθώς η θερμότητά του 'Ηλίου διέσπελε τις φθασσε στο ύψος των 24.000 και πλέον μέτρων. Καθώς εβράδυαζε, και το αέριο έψυχε, το αερόστατο χαμήλωσε λίγο. 'Αλλά ο Ρός έριξε ένα μέτρο από τη σκαβούρα και έτσι, κατά τις 5.15 το πρωί, που είναι η καταλληλότερη ώρα για την παρατήρηση της 'Αφροδίτης, το αερόστατο έφθασε και πάλι στο ύψος των 24.000 μέτρων. Ο αέρας κουνούσε τόσο δυνατά το σκάφος, ώστε κάθε παρατήρηση φαινόταν αδύνατη. 'Αλλά με τη βοήθεια του 'αστροακτινόμετρου' του, μίας συσκευής που διατηρούσε αυτόματα το τηλεσκόπιο προς την κατεύθυνση της 'Αφροδίτης, ο Μούρη κατάφερε να συγκεντρώσει πολύτιμα φασματοσκοπικά στοιχεία επί δέκα λεπτά.

Ο αέρας έσπρωξε το αερόστατο προς νότον, το οποίο κατόπιν άρχισε να κατεβαίνει σε μια επικίνδυνη όρεινη έκταση του Κάνσας, 500 μίλια μακριά από το σημείο της απογειώσεως. Το σκάφος κτύπησε στο έδαφος μ' ένα υπόκωφο κρότο και γύρισε προς τη μία πλευρά του. 'Αλλά η περιπέτεια δεν είχε τελειώσει. «Όταν το σκάφος προσγειώθηκε, αισθανθήκα ένα μικρό τινάγμα και κατάλαβα τί είχε συμβεί, λέει ο υποπλοίαρχος Ρός. Ένα τεράστιο αλεξιπτωτο, που υπήρχε μόνο για περίπτωση κινδύνου, άνοιξε ξαφνικά από τον δυνατό αέρα και άρχισε να σπρώχνει το σκάφος μας επάνω στο ανώμαλο έδαφος». Ο Ρός κι ο Μούρη έπεφταν ο ένας επάνω στον άλλο. Ο Ρός αρπάχτηκε από ένα ασφάλινο γάντζο για να σπριχθεί, αλλά δεν μπορούσε να βγάλει το χέρι του από εκεί και να κουνήσει. 'Αισθάνθηκα ότι το τοίχωμα του σκάφους είχε σπάσει σε κάποιο σημείο. Ήταν φανερό ότι κάπου είχε τρυπήσει. Σε λίγο κατάφερα να περάσω το πόδι μου από την τρύπα και να πατήσω στο έδαφος. Ήταν αληθινός έφιαλτης».

Δύο τεχνικοί ενός αυτοκινήτου του ναυτικού, που είχαν παρακολουθήσει το αερόστατο από το Ράπιντ Σίτυ ως το Κάνσας, ήταν οι πρώτοι που έφθασαν στο σκάφος, όταν επιτέλους έσταμάτησε. Ο Ρός και ο Μούρη είχαν πολύ ταλαιπωρηθεί, αλλά δεν είχαν πάθει κανένα κακό. Το άλλο πρωί έδωσαν στον τύπο τις τόσο ενδιαφέρουσες και εντυπωσιακές πληροφορίες τους σχετικά με την 'Αφροδίτη.

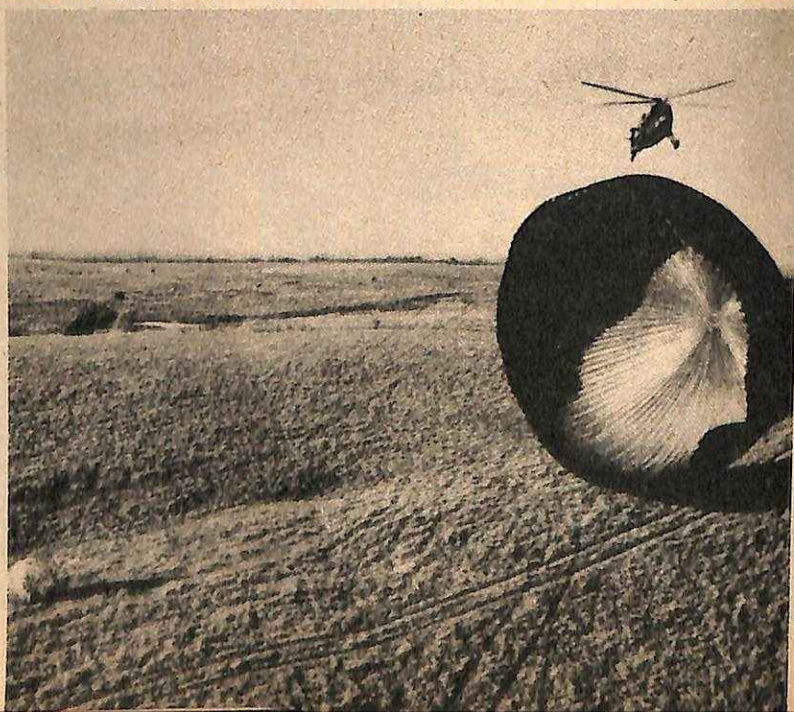
Η 'Αφροδίτη πού, όταν το πρωί προαναγγέλλει την ανατολή του 'Ηλιου, λέγεται και Έωσφόρος ή Φωσφόρος ή και Αύγερινος και όταν το βράδυ συνοδεύει τον 'Ηλιο στη δύση του λέγεται και 'Εσπερος ή 'Αποσπερίτης, είναι το ωραιότερο, το λαμπρότερο και το μεγαλοπρεπέστερο άστρο του ουρανού. Η 'Αφροδίτη περιστρέφεται γύρω από τον 'Ηλιο και σε κατά μέσο όριο απόσταση 108.138.500 χιλιομέτρων (ένώ η απόσταση της Γης από τον 'Ηλιο φθάνει τα 149.500.000 χιλιομέτρα). 'Ετσι, ενώ η Γη συμπληρώνει την περιτροφή της γύρω από τον 'Ηλιο εντός 365 περίπου ημερών, η 'Αφροδίτη, που είναι πλησιέστερα προς τον 'Ηλιο, συμπληρώνει την περιφορά της εντός 224 (γηίνων) ημερών και με μέση ταχύτητα 34.900 μέτρων κατά δευτερόλεπτον (ένώ η ταχύτητα της περιτροφής της Γης φθάνει τα 29.763 μέτρα κατά δευτερόλεπτον). Πρέπει επίσης να σημειωθεί ότι η κίνηση της 'Αφροδίτης γύρω από τον 'Ηλιο, όπως και η κίνηση της Γης, γίνεται κατά την λεγόμενη 'ορθή' κατεύθυνση, δηλαδή, εκ δυσμών προς ανατολάς.

Επειδή η απόσταση που χωρίζει την 'Αφροδίτη από τον 'Ηλιο είναι μικρότερη από την απόσταση που χωρίζει την Γη από τον 'Ηλιο, η τροχιά που διαγράφει η 'Αφροδίτη γύρω από τον 'Ηλιο περιέχεται μέσα στην τροχιά της Γης γύρω από τον 'Ηλιο. Γι' αυτό η 'Αφροδίτη, όπως και ο 'Ερμής, ονομάζεται 'εσωτερικός' πλανήτης. Και επειδή η 'Αφροδίτη είναι 'εσωτερικός' πλανήτης, διακρίνεται από την Γη άλλοτε μὲν το πρωί, άλλοτε δὲ το σούρουπο και ποτέ κατά τα μεσάνυχτα.

Η απόσταση μεταξύ Γης και 'Αφροδίτης δεν είναι πάντοτε η αὐτή. 'Αντίθετα, εμφανίζει μεγάλες διαφορές. 'Ετσι η μεγίστη απόσταση της 'Αφροδίτης από την Γη φθάνει τα 260 εκατομμύρια χιλιόμετρα, ενώ η ελάχιστη μόλις φθάνει τα 39 εκατομμύρια χιλιόμετρα. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο η 'Αφροδίτη άλλοτε φαίνεται πολύ μεγάλη και άλλοτε πολύ μικρή.

■ ■ ■

ΤΟ ΑΛΕΞΙΠΤΩΤΟ παρασύρει την άκατο του αεροστάτου μέσα στα χωράφια. Ένα περιπτώμενο ελικοπτερο του αμερικανικού ναυτικού προσπαθεί — χωρίς όμως επιτυχία — ν' αποκόψει το αλεξιπτωτο απ' την άκατο.

...από τα βιβλία

...που μας έστειλαν

«ΛΕΚΕΔΕΣ ΗΛΙΟΥ», ΠΟΙΗΜΑΤΑ, Φ. Τ. Διαλεισιμά, «Πόρφυρας», 'Αθήνα, 1959.

Δυό χρόνια μετά την αξιοπρόσεκτη «'Αντιστροφή πορείας», ο κ. Φ.Τ.Δ. μας δίνει τώρα τους «Λεκέδες ήλιου», ένα τόμο ογκώδη από 222 σελίδες, που περιλαμβάνουν ένενήντα ποιήματα. Πλούσια ποσοτικά ή συγκομιδή, σε σημείο που να γεννά — προκατάληψη ίσως — κάποια «εκ των προτέρων» επιφύλαξη. 'Ωστόσο, άμέσως ο Φ.Τ.Δ. σταματά και κρατά — πάντως όχι αιχμαλωτίζοντας — τον αναγνώστη, χάρις σε δυό κυρίως συστατικά της ευαισθησίας του: Το μήκος του τόμου που διαγράφει ή ποιητική περιέργειά του, και ο θαύτατα ανθρώπινος, ο «καθημερινός» — στην καλύτερη έννοια — χαρακτήρας αυτής της περιέργειας. Το πρώτο επιτρέπει μια «ευκολία», μια «άσυνευσία» ίσως, στα θέματά του, που καλύπτουν έτσι πολυποίκιλες αφορμές έρεθισμού — νοσταλγία, ελπίδα και απελπισία, έρωτας, κοινωνική, αλλά και προσωπική δικαίωση, κ.ο.κ. Το δεύτερο αποτελεί την ουσία του ποιητικού λόγου του. Λείπουν από τους στίχους του Δ. η αυστηρότητα της μορφής, η σοφία της δομής, ο βάσανος της έξεργασίας, υπάρχουν όμως διάχυτα ένα γνήσιο αίσθημα, μια ελκυστικότητα, μια ζεστασιά και μια άεση, συχνά σπαρτακτική, αναζήτηση. 'Εξ ιδιοσυγκρασίας έλευθερος σκοπευτής, μάς προσφέρει τους καρπούς της «άκατοστάλακτης» έμπειρίας του, παρά μια συνθετική και αποκαλυπτική — ή έστω αξιωματική — σύλληψη του κόσμου. Και πρέπει ακόμη να του πιστωθώ ο αφηνιδιασμός, που επιφυλάσσει ή «άσυνείδητη» ευελξία του στο κλείσιμο μερικών ποιημάτων του. «Οι ώραιες κυρίες — παρασταίνουν — κηδείες έπίσημες — όπου — στεκόμαστε θαυμάζοντας τ' άλογα — τις μουσικές — τα παράσημα — τους έπίσημους — άπορώντας — γιατί ο νεκρός περισσεύει». «Σαν να πήγες παντού — σαν να τα μάζεψες όλα. — Όλα; — Έ! μονάχα σάν». Τονίζουμε τα έπιθετα «άκατοστάλακτης» και «άσυνείδητης», για να έπισημάνουμε κάτι που νομίζουμε ότι αποκαλύπτει την πνευματική ιδιοσυγκρασία του Δ. — τον άνομολόγητο δικασμό του. Αυτός ακριβώς τον οδηγεί, μέσα από καταβαθμούς απόλυτου απελπισμού, στην άσθματική αναζήτηση του πλησίον, στην λυτρωτική παρέμβαση του «άλλου». Και τούτο, το τελευταίο, κάπως έξηγει το καινοφανές — απ' όσο γνωρίζουμε — που περιέχεται στη συλλογή του κ. Φ.Τ.Δ., ένα ολόκληρο μέρος από έννεα ποιήματα γραμμένα σε συνεργασία με τον φίλο του ποιητή κ. Κώστα Α. Παναγιωτάκη.

ΡΕΝΟΥ

ΙΣΤΟΡΙΕΣ
ΑΠΟ ΤΙΣ
ΝΟΤΙΕΣ ΑΚΤΕΣ

11 μοντέρνα διηγήματα
του Ρένου 'Ηρ. 'Αποστολίδη

Το βιβλίο για το οποίο μέσα σε 5 έβδομάδες γράφθηκαν 17 κριτικές, δλες μόνον έπαινετικές.

Από τη μά γενιά
έως την άφη

σεντόνια γερά
ΠΕΙΡΑΪΚΗΣ - ΠΑΤΡΑΪΚΗΣ

Νο 120 :Γερό κατάλευκο ή σε εύγενικούς χρωματισμούς.

ΙΡΑΝΑΔΑ :Σεντόνι πολυτελείας, στερεό, χιονάτο.

ΒΙΚΤΩΡΙΑ :Λεπτό και φινό σεντόνι, μεγάλης άντοχής.

ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΣΕ ΟΛΗ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

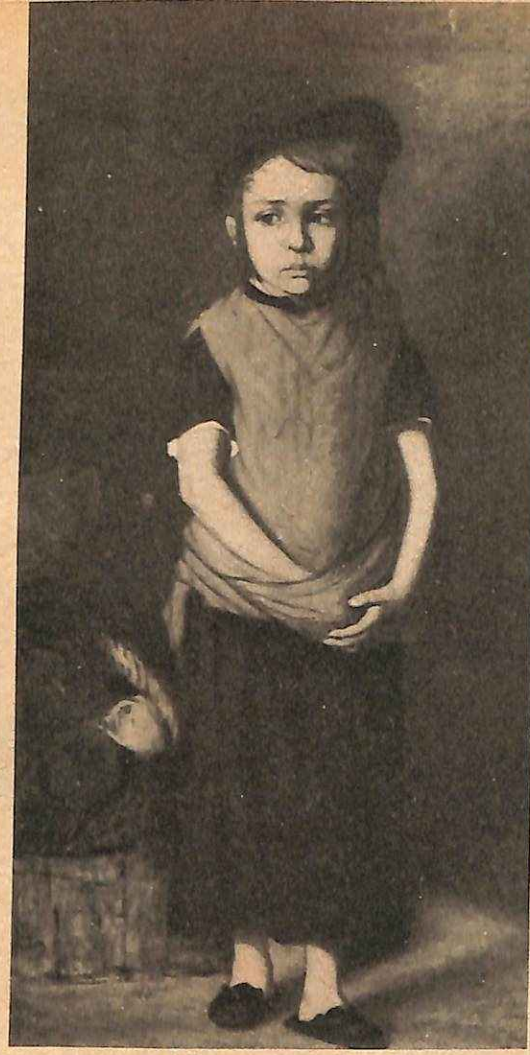
ΜΕ ΟΤΙ Βάζει ο νους σε βαμβακερά ύφασματα ή

ΠΕΙΡΑΪΚΗ-ΠΑΤΡΑΪΚΗ
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΒΑΜΒΑΚΟΣ Α.Ε.

ντύνει, στολίζει, νοιουσυρεύει!

Αυτό το σήμα εγγυάται,
ότι αγοράζετε γνήσιον
ύφασμα
"ΠΕΙΡΑΪΚΗΣ - ΠΑΤΡΑΪΚΗΣ,"

«Η ΤΙΤΙΚΑ», ΕΛΑΙΟΓΡΑΦΙΑ Κ. ΠΑΝΩΡΙΟΥ

Η «ΠΑΙΔΙΚΗ ΣΥΝΑΥΛΙΑ», τής συλλογής Κουτλίδη, είναι ο πρώτος πίνακας με το θέμα αυτό, που φιλοτέχνησε ο Γ. Ίακωβίδης το 1894 και εξέθεσε τον ίδιο χρόνο στο Μόναχο. Από φωτιά έχουν καταστραφεί οι δύο πλευρές του και λείπουν μερικές φιγούρες. Στα 1900 ο καλλιτέχνης ζωγράφισε τον 2ο όμώνυμο πίνακα, που βρίσκεται στην Έθν. Πινακοθήκη.

ΜΙΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΑΣΦΥΚΤΙΚΑ ΓΕΜΑΤΕΣ ΓΩΝΙΕΣ

Η μοναδική συλλογή Κουτλίδη

Πίνακες τών Δ. Τσάκου, Σ. Σαββίδη, Θ. Ράλλη, Ν. Λύτρα, Ι. Ρίζου, Β. Χατζή, Α. Κριεζή, Ν. Κουνελάκη, Β. Λάντζα, Π. Λεμπέση, Ν. Ξυδιά, Φ. Πίτζε, Χ. Παγή, Κ. Πανώριου, Κ. Βολανάκη, Ν. Γύζη, Γ. Ίακωβίδη, Ι. Άλταμούρα και πάμπολλων άλλων μεγάλων τής ελληνικής ζωγραφικής αποτελούν την πινακοθήκη του κ. Κουτλίδη. Παλαιοί ζωγράφοι, ξεχασμένοι ακόμη κι από το φιλότεχνο κοινό, έχουν τη θέση τους

ΧΙΛΙΟΙ ΤΡΙΑΚΟΣΙΟΙ πίνακες διασήμων, γνωστών και ξεχασμένων, Έλλήνων ζωγράφων, συγκεντρωμένων με αληθινή αγάπη — κυριολεκτικά πάθος — στο διάστημα 30 ετών από ένα μόνον άνθρωπο: αυτή είναι η συλλογή Κουτλίδη, μοναδική όχι για τα ελληνικά, αλλά και σε διεθνή μέτρα. Πραγματικά, ο ξυλέμπορος κ. Ε. Κουτλίδης δημιούργησε ένα αληθινό μουσείο ελληνικής ζωγραφικής, όπου αποθησαύρισε τα λαμπρότερα και αντιπροσωπευτικότερα έργα μιάς τέχνης, που γνώρισε μεγάλη — αν και όχι σ' όλη την έκτασή της γνωστή — άνθηση στην χώρα μας. Και είναι άσφαλώς πρόσθετος και σπουδαίος τίτλος τιμής για τον ιδιώτη συλλέκτη ή πρόθεσή του να προσφέρει, βρίσκοντας τον καλύτερο δυνατό τρόπο, όλους τους θησαυρούς του — αποκτημένους με πολύ κόπο, πολύ μόχθο, έρωτα, γνώση και χρήμα — στο σύνολο.

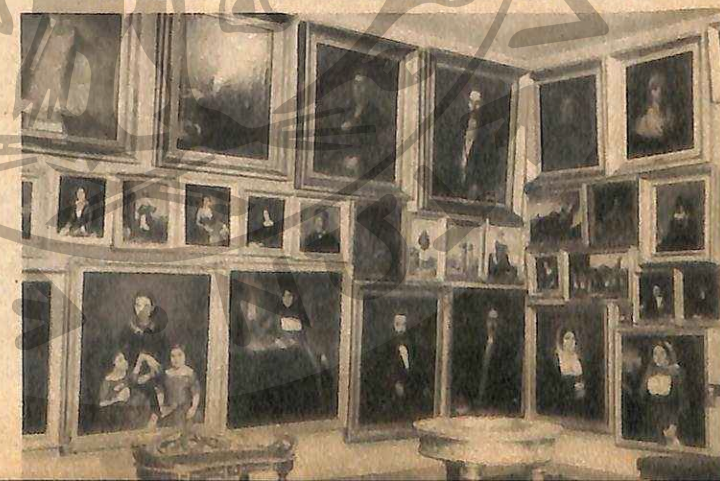
Χ'ΙΛΙΟΙ ΤΡΙΑΚΟΣΙΟΙ ΠΙΝΑΚΕΣ ΕΙΝΑΙ ΠΛΑ-Ι-ΠΛΑ-Ι ΑΝΗΡΤΗΜΕΝΟΙ ΣΕ ΔΩΔΕΚΑ ΜΕΓΑΛΕΣ ΑΙΘΟΥΣΕΣ, ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ ΤΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΥ ΣΥΛΛΕΚΤΟΥ

(Φωτ. Β. Καραμανώλης — ΕΛΚΗΝ)

Η ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ ΕΧΕΙ ΜΟΝΑΧΑ ΕΛΛΗΝΕΣ ΖΩΓΡΑΦΟΥΣ

στην ανεπανάληπτη αυτή συλλογή και ρίχνουν με την παρουσία τους φώς στις ρίζες τής νεώτερης ελληνικής ζωγραφικής.

Δώδεκα αίθουσες, δώδεκα μεγάλες αίθουσες του άρχοντικού του κ. Κουτλίδη, στη λεωφόρο Βασ. Σοφίας, καταλαμβάνει η πινακοθήκη του, τα 1.300 ανηρτημένα έργα,

χωρίς να υπολογίσουμε όλα όσα δεν έχουν βρή ακόμη τη θέση τους ανάμεσα στ' άλλα ή εκείνα που παρεχώρησαν τη θέση τους σε άλλα καλύτερα ή άρ- γότερα αποκτημένα.

Έργα μοναδικά στην ελληνική ζωγραφική καλύ- πτουν, με ασφυκτική συχνότητα, τους τοίχους των δώδεκα αυτών αιθουσών —που συγκοινωνούν με δι- πλές φαρδιές πόρτες όλες μεταξύ τους— από την όροφ ως το δάπεδο.

Πορträίτα του Κουνελάκη, που σε εκπλήσσουν με την μοναδικότητα της λεπτομερειακής μαστο- ριάς τους και την ακατάλυτη ζωντάνια των χρωμά- των τους. Θαλασσογραφίες του Βολανάκη, του Χα- τζί και του Άλταμούσα, που μεταφέρουν με έμπνευ- σμένη ενέργεια, στην άσκηκη έρημια του εουσ- μάς, το φώς και τα χρώματα, τον ήλιο και την κα- ταχιά, τους ανέμους και την υγρασία της θάλασ- σας. Πίνακες κάθε είδους, κάθε εποχής, κάθε τεχνο- τροπίας.

Είναι πραγματικά ασυνήθιστο, παράξενο θέλε- γες, να δρασκέλισες την πόδα ενός σπιτιού και να βρεθείς σ' ένα μουσείο. Μέσα σ' αυτό το μουσείο, δ- μως, βρίσκεις να σε περιμένει ένας άνθρωπος που είναι έτοιμος να σε οδηγήσει ως τον τελευταίο πί- νακα αυτής της θαυμαστής συλλογής, να σου εξη- γήσει με κάθε λεπτομέρεια την τεχνοτροπία, την Ι- στορία και τα μυστικά κάθε έργου. Ο κ. Ε. Κου-

ΠΟΡΤΡΑΙΤΟ ΑΝΔΡΟΣ, ΕΛΑΙΟΓΡΑΦΙΑ Φ. ΠΙΤΣΕ

τλίδης, με την πείρα και τις γνώσεις που απέκτη- σε στα τελευταία τριάντα χρόνια γύρω από τα ζω- γραφικά θέματα, δεν είναι μόνον έραστής της τέ- χνης, αλλά και ειδικός στα ζητήματά της.

Για τη συλλογή του τοξέει ένα άσπαστο πάθος, μια αγάπη που συνεχώς αναπτύσσεται, που συνεχώς υψώνεται, καθώς και νέα έργα έρχονται να προστε- θούν στα παλιά.

«Είμαι σαν τον πατέρα —λέει ο ίδιος όταν τον ρωτάμε για τις προτιμήσεις του— που έχει τα παι- δια του και τ' αγαπάει όλα. Έρχονται, βέβαια, και νέα που μου τραβούν την προσοχή, αλλά δεν ξεχω- ρώ και τα παλιά».

Σήμερα ο κ. Κουτλίδης κάνει πολλές σκέψεις για την μελλοντική τύχη της συλλογής του και για την κατά το δυνατόν καλύτερη εμφάνισή της. Ο ά- ριθμός των έργων που διαθέτει —υπάρχουν και άλ- λα, εκτός από τα 1.300 που είναι άνηκτα— έ- χει ανάγκη από τεράστιους χώρους, για να εκτεθ- κανονικά και να δώση όλη την όμορφιά της συλλογής. Γι' αυτό, το κτίριο που θα την περιλάβει πρέπει να είναι ή να γίνει στα μέτρα της. Πρέπει να σημειω- θή ότι το μέγαρο του Ζαπτιέ, που διετεθή για την Πανελλήνια Έκθεση Ζωγραφικής, δεν μπόρεσε να περιλάβει περισσότερους από 450 ζωγραφικούς πίνακες. Ο κ. Κουτλίδης αντιμετώπιζει ακόμη και την περίπτωση της ανεγέρσεως από τον ίδιο ενός κτιρίου, που θα περιλάβει τη συλλογή του. Πάντως, αυτή τη στιγμή, εκείνο που μπορεί να θεωρηθεί σχε- δόν βέβαιο είναι ότι ή σπάνια και τόσο πλούσια αυ- τή πινακοθήκη θα δωρηθεί στο ελληνικό κράτος, για να γίνει κτήμα όλων των φιλοτέχνων.

Θ. Α.

↑ Ν. ΓΥΖΗ: «Μετά το μνημόσυ- νο». Πολλοί πίνακες του κατ' έσοχον έδιναν ού ζωγράφου πλουτίζουν τη συλλογή Κου- τλίδη. Έκτος από τις μεγά- λες συνθέσεις έθνικού περι- κομένου, ο Γύζης ζωγράφισε και σκηνές του καθημερινού βίου, αποδίδοντας έξοχα τις φυσιογνωμίες των απλών, κα- τὰ κανόνα, χαρακτήρων του.

← Ν. ΞΥΔΙΑ: «Κάτω από την Άκρόπολη». Άλλος ένας ά- πό τους ξεχωριστούς πίνακες που περιλαμβάνει ή πινακοθή- κη του Έλληνας φιλότεχνου και συλλέκτη κ. Κουτλίδη.

Ο ΛΟΡΔΟΣ ΝΤΑΒΗΝ, ΕΝΑΣ ΑΔΙΑΜΦΙΣΒΗΤΗΤΟΣ ΕΜΠΕΙΡΟΓΝΩΜΩΝ ΣΤΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ, ΥΠΗΡΞΕ ΕΠΙ 30 ΧΡΟΝΙΑ Ο ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΣ ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΗΣ ΤΩΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΩΝ ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΟΥΧΩΝ

Η ζωή των έργων τέχνης είναι πολύ επικίνδυνη: Ο χρόνος, με τη φυσική του αθρόα, οι πλαστογρά- φοι, οι κλέφτες, που προσελκύνονται από την άστρο- νομική αξία τους, άπεργάζονται την καταστροφή τους. Οι άνθρωποι που μάχονται για την συντή- ρησή τους και την άκεραιότητά τους είναι οι έμ- ποροι τέχνης και οι μεγάλοι συλλέκτες —οι ίδιοι που, πολλές φορές, ανακάλυψαν κι ανέδειξαν το ταλέντο των καλλιτεχνών που τὰ έφτιαξαν. Η ζωή των μεγάλων έμπόρων και συλλεκτών είναι ανα- πόσπαστα συνδεδεμένη με την ιστορία των άρι- στοτεχνικών και πολλές φορές μοιάζει με μυθι- στόρημα. Γιατί πρόκειται, στο βάθος, για φανα- τικούς, που εμπλέκονται σε αφάνταστες περιπέ- τειες για να εξασφαλίσουν ένα πίνακα ή άλλο έρ- γο τέχνης για τον έαυτό τους ή για τους πελά- τες τους...

Το πιο χτυπητό ίσως παράδειγμα μιάς έξαιρε- τικής έπιτυχίας στην τέχνη της πωλήσεως πινά- κων είναι ή περίπτωση του λόρδου Ντάβην. Άρ- χίζουμε, λοιπόν, με την ιστορία της ζωής αυτού του όλλανδικής καταγωγής Άγγλου, που έγινε, στις αρχές του αιώνας, στις Ήνωμένες Πολιτείες, ο άδιαμφισβήτητος έμπειρογνώμων στα ζητήματα της τέχνης και ύψηξε επί τριάντα περίπου χρό- νια ο άποκλειστικός σχεδόν προμηθευτής των Ά- μερικανών πολυεκατομμυριούχων.

Το εμπόριο αρχίζει

Την εποχή της Άναγεννήσεως ώργανώθηκε για πρώτη φορά το εμπόριο των πινάκων. Η ι- στορία έχει καταγράψει το όνομα του Τζιοβάνι ντέλλα Πάλλα που, χωρίς σε πολλούς αντιπροσώ- πους του στο έξωτερικό, άγόραζε παντού έργα τέ- χνης, για να τὰ πωλή στις διάφορες Ιταλικές Αδίες.

Ο Τζιοβάνι ντέλλα Πάλλα είχε πολλούς δια- δόχους και, από την άποψη αυτή, ή ιστορία του Τζόζεφ Ντάβην, του διάσημου έμπόρου πινάκων που πέθανε στα 1939, είναι ιδιαίτερος χαρακτη- ριστική.

Τίποτε δεν φαινόταν να προσορίξει αυτόν τον έγγονό ενός Έβραίου οιδιουρικού του Μπέπλ, ενός άγνωστου όλλανδικού χωριού, για μιά τόσο λαμπρή σταδιοδρομία. Τίποτε, εκτός από το ένδι- ναμισμό που είχε ή γιαγιά του για τις πορσελλά- νες Ντήλφτ, που άρχισε να συλλέγει ενώ ο άντρας της πετάλωνε άλογα.

Στα 1866, γνωρίζοντας τη μανία των Άγγλων για τις ώραιες πορσελλάνες, έστειλε στο γιό της, τον Τζόζεφ-Τζόελ, που είχε πάει να δοκιμάσει την τύχη του στην Άγγλία, μερικά από τὰ πολυτιμό- τερα κομμάτια της συλλογής της.

Ο Τζόζεφ-Τζόελ εγκαταστάθηκε τότε στο Χάλλ, κ' έπειτα στο Λονδίνο, ως έμπορος πορ- σελλάνης. Η γυναίκα του του έδωσε τέσσερα κο- ρίσαι κι όχτώ γιούς. Ο πρωτότοκος, που τον έ- λεγαν Τζόζεφ, θα γινόταν ο λόρδος Ντάβην. Ο άδελφός του Τζόζεφ-Τζόελ, ο Χένρι Ντάβην, εί- χε μεταναστεύσει στις Ήνωμένες Πολιτείες, στα 1876. Κι αυτός επίσης πολούσε πορσελλάνες. Με- σα σε λίγα χρόνια έγινε ο άποκλειστικός προμη- θευτής των Άμερικανών τραπεζίτων και μεγαλο- διομηχάνων.

Δέκα χρόνια άργότερα, ο μεγαλύτερος από τους άνειπούς του πήγε να τον βοηθήσει στο έμ- πόριό του. Ο Τζόζεφ Ντάβην δεν ήταν τότε πα- ρά 17 έτών. Πρίν όμως προφτάσει ο θεός Χέν- ρυ να καταλάβει τί συνέβαινε, το κατάστημά του είχε πηδήσει από την φιλήσυχη Μαίηνητεν Λαήν ως την Πέμπτη Λεωφόρο, κοντά στο ξενοδοχείο «Ουόλντορφ Άστόρια». Αυτό το παιδί είναι μιά ιδιοφυΐα, έλεγε ο θεός, αλλά θα με κάνει τρελό...

Μετά την άφιξη αυτού του δυναμικού άνηριού, ο οίκος εγκαίνιασε το τμήμα πινάκων και γλυπτι- κών έργων του. Έρχονταν μάλιστα ή στοιρεία της εργασίας του, ο Τζόζεφ οίχτηκε στο εμπόριο, έτοι- μος να πληρώσει πολύ ακριβά τους πίνακες που τον ενδιέφεραν.

Λίγοι άρχαιοπώλαι ήττηζαν τόσο λεπτοί ψυ-

χολόγοι, όσο ο Τζόζεφ Ντάβην. Ύπηρεχαν στη Νέα Τόρνη σπουδαίο έμπορο πινάκων, έχκατε- στημένοι από καιρό. Άν ο Ντάβην κατόρθωσε να νικήση τον ανταγωνισμό τους σά να ήταν παι- χνιδάκι, αυτό ώφείλετο στις έξαιρετικές του ικα- νότητες. Έξερε να μιλή στους νεόπλουτους κα- λύτερα από κάθε άλλον.

Ο Ντάβην εμφανίστηκε στην Άμερική ως Άγγλος άριστοκράτης. Μιλούσε άγγλικά με την προφορά της Όξφόρδης και ντυνόταν με την άγ- γλική μόδα. Έγινε εύγενής στα 1919, βαρώνος στα 1927 και λόρδος στα 1933. Κατόρθωσε να εισάγη τους πελάτες του στην άνώτερη άγγλική άριστοκρατία και να προμηθεύει πορσελλάνες για τὰ άνάκτορα του Βούκιγχαμ.

Για να έχει μιά μεγάλη πινακοθήκη έργων τέ- χνης στη Νέα Τόρνη, συνέλαβε την πρωτότυπη ιδέα να χτίσει, στη μέση της έμπορικής συνοικίας, ένα κτίριο όμοίου στυλ με το παλάτι που κατεσκεύ- ασε ο Γκαμπριέλ στην πλατεία της Όμονοίας, για τον Λουδοβίκο ΙΕ'. Αυτό το κτίριο του στί- χισε 1.000.000 δολάρια.

Ο Ντάβην πίστευε πως οι σπάνιοι πίνακες, για ν' άξιολογηθούν, ήθελαν ένα έπιδλητικό πε- ριβάλλον. Οι ύπολογοιμοί του άπεδείχθησαν σω- στοί.

Μιά μέρα, ο Τζών Τόμψον, πάμπλουτος ιδιο- κτήτης μιάς «άλυσίδας» σνάκ-μπάρ στο Σικάγο, παρουσιάστηκε στον Ντάβην συνοδευόμενος από ένα έμπορο πινάκων. Ο Ντάβην έκανε τους έπι- σκέπτες του να περιμένουν και έπειτα μίλησε με τον εκατομμυριούχο για τις ύποθέσεις των σνάκ- μπάρ. Τέλος, όταν ο Τόμψον άρχισε ν' άνυπομο- νή, ο Ντάβην τον ώδήγησε σε μιά αίθουσα, όπου ύπηρεχαν έξη πίνακες Ιταλών μαίτρο.

—Νά, επί τέλους, πίνακες! φώναξε ο Τόμ- ψον.

—Είμαι κλεισμένοι από έναν πελάτη, είπε ο Ντάβην.

Θυμωμένος, ο Τόμψον έπέμενε, λέγοντας πως αυτοί οι πίνακες του άρεσαν. Ο Ντάβην του δή- λωσε τότε χωρίς περιστροφές ότι, για νά έκτιμη- ση κανείς αυτούς τους πίνακες, έπρεπε να έχει πολ- ή καλλιέργεια.

Επί πλέον, του είπε, ήταν πολύ ακριβοί γι' αυτόν.

—Πόσο κοστίζουν και οι έξη; ρώτησε τότε ο Τόμψον, βράζοντας από θυμό.

—Ένα εκατομμύριο δολάρια.

—Τους παίνω, απάντησε ο Τόμψον.

—Ένα εκατομμύριο δολάρια ήταν 30.000.000 σημερινές δοχαμές...

Ο Ντάβην πωλούσε το εμπόρευσμά του παίρ- νοντας το ήφος ενός άρχοντα, που έκανε μεγάλη τιμή στον έπισκέπτη του. Είχε έπιπλέον την άοχή να είναι ο άποκλειστικός προμηθευτής μερικών πάμπλουτων πελατών.

Πίνακες 300.000 δολαρίων

Στα 1906, ο εκατομμυριούχος Φοίβ άναφέρο- θηκε, κατά τη διάρκεια ενός γεύματος, σε κάποια σημαντική άγορά που αντιμετώπιζε. Ο Ντάβην, μη μπορώντας να παραδεχτή ότι ένας πελάτης του ήταν δυνατόν ν' άποτύει σ' έναν ανταγωνι- στή του, έβαλε να κάνουν μιά έρευνα. Έμαθε ό- τι ο σέρ Άντλεϊ Ντάλλας Νήλντ, που είχε έναν πίνακα του Γκαϊνσμποργκ κ' ήθελε να τον πωλήσει, διαπραγματευόταν με τον Νεοϊορκέζο παλαιοπό- λη Κναϊντλερ. Έστειλε άμέσως τον αντιπρόσωπό του του Λονδίνου, με την έντολή ν' άγοράσει τον πίνακα 600.000. Ο τελευταίος τον πήρε άμέσως για 300.000 δολάρια. Κατά τη διάρκεια μιάς δεύτερης δεξιώσεως στού Φοίβ, ο οικοδεσπότης εξέφρασε τη λύπη του: Ο πίνακας που του εί- γαν ύποσχεθή, ένας Γκαϊνσμποργκ, του είχε ξεφύ- γει την τελευταία στιγμή.

—Νά, απάντησε ο Ντάβην, αλλά τον άγόρα- σα έγώ. Την επομένη φορά, που θα θέλετε έναν πίνακα, άπευθυνήτε σ' έμένα. Έχω πάντοτε προ- τεραότητα!

Άφού έπέθοντο ότι δεν μπορούσαν να συμπλη- ρώσουν τη συλλογή τους χωρίς τον Ντάβην, οι εκατομμυριούχοι πελάτες μάθαιναν κατόπιν ότι δεν μπορούσε κανείς να παζαρεύει μαζί του.

Στα 1934 ο Ντάβην πήγε στον νεαρό Τζών Ροκφέλλερ τρεις προτομές της συλλογής Ντρεϊ- φούς — έναν Βερόκκιο, έναν Ντονατέλλο κ' έναν Ντελντέριο ντά Σελλινιάνο. Ζητούσε 1.500.000 δολάρια, τιμή που φάνηκε ύπερβολική στον Ροκ- φέλλερ. Ο Ντάβην του έκανε την άκόλουθη προ- τασία:

—Κρατήστε τις τρεις προτομές στο σπίτι σας επί ένα χρόνο και, αν δεν τις θέλετε, μου τις έ- πιστρέψετε.

Πολιτική... ύψηλων τιμών

Ο Ροκφέλλερ, που εξακολουθούσε να βρίσκει την τιμή πολύ μεγάλη, προσέφερε στον Ντάβην 1.000.000 δολάρια και μερικά γκομπλέν εις άν- τάλλαγμα των προτομών. Η κρίση μάλιστα τις Ήνωμένες Πολιτείες κι ο Ροκφέλλερ φαντάστη- κε πως ο Ντάβην θα είχε ανάγκη από μερητά. Έκανε λάθος. Έξω φρενών ο Ντάβην απάντη- σε πως τὰ γκομπλέν του ήταν άχρηστα κι άφησε να έννοηθή πως αν έκείνος, ο Ροκφέλλερ, είχε έλλειψη χρημάτων, αυτός, ο Ντάβην, μπορούσε να προκαταβάλει...

Ήταν μιά πρόκληση, αλλά ο Ντάβην ήταν σί- γουρος πως θα κέρδιζε. Όχτώ μέρες πρίν από την έκτασή της προθεσμίας, ο Ροκφέλλερ είδοποι- ησε τον έμπορο ότι μπορούσε να ξαναπάρη τις προτομές.

—Δεν πειράζει, είπε ο Ντάβην, κρατήστε τις λίγο ακόμη. Θα είναι έξ ίσου καλά σ' έσάς, όσο και σ' έμένα!

Αυτή ή χειρονομία έκαμψε τον πλούσιο Ά- μερικανό. Την τελευταία στιγμή ο Ροκφέλλερ ά- γόρασε τις τρεις προτομές στην τιμή που ζητή- τηκε...

Μιά μέρα ο Ντάβην συνάντησε στην Πέμπτη Λεωφόρο τον Άμερικανό καλλιτέχνη Μόρις Στέρν.

—Έχω δυό Τιντορέττους, του είπε ο Ντάβην. Θα θέλατε ναρρήτε να τους δώτε πρίν τους κού- ψω στο ύπόγειό μου;

—Γιατί να τους κούψετε στο ύπόγειό σας; Θα μπορούσατε να τους πωλήσετε!

—Άλίμονο! Είναι πορträίτα άνδρικά. Άν έ- πόκειτο για γυναίκες, για ώραιες γυναίκες, θα μπορούσα να πωλήσω κάθε πίνακα τρεις φορές.

Έδειξε έπειτα στον συνομιλητή του δυό ώ- ραίους πίνακες της σχολής του Τζιότο:

—Αυτοί δεν μπορούν να πωληθούν, δήλωσε. Στην Άμερική, μόνο τὰ έργα τέχνης πρώτης γοαμής βρίσκουν άγοραστάς. Άν είχα την Κα- πέλλα Σιζίνια, θα την πωλούσα αύριο κούλας, καμιά δωδεκαριά φορές!

Ο Ντάβην δεν ήθελε να έπιβάλλη τις καλλιτε- χνικές του αντιλήψεις. Κατάλαβε πως δεν μπο- ρούσε να πωλήσει στους Άμερικανούς νεόπλουτους μερικώς πίνακες, που δεν μπορούσαν να γοητεύ- σουν παρά τους πολύ καλλιεργημένους γνώστες της τέχνης. Έκείνοι που ένδιέφερε τους πελάτες του ήταν πίνακες διακοσμησης κυρίως αξίας και που έδιναν την έντύπωση πολυτελείας. Η λαμ- πρότητα και το μεγαλείο της Άναγεννήσεως ταί- ριαζαν άπόλυτα σ' αυτό το σκοπό. Ο Ντάβην εί- δικεύθηκε στα έργα αυτής της εποχής. Η πολι- τική του των ύψηλων τιμών —άλλη ειδικότης του αυτή— έδωσε άφορμή σε χίλια διασκεδαστικά έ- πεισόδια.

Ένας φίλος του έρασιότεχνης του έμψι- στεύθηκε μιά μέρα ότι ήξερε κάποιο άριστοτέχνη- μα, που έπωλείτο σε μιά μέτρια τιμή. Ο Ντάβην έδειξε πολύ ένδιαφέρον, αλλά, όταν έμαθε ότι ο πίναξ στοίχιζε 19.000 δοχ., εγκατέλειψε την ύ- πόθεση:

—Δεν μπορώ να έπιτρέψω στον έαυτό μου, εί- πε, ν' άγοράζω πίνακες της δεκάρας!

Μιά μέρα, σ' έναν Άμερικανό πελάτη του, ο

ΕΚΤΟΣ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΠΙΝΑΚΕΣ, Ο ΝΤΑΒΗΝ ΕΔΙΝΕ ΣΤΟΥΣ ΠΕΛΑΤΕΣ ΤΟΥ ΚΑΙ ΤΟ ΑΙΣΘΗΜΑ
ΟΤΙ ΑΝΕΒΑΙΝΑΝ ΣΗΜΑΝΤΙΚΑ ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΙΕΡΑΡΧΙΑ

λόγος Ντάβην έδειξε ένθουσιασμένος για ένα Μανέ, του οποίου εκείνος ήταν ο ιδιοκτήτης.

—Πόσο θα μου δίνετε; ρώτησε ο 'Αμερικανός.

Ο Ντάβην είπε ένα πολύ μεγάλο ποσό και πήρε τον πίνακα. Δεν επρόκειτο να τον ξαναδώνε κανείς ποτέ, γιατί τοποθετήθηκε, μαζί με άλλους, σ' ένα από τα υπόγεια του Ντάβην.

—Δεν θέλω, είπε, να συνηθίσω ο κόσμος ν' αγοράζει μοντέρνους πίνακες. 'Υπάρχουν πάρα πολλοί...

Πραγματικά, ο Ντάβην δεν ασχολήθηκε ποτέ με πίνακες μεταγενέστερους του 1800. Οι ζωγράφοι του 19ου αιώνα είχαν παραγάγει πολλά. 'Αλλά η πολιτική των μεγάλων τιμών, που άσκούσε

ο Ντάβην, στηριζόταν ακριβώς στη σπανιότητα του έργου.

Απέναντι στους ανταγωνιστές του, ο Ντάβην δεν είχε κανένα ένδοξο. Η δίκη του εναντίον της χήρας Χάν, που έκανε διάσημη στις 'Ηνωμένες Πολιτείες την «'Ωραία Σιδηροπώλιδα» του Μπελντράφιο, είναι χαρακτηριστική.

Η κυρία Χάν, που ζούσε στο Κάνσας, είχε εκδηλώσει, στα 1920, την επιθυμία να πωλήσει αυτό τον πίνακα, που έλεγε πως ήταν του Διονύσου ντά Βίντσι. Σ' ένα δημοσιογράφο, που του ζήτησε τη γνώμη του, ο Ντάβην, χωρίς να έχει δει τον πίνακα, δήλωσε:

—Δεν είναι παρά αντίγραφο. 'Υπάρχουν εκατοντάδες τέτια και το πρωτότυπο βρίσκεται στο Λούβρο.

Την εποχή εκείνη, η γνώμη του Ντάβην είχε τόση βαρύτητα, ώστε ο πίνακας δεν μπόρεσε να πωληθεί.

Η κυρία Χάν του έκανε μήνυση, αλλά χρειάστηκε να περάσουν χρόνια ώσπου να γίνει η δίκη, που δάσταξε ένα μήνα κ' έγινε στη Ν. Υόρκη. Ο Ντάβην, ένθουσιασμένος για το σκάνδαλο, εμφανίστηκε με μια λεγόμενη εμπειρογνομώνων και, συγκεκριμένα, τον Μπέρναρντ Μπέρνσον, ο δικαστής όμως υπεγράμμισε ότι, σύμφωνα μ' ένα έργο του οποίου συγγραφέας ήταν ο ίδιος ο Μπέρνσον, ο πίναξ του Λούβρου δεν ήταν αυθεντικός.

Διαβάστηκε επίσης μια επιστολή του Ντάβην προς τον πρόεδρό του του Λονδίνου, που έλεγε πως ο πίνακας του Λούβρου ήταν πλαστός. Ο Ντάβην καταδικάστηκε να πληρώσει στην κυρία Χάν 60.000 δολάρια ως αποζημίωση. 'Αλλά το γόητρό του δεν έπαθε την παραμικρή ζημία από αυτή την ιστορία...

Και η κοινωνική ιεραρχία

Εκτός από την υλική αξία των έργων που τους πωλούσε, ο Ντάβην έδινε στους πελάτες του και κάτι πολύ πιο πολύτιμο: Τό αίσθημα ότι ανέβαιναν στην κοινωνική ιεραρχία. Ο Ντάβην έθεωρείτο μάεστρος στην τέχνη του να κολαεύει την ματαιοδοξία τους. Μη μπορώντας να γίνουν λόρδοι, οι 'Αμερικανοί εκατομμυριούχοι είχαν τουλάχιστον τα μέσα να αποκτήσουν οικογενειακούς πίνακες που επί αιώνες είχαν διακοσμήσει τις κατοικίες των λόρδων.

Επιπλέον, ο Ντάβην τους έφερνε σ' επαφή με την αγγλική αριστοκρατία. Τέλος, πολλά έργα που πωλούσε είχαν αποτελέσει ιδιοκτησία του Καρόλου Α' της 'Αγγλίας, του Φραγκίσκου Α', του Λουδοβίκου ΙΕ', της κυρίας ντά Μπαρκλ και της Πομπαντούρ.

Για να δώσει στους πελάτες του την εντύπωση ότι τ' όνομά τους ήταν αναπόσπαστα συνδεδεμένο με τα αριστουργήματα που είχαν αποκτήσει, ο Ντάβην έκανε ένα κατάλογο των έργων τέχνης που προήρχοντο από την πινακοθήκη του, με τα όνόματα των καινούργιων ιδιοκτητών τους.

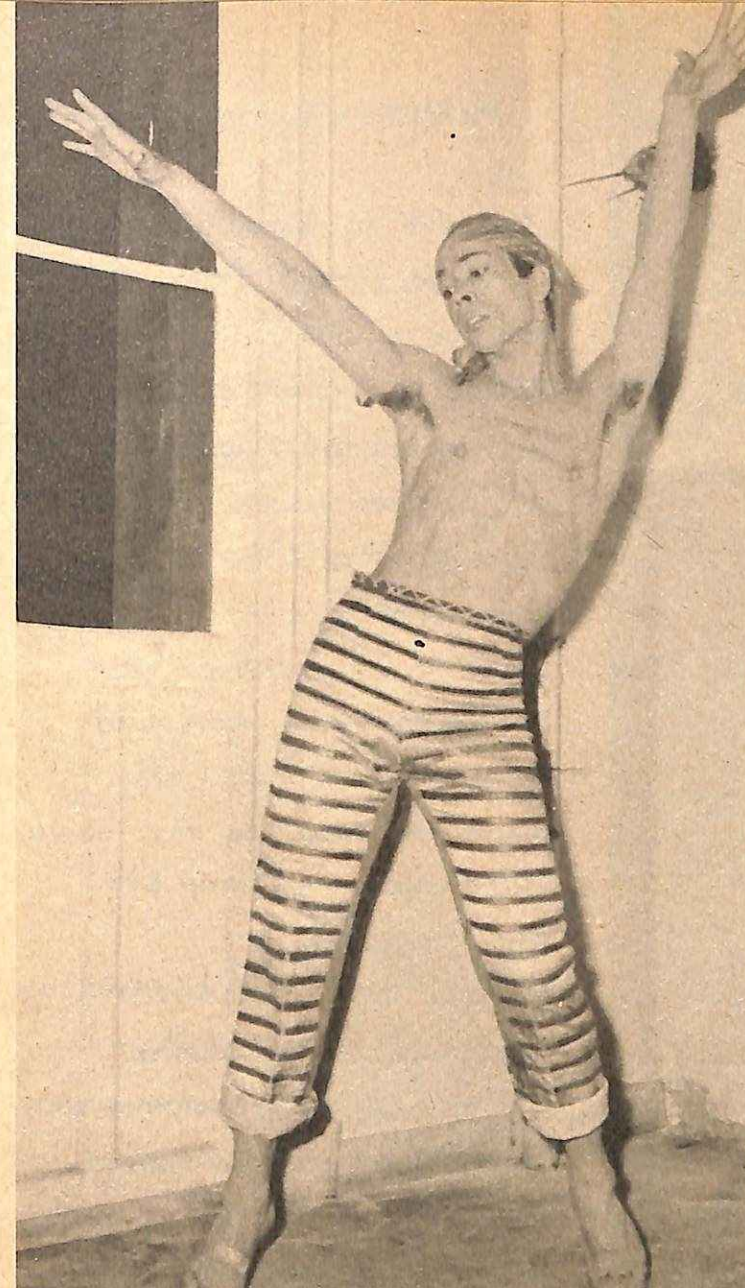
Επειδή ο Μέλλον, ο πολυεκατομμυριούχος τραπεζίτης και ύπουργός των Οικονομικών, που ήταν γνωστός για την αγάπη του προς την τέχνη, δεν είχε θέση για να κρεμάσει τους πίνακές του, ο Ντάβην είχε μια ιδιόφυη ιδέα: Να κατασκευάσει ένα μουσείο, στο οποίο οι πελάτες του θα μπορούσαν να αναρτούν τις συλλογές τους. Το μουσείο αυτό, με τα ρούζ μάμαρα, έγινε αργότερα η 'Εθνική Πινακοθήκη της Ουάσιγκτον.

Ο Μέλλον κατηγορήθηκε, εκείνη την εποχή, πως είχε εξαπατήσει το Δημόσιο για το ποσό των 3.000.000 δολλαρίων. Ο Ντάβην εμφανίστηκε στο δικαστήριο και κατέθεσε ότι επί έτη συνέλεγε για λογαριασμό του Μέλλον έργα τέχνης, που ο τελευταίος σκεπτόταν ν' άφηση στο έθνος. Ένας άνθρωπος —είπε— που θυσίαζε τέτια ποσά για να κληροδοτήσει στην πατρίδα του αυτούς τους καλλιτεχνικούς θησαυρούς, δεν μπορούσε να είναι ένας κοινός άπατεών...

Ο Μέλλον βγήκε από τη δίκη με αυξημένο το γόητρό του, αλλά κι ο Ντάβην είχε κάνει τη δουλειά του, γιατί υποχρέωσε τον πολυεκατομμυριούχο ν' αγοράσει, εκ των υστέρων, πολλούς πίνακες, για να δικαιολογήσει την κατάθεση του Ντάβην. Αργότερα ο Μέλλον χάρισε τη συλλογή του στο έθνος κ' η συλλογή αυτή έγινε ο πυρήνας της 'Εθνικής Πινακοθήκης.

Ο Ντάβην, ο άνθρωπος που έκανε ευτυχισμένους τους εκατομμυριούχους, πληρωνόταν πολύ ακριβά για τη χαρά που τους προξενούσε. Τό αποδεικνύει αυτό η περιουσία που άφησε όταν πέθανε. Οι δωρεές του στην Πινακοθήκη Ταίητ και στην 'Εθνική Πινακοθήκη του Λονδίνου —χάρις στις οποίες πήρε τον τίτλο του λόρδου— ύπολογίστηκαν σε 10.000.000 δολάρια. Ο τραπεζικός λογαριασμός του έφτανε τα 15.000.000 δολάρια και η αξία της συλλογής των έργων τέχνης ήταν 10.000.000 δολάρια...

Ο Φ. ΜΕΤΑΞΟΠΟΥΛΟΣ ΣΕ ΔΙΕΘΝΗ ΠΕΡΙΟΔΕΙΑ

ΜΙΑ ΣΥΜΠΤΩΣΗ στάθηκε η αφετηρία της νέας σταδιοδρομίας του Φώτη Μεταξόπουλου. Από τη «Λυρική Σκηνή» της 'Αθήνας βρέθηκε μέσα σε λίγους μήνες στα όνομαστότερα θέατρα της Εύρώπης.

Ένας Έλληνας χορευτής
σ'α μωαγγέλα της Ντάνχαμ

Ένας Έλληνας χορευτής διακρίνεται τους τελευταίους μήνες στο περίφημο χορευτικό συγκρότημα της Κάθριν Ντάνχαμ, που περιοδεύει από καιρό στην Εύρωπη. Πρόκειται για τον Φώτη Μεταξόπουλο, άλλοτε χορευτή της «Λυρικής Σκηνής». Όταν, τον περασμένο Οκτώβριο, το συγκρότημα έκφραστικών χορών των μαύρων χορευτών βρισκόταν στην 'Αθήνα, η Κάθριν Ντάνχαμ ζήτησε να καλύψει το κενό ενός χορευτή, που υπήρχε στο μπαλέτο της. Ο Φώτης Μεταξόπουλος, μαθητής στην 'Αθήνα της Μύριαμ Σουαζί, έγινε μ' ένθουσιασμό δεκτός από την Ντάνχαμ. Με το ξυμφοτο χάρισμα του ρυθμού, έμαθε όλους τους χορούς του συγκροτήματος και θγήκε άμέσως στη σκηνή. Ο Μεταξόπουλος χορεύει ένα δύσκολο ντουέτο με τον μιγάδα Μωρίς Λίντγουιν, το λεγόμενο «ταίριο-ντουέτο». Χορεύει επίσης το «'Αφρικ», το «Σπάνις Χάρλεμ», την «'Αγκια», το «Μαγκούκ», το «Σάγκο» κλπ. Οι έμφανίσεις του θεωρήθηκαν πολύ επιτυχείς.

Στό Παρίσι, παράλληλα με τις εμφανίσεις του με το συγκρότημα της Ντάνχαμ, ο Φώτης Μεταξόπουλος θρήκε την ευκαιρία να πάρη μαθήματα από την χοροδιδάσκαλο του «Καζινό ντε Παρί» και του «Μογκαντόρ» κυρία Γκρέυ, θέλοντας πάντα να βελτιώσει το στυλ του.

ΕΙΝΑΙ ο μόνος λευκός χορευτής του περιφήμου συγκροτήματος της Κάθριν Ντάνχαμ, αλλά προσαρμόστηκε άμέσως στους ιδιότυπους ρυθμούς και στις έκφραστικές κινήσεις των μαύρων συναδέλφων του. Ντυμένος με τα ίδια κοστούμια, όπως κ' εκείνοι, πραγματοποιεί δασικές εμφανίσεις στις παραστάσεις του περιφήμου συγκροτήματος, το οποίο περιοδεύει στην Εύρωπη.

Ο ΦΩΤΗΣ ΜΕΤΑΞΟΠΟΥΛΟΣ σε μια χαρακτηριστική έκφραστική χορογραφία της Κάθριν Ντάνχαμ, μαζί με την Πέρλ Ρένολς (άριστερά) και την Μπάρμπαρα Ράιτ.

Τι νά διασκεύετε
ΤΟΝ ΑΤΛΑΝΤΙΚΟ

ΧΑΛΙΦΑΣ
ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

Ταξιδέψτε με το ασύγκριτο
ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΙΟΝ

„Ολυμπία“
23.000 ΤΟΝΝΩΝ - ΤΑΧΥΤΗΤΟΣ 21 ΜΙΛΙΑΝ

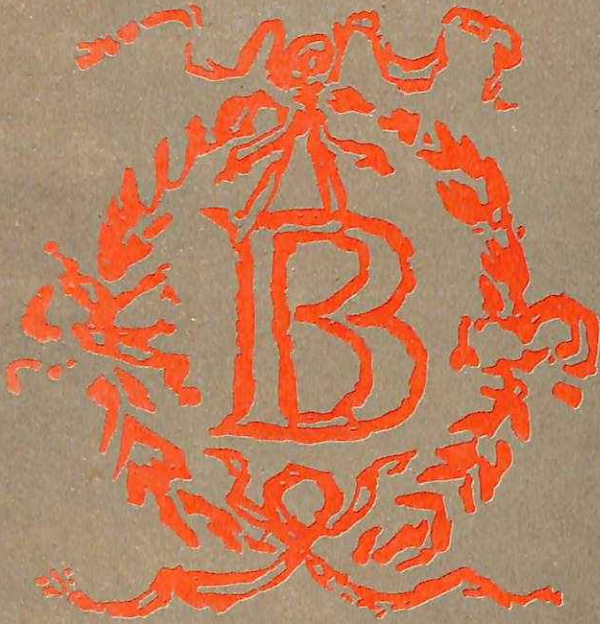
που εξασφαλίζει απάραμилles
ανέσεις στους επιβάτες του

Ένα ταξίδι με το „Ολυμπία“ ισodυναμεί με τις πιο χαρούμενες διακοπές της ζωής σας σε μια ατμόσφαιρα διασκεδάσεων, αμεριμησίας, απολαύσεων

GREEK LINE
ΓΕΝΙΚΟΙ ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ
ΑΔΕΛΦΟΙ ΓΟΥΛΑΝΔΗ (ΕΛΛΑΣ) Α.Ε.

Διά πληροφορίες και είσιτήρια απευθυνθήτε εις τον ταξιδιωτικόν σας πράκτορα

ANNA

ΜΠΟΛΕΥΪΝ

Στά 1528 ο Έρρίκος Η΄ της Άγγλιας, είναι 37 ετών. Ο ισχυρός και ιδιότροπος μονάρχης αρχίζει ν' αποτραβιέται απ' την Αικατερίνη την Άραγωνική, που δέν του έδωσε άρσενικό παιδί. Κατά τή διάρκεια μιάς έπισκέψεώς του στο σπίτι του φίλου του, έπιμελητού του Βασιλικού Οίκου, σερ Τόμας Μπόλεϋν, ξαναβλέπει τήν μικρότερη κόρη του, τήν Άννα, κ' αισθάνεται γι' αυτήν ένα βίαιο πάθος. Η νέα δέχεται τή θέση της δεσποινίδος των τιμών της βασιλίσσης. Δέν γίνεται όμως έρωμένη του και προσπαθεί νά διατηρήση τόν έρωτα του βασιλιά γι' αυτήν, έχοντας συλλάβει ένα σχέδιο: νά γίνη βασίλισσα της Άγγλιας.

Τό ρολόι της αΐλης χτύπησε τρείς. Ο Έρρίκος σκέφτηκε ότι, γιά νά κατακτήση τήν Άννα, θάπρεπε νά τήν κάνει γυναίκα του: Νά τί σήμαινε τό γάμμα! Κι αυτό ήθελε νά τήν δώση νά καταλάβη όταν τόν άφισε, τό βράδυ της μακαράτας, στο Γκρήνουιτς. Ποτέ, όμως και στο άποκορύφω-μα τού πάθους ή της άπογνώσεως, ο Έρρίκος δέν είχε σκεφτή τό γάμο. Άλλά τώρα, θόθος στο παράθυρο, αυτή τήν παγερή και ήλιόλουστη μέρα τού Φεβρουαρίου, τόν σκεπτόταν. Ο γάμος του θά άκυρωνόταν — αυτός ό στείρος, ό άιμομικτικός γάμος πού τόν κρατούσε θυσιάζμένο στην άμαρτία... Έ-τό είχε πη κ' έπαναλάβει ό Γούλσεϊ! Έπρεπε νά τελείωση μαζί της — θά μπορούσε τότε νά ξαναπαντρευτή, νά παντρευτή νόμιμα και με τήν εύλογία τού θεού, και ν' άποκτήση τουλάχιστον ένα γιό.

Έίχε συμφωνηθή από πρίν, και κανείς δέν άμφέβαλλε γι' αυτό, πώς θά παντρευόταν τήν άδελφή τού βασιλιά της Γαλλίας ή κάποια άλλη πριγκίπισ-σα, πού θά τού έδινε γιά χρόνια μιά συμμαχία. Έπειτα από ένα φοικτό λά-τι φίλια της Ισπανίας, κι άφού οίφονινδύνευσαν τήν καταδίκη της ψυχής του επί 16 έτη, θάπρεπε, άραγε, άν συνήπτε καινούργιο γάμο, νά τόν κάνει με μιά γυναίκα πού θά διάλεγε κάποιος άλλος; Γιατί νά μήν τήν διάλεγε ό Ι-πολαμβάνουν οι ήπικοί του; Τι ήταν, λοιπόν, ή έξουσία, άναρωσιόταν με άδωγή, άν ένας βασιλιάς ήταν δουλος εκεί πού ένας χωρικός ήταν ελεύθερος; Η Άννα ήταν νέα, όμορφη και γεμάτη ήγεία. Η Άννα θά μπορούσε γιζόντας, με πάθος. Τήν ήθελε πλάι τού όλος τις ήμέρες και στο κρεβάτι του όλες τις νύχτες. Κι άν είχε άρεση νά τήν παρτενιή, ποιος είχε τό δικαίω-μα νά συζητήσει μαζί του;

Η Άννα θά ήταν στο έθνος της θεσώς της, ήταν θέβαιος γι' αυτό. Άσφαλώς, δέν θά είχε τήν έπαθλητική άξιοπρέπεια της Αικατερίνης, πού ή-ταν από βασιλική γενιά, αλλά ή χάρη της και τό πνεύμα της θά τό άντι-στάθμιζαν με τό παραπάνω. Σκέφτηκε τό παιδί πού θά τόν γεννοίσε και δάγκωνε τά λεπτά του χείλη καθώς φαντάσθηκε τις κραυγές τού πλήθους,

στο Λονδίνο, τις φωτιές πού θ' άναβαν στα βουνά και στις κοιλάδες, τόν ήχο πού θάκαναν οι καμπάνες, τούς κανονιοβολισμούς και τόν έαυτό του με τόν νεογέννητο πρίγκιπα της Ουαλλίας στην άγκαλιά του. Τό τελευταίο χτύπημα τού μεγάλου ρολογιού έσθισε. Ο Έρρίκος έκλει-σε τό παράθυρο και ξανάβαλε τό γόαμμα, διπλωμένο, μέσα στο φάκελό του. Έίχε πάρει τήν άπόφαση νά παντρευτή τήν Άννα.

Τό καλοκαίρι τού 1527, ό καρδινάλιος έτοίμαζε δραστήρια τό ταξίδι του στη Γαλλία. Αισθανόταν πού σίγουρος γιά τήν εύνοια τού βασιλιά, παρά σέ όποιαδήποτε άλλη στιγμή της καριέρας του, κ' είχε όλη τήν έμπιστοσύνη του, παρ' όλες τις διαφορές γνώμης, πού σημειώθηκαν μερικές φορές ανά-μεσά τους. Αυτές οι διαφορές δέν έμπόδιζαν τόν Έρρίκο νά είναι χαμογε-λαστός και στοργικός μαζί του. Περγουόσε πρόθυμα τό χέρι του γύρω άπ' τούς ώμους του, περπατούσε μαζί του άνάμεσα στους αΐλικούς, γιά νά τούς δείξη τις καλές τους σχέσεις, και τόν καλούσε στο τραπέζι του πολλές φο-ρές τήν εβδομάδα. Όπως ό Γούλσεϊ, ό βασιλιάς διαβόταν τώρα νά πετύχη τό διαζύγιο. Έπέμενε σέ κάθε εύκαιρία στους ένδοιασμούς πού τόν βασάνι-ζαν, όσον άφορά τήν έγκυρότητα τού γάμου του. Αυτούς τούς ένδοιασμούς δέν τούς προκαλούσε τό κακό πού θά προξενούσε στη βασιλίσσα. Στο έ-ξής δέν στενοχωριόταν καθόλου γιά τήν τύχη της γυναίκας του και δέν ένοιωσε πιά παρά τήν ζωηρότατη έπιθυμία ν' άταλλαγή τό γρηγορώτερο άπ' αυτήν. Ο καρδινάλιος ήταν πολύ ίκανοποιημένος πού τόν έβλεπε έτσι άποφασισμένο.

Η έννοια τού βασιλιά, ή Άννα Μπόλεϋν, είχε ξαναγυρίσει στην Αΐλή κ' είχε αναλάβει και πάλι τά καθήκοντά της κοντά στην Αικατερίνη. Ο Έρρίκος θοισκόταν ακόμα όλοσδιόλου στην έξουσία της, μά ό καρδινά-λιος δέν έβλεπε σ' αυτόν τόν σύνδεσμο τίποτε πού νά μπορή νά βλάγη τά σχέδιά του ή τόν έαυτό του. Η Άννα ήξερε νά διατηρή τόν βασιλιά σέ κα-λή διάθεση και, παρ' όλο πού ό ισχυρός δουξ τού Νόρφολκ τήν είχε πάρει, μαζί με όλη τήν οικογένειά της, υπό τήν προστασία του, ό Γούλσεϊ ήφωνα έλαφρά τούς ώμους. Ποτέ, καμιά γυναίκα και κανένας, από κείνους πού προστάτευε μιά γυναίκα, δέν είχαν στόν Έρρίκο τήν παρामीκή έπικροή, ού-τε είχαν έπωφεληθή άπ' τις σχέσεις πού προέκυπταν. Άν ό Ρότσοφρντ, ό

πατέρας της Άννας, είχε φτάσει στην ύψηλή του θέση, αυτό όφειλόταν μόνο και μόνο στο ότι άρεσε στο βασιλιά, πού ήταν ευαίσθητος στις κολα-κείες. Τά άλλα τών δυό του θυγατέρων δέν θά έφταναν γιά νά τού προσ-πορίσουν τίποτα. Όταν θά γύριζε στη Γαλλία, ή στιγμή θά ήταν κατάλλη-λη γιά νά κριθί ή τύχη της οικογενείας Μπόλεϋν και τών Νόρφολκ συγχρό-νως. Μερικά λόγια σχετικά με τήν άρετή της νέας, λόγω χάρι... Ο καρδι-νάλιος ήξερε πώς τό άφεντικό του είχε μέσα του ένα επικίνδυνο μίγμα ύ-περηφάνειας και σεμνοτυφίας. Θ' άρχούσε, άσφαλώς, νά υπαινιχθή πώς τά μέλη αυτής της οικογενείας δέν υπάκουαν παρά στη φιλοδοξία τους και προσπαθούσαν νά χρησιμοποιήσουν τό βασιλιά γιά νά πετύχουν τούς σκο-πούς των. Όχι, δέν υπήρχε τρόπος νά μεταβληθή ή κατάσταση, πρds τό παρόν. Στην έπιστροφή της, ή Άννα δέν θά ήταν πιά έννοιμένη — αυτή ή ιστορία διαρκούσε τώρα ένα χρόνο.

Η άποστολή τού καρδινάλιου στη Γαλλία δέν ήταν μυστική, γιατί ή εκρυφή ύπόθεση τού βασιλιά είχε πιά άρχίσει νά γίνεται γνωστή. Όλοι ή-ξεραν πώς ό βασιλιάς ή ό Γούλσεϊ είχαν άποφασίσει ν' άκυρώσουν τό γά-μο τού πρώτου. Ο καρδινάλιος είχε έκπληγή με τήν ξαφνική άνυπομονησία τού Έρρίκου και με τή βιασύνη του νά επτύχη τό διαζύγιο, μά είχε προσ-παθήσει νά έκπληρώση τήν έπιθυμία τού βασιλιά και τού είχε κάνει μιά πρόταση, πού ή πονηριά της ήταν πολύ σύμφωνη με τόν χαρακτήρα του.

Ο Γούλσεϊ κι ό Ούώρχαμ, άρχιεπίσκοπος τού Καντέρμπουρν, συνήλθαν σέ μυστικό συμβούλιο στο άνάκτορα τού Ουεστμίνστερ και κατηγόρησαν τό βα-σιλιά πώς παντρεύτηκε τή χήρα τού άδελφού του και πώς ήταν ένοχος αί-μομξίας έδώ και δεκαέξη χρόνια. Ένας δικηγόρος ανέλαβε νά έυτερασπι-

Ο βασιλιάς έξακολουθούσε ν' άκούη τήν γλυκειά Αικατερίνη. Φοβόταν μήπως τά λόγια της τόν έκαναν νά μαλακώση και νά μετανοιώση...

σθή» τόν Έρρίκο, ένw ή Αικατερίνη δέν είχε πληροφορηθή όλη αυτή τή διαδικασία και δέν άντιπροσώπευτηκε. Έπειτα από τρείς συνεδριάσεις, ό Γούλσεϊ συμβούλεψε νά τεθή τό ερώτημα στους Άγγλους δικαστάς: Ο γάμος με τή χήρα ενός άδελφού είναι νόμιμος; Δέν μπορούσε νά ύπάρχη παρά μιά άπάντηση, κ' ή Αΐλή μπορούσε νά χρησιμοποιήση τήν άπάντηση αυτή γιά νά κηρύξη τήν άκυρότητα τού γάμου, χωρίς νά ανατρέξει στόν πάπα.

Αυτός ήταν ό πιο εύκολος και γρήγορος τρόπος, κι ό πάπας, άπασχολη-μένος άπ' τόν πόλεμο κι άπ' τήν εισβολή τών στρατιών τού Καρόλου Ε΄, δέν θά δίσταζε νά έκικυρώση τήν κρίση τών δικαστών.

Άλλά ό καρδινάλιος είχε συνήθισει από καιρό νά εύχαριστή τόν βασι-λιά, κι αυτό είχε θολώσει τήν κρίση του. Οί έπίσκοποι της έκκλησίας τού έδωσαν μιά άπάντηση άπλή και καταστρεπτική: Ένας τέτιος γάμος ήταν έγκυρος μόνο άν υπήρχε άδεια τού πάπα. Η άπάντησή τους μάλιστα ήγγαι-νε ακόμα πιο μακριά, κατά πρόταση άσφαλώς τού Φίσερ, έπισκόπου τού Ρό-τσεστερ, ενός άγίου ανθρώπου πού μιλούσε ντόμπρα και πού ό Γούλσεϊ τόν μισούσε πάντα: Η βασίλισσα είχε, όπωσδήποτε, τό δικαίωμα νά προσφύ-γη άπ' εύθείας στόν πάπα, έναντίον μιάς άπόφασεως πού θ' άκύρωνε τό γάμο της.

Τό δικαστήριο τού Ουεστμίνστερ δέν συνήλθε πιά ποτέ, αλλά ή άποτυ-χία του είχε τό αποτέλεσμα νά κάνει τόν Έρρίκο πιά σκληρό άπέναντι στη δυστυχισμένη του γυναίκα — ένw ή επιτυχία θά τόν είχε ίσως κάνει νά τή λυπηθή.

Πόσα πράγματα έξερώντo άπ' αυτή τήν ύπόθεση! Έλεγε ό Γούλσεϊ στο βασιλιά. Όχι μόνο ή σωτηρία της ψυχής του, πού ήταν γεμάτη άμαρτία, αλλά και τό σχέδιο συμμαχίας με τή Γαλλία έναντίον τού αυτοκράτορος, πού θά ένισχύονταν πολύ άπ' τό γάμο τού βασιλιά με μιά Γαλλίδα πριγκίπισ-σα. Και κάθε φορά πού ό Έρρίκος οίφονινδύνευσε τή ζωή του παίρνοντας μέ-ρος στις κονταρομαχίες ή πηγαίνοντας στο κνήγι, άφηνε τό βασίλειό του στο έλεος ενός έμφυλίου πολέμου, με μόνο άνδοχο ένα ένδεκάχρονο κορι-τσάκι. Ο καιρός τών διαταγών και τών συγκεκριμένων έκφράσεων είχε περάσει...

Ο Έρρίκος πείσθηκε τόσο εύκολα, ώστε ό Γούλσεϊ ξαφνιάστηκε. Κρίνον-τας ότι ό σεβασμός του πρds τά αισθήματα της βασιλίσσης είχε βαστάξει άρκετά, ό βασιλιάς διάταξε τόν καρδινάλιο ν' άρχισή άνοιχτά τή δική. Η είδηση τού διαζυγίου ξεσπάσε στην Άγγλία σαν κεραυνός.

Η πρώτη ένέργεια τού Έρρίκου ήταν νά πάη νά βοη τή γυναίκα του, νά τήν πληροφορήσει ότι θεωρούσε τό γάμο τους άιμομικτικό και νά της ζητήση νά έκκαταλείνη τήν Αΐλή. Η όμότης αυτού τού διαβήματος θάπρε-πε νά είναι άρκετά σαφής γιά τή βασίλισσα. Μιά πού δειλή γυναίκα θ' ά-φηνε ίσως νά τήν έξορίσουν και θά δεχόταν αυτό πού απαιτούσαν από κεί-νην ό Γούλσεϊ κι ό βασιλιάς. Μά ή Αικατερίνη περιωρίστηκε νά κλάψη με άπόγνωση, μη θέλοντας νά παραδεχθή τόν παράνομο χαρακτήρα της κα-ταστάσεως. Άρνήθηκε έπίσης με πολλή άξιοπρέπεια νά έκκαταλείνη τόν άνδρα της, εκτός πιά άν τήν έδιωχναν με τή βία. Η θυέλλα άνάμεσα στο ζευγάρι κατευνάστηκε, μά ό καρδινάλιος έκανε τις προετοιμασίες γιά νά πάη στη Γαλλία. Κανούργια στοιχεία είχαν εμφανισθή κι ό Γούλσεϊ δέν άόργησε νά τά χρησιμοποιήση πρds όφελός του. Τά στρατεύματα τού αυτο-κράτορος είχαν εισβάλει στη Ρώμη και τήν είχαν λεηλατήσει με άμελείκτη άγριότητα. Ο πάπας ήταν αιχμάλωτος και τόν είχαν κλείσει σ' ένα πύ-ργο, πού ήταν ιδιοκτησία τού αυτοκράτορος.

Η χριστιανισμένη δέν είχε άρχισή κι ό Γούλσεϊ συγκάλεσε τούς άλ-λους καρδινάλιους στο Άβινόν, γιά νά σχηματίσουν μιά έπιτροπή πού θ' άκούσε τήν παπική έξουσία. Συγχρόνως ύποσχέθηκε στόν Έρρίκο πώς μιά άπ' τις πρώτες πράξεις αυτής της έπιτροπής θά ήταν ν' άκυρώση τό γά-μο του. Τόν έξώρισε ν' άποφύγη τή βασίλισσα και νά διατυπώση δημο-σία τούς ένδοιασμούς της συνεδήσεώς του, γιατί ή γνώμη τών έπισκό-πων ήταν και γνώμη τού λαού. Η Αικατερίνη ήταν καλή και τήν άγαπού-σαν γιά τά φιλανθρωπικά της αισθήματα. Άκόμη και στην Αΐλή δέν ει-χε έχθρους, γιατί οι μεγάλοι άρχοντες δέν είχαν τίποτε νά κερδίσουν άπ' τήν άποπομή της. Η έξουσία της ήταν μεγαλύτερη, όταν ή έξουσία τού στέμματος ήταν πιο άσθενής. Άλλά μιά καινούργια βασίλισσα, πού θ' ά-ποκοτούσε άρσενικούς άπογόνους, θά ένίσχυε τήν βασιλική έξουσία.

Τήν παραμονή της ήμέρας πού ό Γούλσεϊ έπρόκειτο νά φύγη γιά τή Γαλλία, τόν κάλεσε ή βασίλισσα. Η Αΐλή θροσκόταν στο Ρίτμοντ κι ό καρδινάλιος έφτασε με πλοίο, περνώντας τόν Τάμεση. Η Αικατερίνη τόν δέχτηκε στα ιδιαίτερα διαμερίσματά της, όπου ή άτίμωσφαира ήταν πάντα έπίσημη και ήσυχη σαν έκκλησία. Η αντίθεσά του πρds τήν πολυτελή κα-τοικία τού καρδινάλιου φανόταν νά περιέχει μιά μομφή, πού έρέθηκε τόν τελευταίο. Άλλά τό όποικητικό του χαμόγελο έγινε πιο έντονο καθώς τήν πλησίασε.

—Μεγαλειοτάτη, έκανε.

Η βασίλισσα τόν περγουόσε μισό κεφάλι. Φορούσε ένα σκούρο καστανό δελουδίνο φόρεμα, παρ' όλη τή ζέστη, κ' ένας τεράστιος σταυρός από ρομπιλίνα και μαργαριτάρια ήταν κρεμασμένος με μιά αλυσίδα από τό λαί-μό της. Τό θλιβερό χρώμα τού φορέματός της δέν τήν κολάκευε, φανόταν κουρασμένη και τά μάτια της ήταν κόκκινα, σα νά είχε κλάψει.

Τού προσέφερε τό χέρι της γιά νά τό φιλήση κι ό καρδινάλιος παρατήρη-σε ότι έτρεμε.

—Σας εύχαριστώ πού ήρθατε, μυλόρδε καρδινάλιε.

Η φωνή της πρόδιδε τήν Ισπανική της καταγωγή, παρ' όλα τά 25 χρό-

για πού είχε περάσει στην 'Αγγλία. Πολλές απ' τις κυρίες της βρίσκονταν γύρω της και στράφηκε προς το μέρος τους.

—'Αφήστε μας, είπε.

—Όταν έμειναν μόνοι, η Αικατερίνη κάθισε κοντά στο παράθυρο κ' έκανε νόημα του καρδινάλιου να καθήσει κ' εκείνος.

—Θά ξαφνιαστήκατε πού σας κάλεσα, είπε.

—Σπانيός μου κάνατε αυτή την τιμή, Μεγαλειοτάτη, απάντησε ο Γούλσεϊ.

—'Η Αικατερίνη τον κοίταξε στα μάτια.

—Δεν ύπηρεσαμε ποτέ φίλοι, μυλόρδε, τ' έχετε καλά δπως κ' εγώ...

—'Ας αποφύγουμε λοιπόν τις διπροσωπίες. Μου λένε πως έσεις βάλατε πρώτος άμφιβολίες στο μυαλό του βασιλιά ως προς τον γάμο του. Λένε επίσης πως πηγαίνετε στη Γαλλία για να τον άκυρώσετε. Είναι αλήθεια;

—Δεν έχω εγώ την ευθύνη για την συνείδηση του βασιλέως, Μεγαλειοτάτη. Κι αν πηγαίνω με άποστολή στη Γαλλία, τ'ό κάνω για να ύπακούσω στη θέλησή του.

—Είσθε ιερωμένοι, είπε άργά η Αικατερίνη, και στ'όν ιερωμένο άπειθύνομαι αυτή τη στιγμή. 'Ο γάμος μου είναι έγκυρος. Σας φώναξα για να σας τ'ό αποδείξω, όποτε να μπορέσετε να πείσετε τον βασιλιά.

—Είμαι πρόθυμος να προσπαθήσω να τ'ό πείσω. Δεν εύχομαι παρά την ευτυχία του Μεγαλειοτάτου και της 'Τμετέρας Μεγαλειοτήτος...

—Τότε, αν πλησιάσω στο ιερό και όρκισθώ μπροστά στ'όν 'Εσταυρωμένο, θά με πιστεύετε επί τέλους;

—'Ο Γούλσεϊ έσφιξε τ'ά χέρια του. Δεν ύπηρεχε κίνδυνος, η βασίλισσα δεν είχε άποδείξεις...

—Τι θά όρκισθήτε;

—Πώς ό γάμος μου με τόν άδελφό του βασιλιά δεν όλοκληρώθηκε ποτέ, είπε η Αικατερίνη με άπελπισμένη δύναμη στη φωνή της. Τ'ό όρκιστηκα στ'όν βασιλιά, σύστηκα στα πόδια του, μ'ά εκείνος όποτε κ'άν με κοιτάζει πιά! Σηκώθηκε κ' ήταν τόσο ταραγμένη όποτε τ'ά χέρια της ήταν σπασμοδικά, κολλημένα τ'ό ένα με τ' άλλο.

—'Εξ'ησα όλη τη ζωή μου ύπακούοντας τούς νόμους του Θεού και της 'Εκκλησίας... Νομίζετε πως έθλεγα ψέματα, πως θάχανα την ψυχή μου για μόνη την ευχαρίστηση να είμαι βασίλισσα της 'Αγγλίας;

—Είμαι σίγουρος πως η 'Τμετέρα Μεγαλειότης δεν είπε ποτέ ψέματα, έκανε ό Γούλσεϊ.

Γύρισε άποτομα τ'ό κεφάλι της προς τ'ό μέρος του κι ό καρδινάλιος είδε ότι δάκρυα κυλούσαν στο πρόσωπό της.

—Λοιπόν, με πιστεύετε; Πιστεύετε ότι ό γάμος μου είναι έγκυρος; Την κοίταξε στα μάτια:

—'Εκείνο πού θεωρώ πιθανόν είναι ότι γελαστήκατε. 'Ησαστε πολύ νέα τότε κι άδωα. Θά ήταν δυνατόν...

—'Ω, Θεέ μου! κραύγασε η Αικατερίνη.

—'Ο καρδινάλιος της έκανε τόπο κοντά στο παράθυρο:

—Μην παρσύνεστε απ' την άπελπισία, Μεγαλειοτάτη. Καθήστε κι άκούστε με. Θά σας μιλήσω όχι σ'άν ιερωμένους, αλλά ως φίλος.

—Προσπάθησε να με διώξη, ψιθύρισε η βασίλισσα. 'Τπέφερα όλες τις άπιστίες του, μάρτυς μου ό Θεός, αλλά εκείνος ξαναγύριζε πάντα σ' έμένα.

—'Ημουν η γυναίκα του. Τώρα τ'ό άρνείται κι αυτό, λέει πως η κόρη μου γεννήθηκε από άμοιμκτικό γάμο... Μυλόρδε, έχετε πως δεν είναι αλήθεια!

—Κανείς δεν τ'ό ξέρει, απάντησε ό Γούλσεϊ. Λέτε πως ύπακούσατε στ'όν Θεό και στην 'Εκκλησία και στ'όν βασιλέα. 'Ε, λοιπόν, ίδού η συμβουλή πού σας δίνω: 'Τπακούστε τον και τώρα! 'Ο βασιλιάς είναι ταραγμένος. 'Η άτόν διατηρήσετε σε κατάσταση θανάσιμης άμαρτίας, Μεγαλειοτάτη, προβλέπω πολύ καλά τι μπορεί να γίνουν τ'ά αισθήματα πού έχει για σας... Γιατί να μην έμπιστευθήτε στα χέρια του και στα δικά μου;

—Πώς θά ήταν δυνατόν να γίνη αυτό, αφού θέλετε να συνεργήσω σ' ένα ψέμα; 'Αν έπρόκειτο απλώς για την ευτυχία του, θά έκανα ό,τι μου ζήτησε. 'Αν με δωρέθηκε, θά τ'ό άνεγχομουν και δεν θά του έπέβαλλα ποτέ συνείδηση μου και να κάνω τ'ό μοναχοπαίδι μου μιά νόθο... 'Εχετε μεγάλη έπιορρή άπάνω του, μυλόρδε...

—'Αλλάξε θέση και ξαφνικά έπεσε στα γόνατά του, μπροστά του. Τ'ό πρόσωπό της ήταν κάτωχο και πρησμένο απ' τ'ά δάκρυα. Είχε ύφος τόσο γερασμένο. Δεν την είχε δη ποτέ μ' αυτή την ύψη.

—Βοηθήστε με, σας ικετεύω! Πείστε τον να παραιτηθ' απ' αυτή την άποστολή στη Γαλλία... 'Ας περιμένη τουλάχιστον να έλευθερωθ' ό 'Αγιος Αυτό, συλλογιζόταν ό Γούλσεϊ, ήταν τ'ό τελευταίο πράγμα πού θά μπορούσαν να εύχηθούν, ό 'Ερρίκος κι αυτός...

—'Η έπιορρή μου στο βασιλιά δεν είναι τόσο μεγάλη, είπε, κι άλλωστε, όστιος τ'ό γάμου. 'Αλλά, σκεφθήτε, Μεγαλειοτάτη, τι φροντίδες θά γλυλιά την καλή σας θέληση, άποσυνόμενη απ' την Αύλη κατά την διάρκεια της στοργής του απ' όλα σας τ'ά δάκρυα!

—'Η Αικατερίνη σκούπισε τ'ά μάτια της κι άνασηκώθηκε άργά.

—Μην προσπαθήτε να κηρύψετε με λόγια αυτό πού θέλετε να πείτε! Με συμβουλευέτε αυτή τη στιγμή — όποτε λίγο, όποτε πολύ — να παραδεχθώ πως έήσαμε σε κατάσταση θανασίμου άμαρτήματος...

—'Ο βασιλιάς θάδειχνε γενναιοψυχία, είπε ό Γούλσεϊ με ούδέτερο τόνο. Θά μπορούσατε να διαλέξετε τόν τίτλο σας και μάλιστα να ζήσετε στην Αύλη.

—Αυτό είν' όλο πού θέλετε να πείτε; 'Αρνείσθε να με βοηθήσετε; Σεις, λειτουργός του 'Τυρίστου, μού λέτε να ύποταχθώ, δηλαδή να ψευδοακήσω; 'Ο Γούλσεϊ σιωπώθηκε.

—Μάλιστα, Μεγαλειοτάτη. 'Υποταχθήτε θεληματικά πριν ό βασιλιάς δοή έναν τρόπο να σας άναγκάσει να τ'ό πράξετε...

—'Η Αικατερίνη τόν κοιτούσε κατόματα. Με τ'ό ένα χέρι της κρατούσε τόν σταυρό της με τ'ά μαργαριτάρια και τραβούσε νευρικά την άλυσίδα.

—'Ενα τίναγμα άκόμα, σκεπτόταν ψυχρά ό καρδινάλιος, και θά την σπάσει!

—Μέσα στη δυστυχία μου, είπε πικρά η Αικατερίνη, νόμιζα πως θά με λυτρώσατε... 'Επρεπε όμως να ξέρω με ποιόν έχω να κάνω. 'Αδίκως ήρθατε στο Ρίτμοντ, μυλόρδε καρδινάλιε. Μόνό ό θάνατος θά μπορέσει να διαλύσει τόν γάμο μου με τόν βασιλιά!

—'Ο Γούλσεϊ σηκώθηκε.

—Δεν άποκλείεται κι αυτό άκόμη...

Ο βασιλιάς ήταν στο Χάνσντον, στην κομτεία του Χέρτφορντ, απ' τόν Αύγουστο, κ' η 'Αννα βρισκόταν μαζί του. Τ'ό αξίωμα της ως δεσποινίδος επί τών τιμών της Αικατερίνης δεν χρησίμευε πιά ούτε κ'άν ως πρόσχημα. Δεν ήταν παρά ένας τίτλος, κ' η χρησιμοποίησή του δεν συνεπαγόταν καμιά ύποχρέωση πού να μπορή να την κρατήσει μακριά απ' τόν βασιλιά, παρ' όλο πού περνούσε άκόμα τις νύχτες της στα δωμάτια τών κυριών της βασιλίσσης και την συνώδευε στη λειτουργία. Λάμβανε άκόμα κάποιο μέρος στην ύπηρεσία της Αικατερίνης, αλλά περνούσε τ'ό πιδ μεγάλο μέρος της ημέρας της κι όλα τ'ά βράδια της στα διαμερίσματα του βασιλιά. 'Όταν εκείνος έβγαине με τ'ό άλογο, τόν συνώδευε, γιατί ήταν καλή ιππεύτρια και πήγαινε μ' ένθουσιασμό μαζί του στο κυνήγι. Της άρεσε επίσης τ'ό παιχνίδι και κέρδιζε σημαντικά ποσά, αλλά, έχοντας παρατηρήσει ότι ό 'Ερρίκος δεν ήθελε να χάνη, άφηνε τόν έαυτό της να νικείται θεληματικά. Τόν διασκεδάζε με τ'ό παιχνιδιάρικο μυαλό της και ποτέ ό 'Ερρίκος δεν είχε βρή πού εύχάριστη συντροφιά απ' της 'Αννας. 'Απ' τόν καιρό πού τόν ήξερε άποφασισμένο να την πάρη γυναίκα του, τού έπέτρεπε όλες τις έλευθερίες, εκτός απ' την κατοχή.

Τ'ό γεγονός ότι λογάριζαν να παντρευτούν είχε μεταμορφώσει τόν χαρακτήρα τού δεσμού τους, πού συνωδεύονταν τώρα από στενή οικειότητα. 'Ο διάκονος του Χάνσντον Χάους είχε άνακαινισθ' για την διαμονή τού βασιλιά. Με τ'ά πρώτα κρούσματα τών θερμών επιδημιών στο Λονδίνο, είχε εγκαταλείψει τ'ό Χάιτον Κόρτ κ' είχε καταφύγει στην έξοχή, σ' αυτό τ'ό θαμνισό κτίριο με τ'ά κόκκινα τοιβά, με μιά μικρή ομάδα διαλεχτών ατόμων. 'Η 'Αννα λάτρευε τ'ό Χάνσντον με τις πολυτελείς κουρτίνες του, τ'ά παλαιά χαλιά του και τ'ά δρύινα έπιπλά του, πού ήταν έμπνευσμένα απ' την μεγαλόπρεπη έπιπλοση τού μεγάρου τού Γούλσεϊ. Τ'ά κτίρια άπλώνονταν μέσα σ' ένα τεράστιο πάρκο. Μιά καταπράσινη πελούζα κατέβαινε ως ένα οροδόνα σχεδόν έξ' ίσου όραίο μ' εκείνον τού Χέβερ, κι ό 'Ερρίκος είχε δώσει διαταγές να κατασκευασθ' ένας προφυλαγμένος κήπος, όπου ό ήλιος θά έννοοσε την καλλιέργεια σπανίων λουλουδιών και άναρριχτηκών φυτών.

Σ τ'ό Χάνσντον έκαναν ύπαίθρια ζωή, ειρηνική και σχετικά άπαλλαγμένη απ' την έθιμοτυπία της Αύλης. 'Ο βασιλιάς, με την 'Αννα πάντα για συντροφιά του, άρεσκόταν σ' αυτό τ'ό ρόλο τού άγροτικού άρχοντα.

Ένα άπόγευμα, στα τέλη Αύγουστου, πού γύριζε απ' τ'ό κυνήγι στα διαμερίσματά του, βρήκε την 'Αννα πού τόν περιέμενε.

Πεινούσε κ' ήταν καταίδρωμένος και γεμάτος σκόνη, μ'ά παρ' όλα αυτά την πήρε στην άγκυλιά του, έτσι όπως ήταν, και τ'ό στόμα του γύρεινε με δίψα τ'ό λάγνο φίλι της, πού εκείνη ήξερε να παρατείνει με μιά έντελώς προσωπική τέχνη. Τελικά την άφησε και πήγε να βρή νερό και ν' αλλάξη ρούχα.

Σ' ένα λεπτό ξαναγύρισε, φορώντας μιά βελούδινη κυλόττα κ' ένα άψογο λευκό πουκάμισο. Τ'ό πρόσωπό του ήταν άκόμη κόκκινο και τ'ό ξυρισμένο του κεφάλι ύγρό απ' τ'ό νερό πού τού είχε ρίξει ένας ύπηρετης για να τόν δροσίση. 'Ο γαϊκάς τού πουκαμίσου του ήταν άνοιχτός κι άφηνε να φαίνεται ό χοντρός λαιμός του και τ'ό δυνατό, τριχωτό στήθος του. Χαμογέλασε στην 'Αννα και της άπλωσε τ'ά χέρια.

—'Ωραίο κυνήγι σήμερα, καρδιά μου! 'Τπέφερες πολύ πού ήσουν μόνη; —Πάρα πολύ! απάντησε εκείνη, χαϊδεύοντάς του τ'ό μάγουλο. Θάθελα νάμουν τ'ό έλάφι και να κυνηγούσατε έμένα στο δάσος...

—Αυτό τ'ό κυνήγι βαστάει σχεδόν δυό χρόνια, Νάν! απάντησε ό βασιλιάς, πλησιάζοντας τ'ό πρόσωπό του στα μαλλιά της 'Αννας. Για τ'ό όνομα τού Θεού, βγάλε αυτή την καταραμένη σκούφια, για να μπορέσω να σου φίλωσω τ'ά μαλλιά!

—'Η 'Αννα την έβγαλε χαμογελώντας και την πέταξε σε μιά καρέκλα, πού βρισκόταν στην άλλη άκρη τού δωματίου. 'Επειτα τόν άγκάλιασε και σφίχτηκε άπάνω του. Τ'ό μυαλό της, ξεκάθαρο, δεν έκανε τόν έλεγχο της σάρκας της και της έλεγε πού ακριβώς στιγμή θάταν φρόνιμο ν' άπομακρυνθ' από κοντά του...

Η αφνικά, ό 'Ερρίκος άρχισε να ικετεύη:

—'Ω, Θεέ μου, γιατί να περιμένουμε, Νάν, νάμαστε παντρεμένοι; 'Εκείνο πού μ'άς δίνει μαζί είναι σ'άν ένα συμβόλαιο — προς τι λοιπόν αυτή η άναμνη πού με βασανίζει;

—'Αλλά η 'Αννα είχε την άπάντηση έτοιμη:

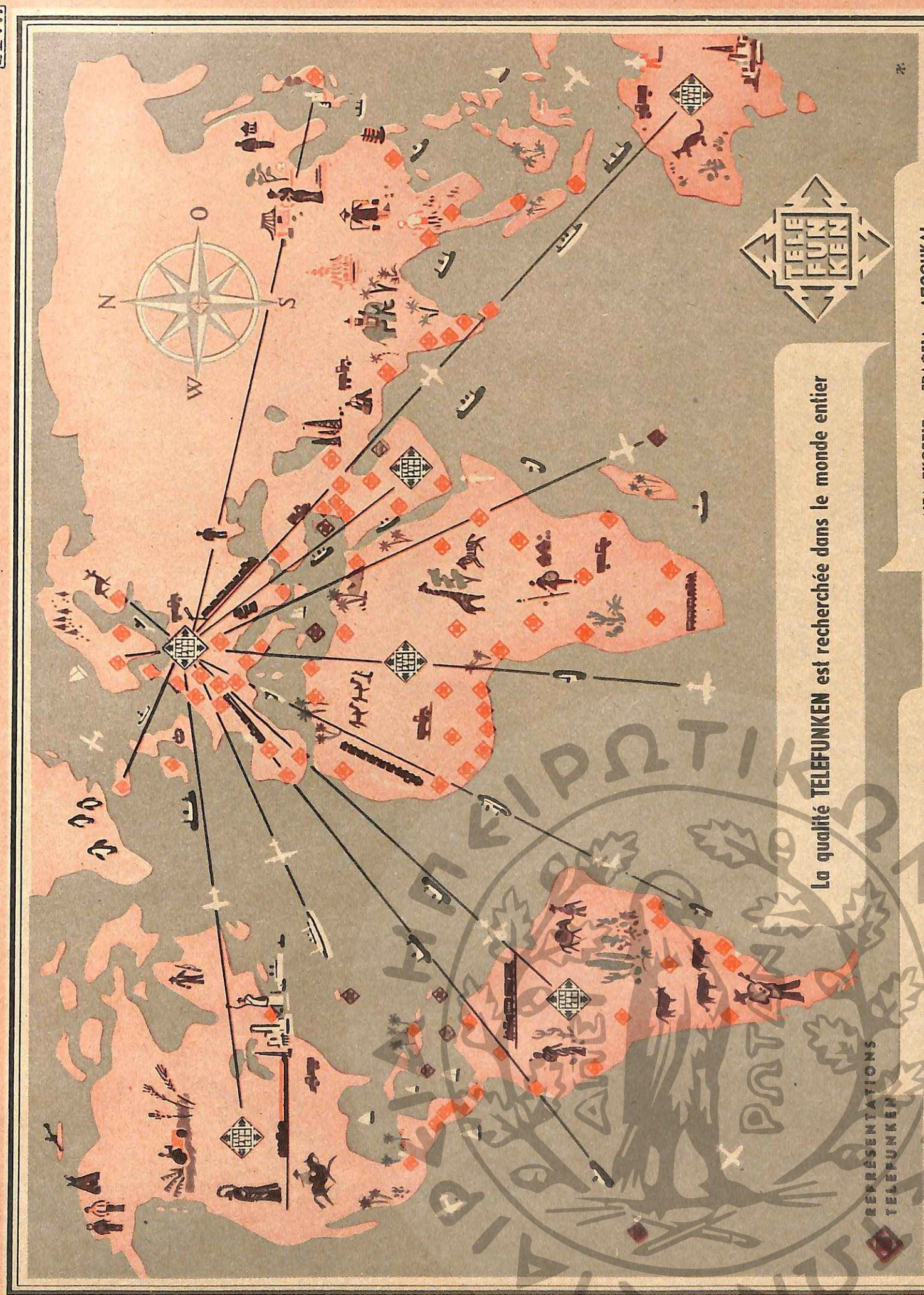
—Μ'ά θά θέλατε να είναι ό γιός σας ένας νόθος, Μεγαλειοτάτε;

—'Εχετε δίκιο, άναγνώρισε εκείνος, χαλαρώνοντας τόν έναγκαλισμό του. Μ'ά είναι σκληρό για μένα πού σ' άγατώ όπως σ' άγατώ;

—Και για μένα επίσης, είπε η 'Αννα. 'Όμως, δεν θά βαστάξη πιά πολύ αυτή η άναμνη, αν τ'ό σχέδιο τού μυλόρδου καρδινάλιου πετύχη.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

ΕΞΕΝΔ

La qualité TELEFUNKEN est recherchée dans le monde entier

ΝΕΑ ΕΚΔΟΣΙΣ - ΓΡΑΦΕΙΑ - ΑΠΟΘΗΚΑΙ
Πανεπιστημίου 20 - Τηλ. 33.346 - 30.917

ΡΑΔΙΟΓΡΑΜΜΟΦΩΝΑ - ΜΑΤΗΝΟΦΩΝΑ STEREO
ΠΙΚ - ΑΠ ΡΑΔΙΟΦΩΝΑ

Κοντά στ' άλλα εξαρτήματα της γοητείας της, στο «Θέλετε να χορέψουμε;», η Μπριζίτ Μπαρντό πρόσθεσε κ' ένα ζευγάρι αυστηρά γυαλιά με χοντρό μαύρο σκελετό. Μόλις τελείωσε η ταινία, η έγκυμοσύνη της επέβαλε εξάμηνη αναγκαστική άργία. 'Αλλά το «έθνικό κεφάλαιο της γαλλικής οικονομίας» προβλέπεται ότι από τον προσεχή Μάρτιο θ' άρχισή νέα πυρετώδη παραγωγή. 'Ενδεκα συμβόλαια έχει κιάλας υπογράψει.

Μια νέα Μπέ-Μπέ κατασκευάζεται

«Ολόκληρη η Γαλλία περιμένει μ' αγωνία πώς θα βγίη η Μπαρντό από την κρίση:

- της έγκυμοσύνης
- και του άνδρός της

«Θέλετε να χορέψουμε;» Μια ταινία προσχεδιασμένη από τον Μισέλ Μπουαρόν — τον σκηνοθέτη της «Παριζιάνας» — για να προσθέσι άλλη μια επιτυχία στο θριαμβευτικό ένεργητικό της Μπέ-Μπέ, και με απώτερη προοπτική να δημιουργήσι ένα εμπορικώτατα χαριτωμένο κινηματογραφικό «άνδρ-γυνο», — όπως στην «Παριζιάνα» — σηματοδότηκε απροσδόκητα από την μοίρα, σε σημείο που να όνομασθί η «καταραμένη ταινία». Και πρώτα-πρώτα, ενώ είχαν γυριστή πιά αρκετές σκηνές, η συμπρωταγωνίστρια Σύλβια Λοπέζ, προσβλήθηκε από λευχαιμία και τρείς μήνες αργότερα ύπεκυψε. («Εικόνας» τεύχ. 215). 'Επειτα, μόλις συμπληρώθηκε και η τελευταία σκηνή, ακόμα και εκείνες που αναγκαστικά ξαναγυρίστηκαν με την αντικαταστάτρια της Λοπέζ, Ντών 'Ανταμς, ο γεμάτος ζωντάνια, υγεία και κέφι, αθλητικώτατος πρωταγωνιστής, ο 'Ανρϋ Βιντάλ, πέθανε ξαφνικά έπειτα από καρδιακή προσβολή. Τέλος, η Μπριζίτ Μπαρντό, που σύντομα ελπίζεται ότι θα άποκτήσι τον τίτλο «ή ώραιότερη μαμά του 1960», βρέθηκε αντιμέτωπη με μια σκληρή πραγματικότητα. Πέντε μόλις μήνες μετά τον γάμο τους, ο Ζάκ Σαρριέ κλήθηκε να ύπηρετήσι την πατρίδα και η «άρρώστια» του δημιούργησε τεράστιο σκάνδαλο στην Γαλλία. 'Αλλά η συρροή των τραγικών δυσχερέσεων αυτών συμβάντων δέν έμπόδισε την σταδιοδρομία της ταινίας, που με τον τρόπο αυτό, 'Ισα-Ίσα, διαφημίστηκε και έγινε παγκοσμίως γνωστή, χωρίς οι παραγωγοί να καταβάλουν προσπάθειες και κεφάλαια.

↑ ΣΤΗΝ ΗΡΩΙΚΗ και πολεμοχαρή «Μπαμπέτ» η Μπαρντό εμφανίζεται με κράνος. Στο «Θέλετε να χορέψουμε;», μια λευκή ιατρική μπλούζα σημειώνει τη σοβαρότητα του χαρακτήρα της ηρώιδας, αλλά και τονίζει παράλληλα με ιδιαιτερή σοφία την συγκινητική θηλυκότητά της.

→ ΣΤΗΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ταινία του, το ιδανικό παρισινό «άνδρ-γυνο» θεράπευε την οδοντιατρική επιστήμη. Σοβαρή, πιστή, αλλά πάντοτε ώλοκληρωμένη γυναίκα η Μπέ-Μπέ συμπαραστέκεται, αλλά και κυνηγάει τον έπιστο άνδρα της. 'Ο θάνατος του 'Ανρϋ Βιντάλ τερμάτισε ένα κινηματογραφικό σχήμα, το όποιο συνήραζε έκατομμύρια θεατών σ' ολόκληρο τον κόσμο.

ΚΑΠΟΙΑ ΣΚΙΑ ΜΕΛΑΓΧΟΛΙΑΣ ΠΛΑΝΑΤΑΙ ΠΑΝΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΗΘΟΠΟΙΟ ΠΟΥ ΔΙΝΕΙ ΤΟ ΠΕΡΙΣΣΥΕΡΟ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ ΣΤΗΝ ΓΑΛΛΙΑ

Ο γάμος που είχε διαφημισθή σαν ένα πολύκροτο ειδύλλιο δεν φαίνεται ότι διατηρεί την πολυφωτογραφημένη θερμή και τρυφερότητά του

ΕΝΑΣ ΜΕΓΑΛΟΣ ΚΗΠΟΣ ΜΕ ΕΙΔΥΛΛΙΑΚΕΣ ΓΩΝΙΕΣ

ΤΡΙΓΥΡΙΖΕΙ ΤΗ ΒΙΛΛΑ ΤΩΝ ΣΑΡΡΙΕ ΣΤΗΝ

ΤΟΥΡ. ΕΔΩ ΕΙΧΑΝ ΑΠΟΜΟΝΩΘΗ ΟΙ ΝΕΟΝΥΜΦΟΙ

(Φωτ. Camera Press 6, Len Sirman 3)

Ο ΖΑΚ ΕΙΝΑΙ ΕΠΙΔΕΞΙΟΣ μάγειρος. Άλλα ή Μπριζίτ δεν άνέχεται νά την παραμελή, έστω και για νά τής έτοιμάση τό άγαπημένο της πιάτο.

ΤΟ ΧΑΜΟΓΕΛΟ ΤΗΣ δεν είναι πιά τό χαμόγελο τής γυναίκας εκείνης που παίζει από περιωπής με τούς άνδρες. Είναι τής γυναίκας που άγαπά

Ο Ζάκ Σαρριέ —για ένα χρόνο τουλάχιστον ακόμη πολίτης— δρίσκεται πάλι στο σπίτι του, όπου, με τη βοήθεια ενός μεθυσμένου πυγμαίου, αποκρούει τις επιθέσεις των αναιδών φωτορεπόρτερς. "Ό,τι δεν κατάρθωσαν οι υπό τύπον απειλής δηλώσεις της γυναίκας του —πώς δεν πρόκειται να ξαναγύριση ταινία αν δεν απολυθώ από το στρατό ο άγαπημένος της—, δ,τι δεν πέτυχαν οι χιλιάδες συγκινητικές επιστολές θαυμαστών και θαυμαστριών, το πραγματοποίησε μια ξηρή γνωμάτευση κάποιου άσημου στρατιωτικού ιατρού. Έτσι ο Ζάκ Σαρριέ, γόνος στρατιωτικής οικογενείας —ο πατέρας του και τρία αδέρφια του είναι μόνιμοι αξιωματικοί—, πήρε έτήσια άναβολή, με το δικαιολογητικό του νευρικού κλονισμού. «Ο φάκελος του όπλίτου Σαρριέ Ίακώβου έκλεισε προσωρινά τουλάχιστον», έγραψαν οι γαλλικές έφημερίδες, που στην ύπόθεση αυτή είχαν κρατήσει στάση μάλλον έπιφυλακτική. Άλλωστε, μια μερίδα τής κοινής γνώμης άντιμετώπισε με δυσπιστία την «νευρασθένεια» του Σαρριέ και πολλοί είναι εκείνοι που πιστεύουν ότι ο νεαρός γόνος άπλουστάτα θέλησε ν' άποφύγη με κάθε τρόπο τις ύποχρεώσεις του. Φυσικά, οι στρατιωτικές αρχές άπορρίπτουν την κατηγορία τής χαριστικής κρίσεως. Τώρα οι προοπτικές του διαγράφονται με τρεις έκδοχές: 1. 'Ο Σαρριέ θα κριθή ικανός, όποτε θα γίνει έφεδρος αξιωματικός και θα σταλή στην Άλγερία — αν μέχρι του χρόνου συνεχίζεται ο πόλεμος. 2. Θα πάρη κι άλλη άναβολή. 3. Θα πάρη όριστική άπαλλαγή. Για τό διάστημα τής έτησίας έκκρεμότητος, μέχρι στιγμής, δεν υπάρχουν επαγγελματικά σχέδια για τον νεαρό πρωταγωνιστή, αλλά δεν άποκλείεται νά επανέλθω σε λίγους μήνες στο στούντιο. Στο μεταξύ, ή οικογενειακή τους έστία δέχθηκε πρό ήμερών μια έπίσημη έπίσκεψη. Άντιπρόσωποι του Άνωτάτου Κινηματογραφικού Συμβουλίου τής Γαλλίας έπέδωσαν στην κυρία Σαρριέ ένα μικρό μπρούντζινο άγαλματάκι, αντίγραφο τής Νίκης τής Σαμοθράκης, που άποτελεί έπίσημη άναγνώριση τής καλλιτεχνικής έπιδόσεώς της. Ένώ οι άλλοι θραβευθέντες (Γιούλ Μπρύννερ, Σοφία Λώρεν, Πασκάλ Πετι) πήραν τά βραβεία τους στην έπίσημη τελετή, για την Μπριζίτ Μπαρντό, που ή κατάσταση της δεν τής έπιτρέπει δημόσιες εμφανίσεις, έγινε έξαίρεση και τό έλαβε κατ' οίκον. ■ ■ ■

Ο κήπος τους δεν είχε άγκάθια. Έτσι ή Μπριζίτ κυκλοφορούσε άνετα στην άγκαλιά του Ζάκ τής ξυπόλητης.

Τὸ
παράθυρο
ἦταν
ἀνοιγτό

Ἀστυνομικὸ μυστιστόρημα τοῦ Τζὼν Ντίξον Κάρερ

31

—Δέν τὸ περίμενες, ἔ; εἶπε ἡ Εὐα. Μάλιστα, εἶσα ἕνας τυποτένιος, ἕνας παλιάνθρωπος!
—Τί λόγια εἶναι αὐτά;
—Λόγια! Καὶ οἱ πράξεις σου;
—Τί ἔχεις νὰ πῆς γιὰ τὶς πράξεις μου;
—Εἶχες τὴν ἀναίδεια νὰ λές πὼς ἦσουν ἀπρόθυμος νὰ «ξεχάσης καὶ νὰ συγχωρήσης» ὅ,τι ἔκανα ἐγώ! Αὐτὸ μᾶς ἔλεπε! Τὴ στιγμή πού ἐσύ, ναι, ἐσύ μὲ κοροῖδευες καὶ τὰ εἶχες φτιάξει πίσω ἀπ' τὴν πλάτη μου μὲ μὴν ἄλλη!... Καὶ οἱ αὐστηρὲς ἠθικὲς ἀρχές σου;
—Ὁ Τόμπυ τὰ εἶχε χαμένα. Ἡ κατάληξή του ἦταν ἀνυπόκριτη.
—Μὰ αὐτὸ εἶναι κάτι ἐντελῶς διαφορετικὸ, διαμαρτυρήθηκε μὲ τὸ ὕφος ἐνὸς μεγάλου πού ἐξηγεῖ κάτι πρόδηλο σ' ἕνα παιδί.
—Μπᾶ, ἔτσι λές;
—Μάλιστα, διότι ἔτσι εἶναι.
—Γιατί;
—Ὁ Τόμπυ ἀνασκήκωσε τοὺς ὤμους. Ἦταν σὰ νὰ τοῦ ζητοῦσαν νὰ ἐξηγήσῃ τὸ ἡλιακὸ σύστημα ἢ τὴ δημιουργία τοῦ συμπαντος μὲ τρία λόγια.
—Ἀγαπητή μου Εὐα, ἕνας ἄντρας αἰσθάνεται καμμιὰ φορά τὴν ἀνάγκη... πὼς νὰ πῶ;... τὴν ἀνάγκη μιᾶς συντροφιάς.
—Καὶ νομίζεις πὼς μὴ γυναῖκα δὲν αἰσθάνεται τὴν ἴδια ἀνάγκη;
—Ὡστε ἔτσι, τὸ παραδέχεσαι, λοιπόν!
—Παραδέχομαι τί;
—Πὼς τὰ ξανάφιαξες μ' ἐκεῖνο τὸ κτήνος, τὸν «Αἰγόντι».
—Δέν εἶπα τίποτα τέτιο. Εἶπα πὼς μιὰ γυναῖκα...

—Ἀ, ὅχι, τὴν ἔκοψε ὁ Τόμπυ. Ὅχι μιὰ γυναῖκα πού σέβεται τὸν ἑαυτὸ της. Ἐδῶ εἶναι πού διαφωνοῦμε. Μιὰ γυναῖκα πού ἔχει τέτοιες ἐπιθυμίες, δὲν εἶναι κυρία. Καὶ δὲν τῆς ἀξίζει νὰ τὴν ἐξιδανικεύουν. Γι' αὐτὸ ἀπορῶ μὲ τὴ στάση σου, Εὐα. Καὶ νὰ σοῦ πῶ τὴν ἀλήθεια, δὲ θέλω βέβαια μὲ κανένα τρόπο νὰ σὲ πληγώσω, τὸ ξέρεις, ἀλλὰ δὲ μπορῶ νὰ κρατήσω γιὰ μένα τὴ σκέψη πού κάνω. «Ε, λοιπόν, ἔχω τὴν ἐντύπωση πὼς σὲ βλέπω ἀπόψε μὲ ἄλλα μάτια. Μοῦ φαίνεται πὼς...»

Ἡ Εὐα δὲν τὸν διέκοψε.
Ἀδιάφορη, πρόσθεσε πὼς ὁ Τόμπυ στεκότανε πολὺ κοντὰ στὴ φωτιά καὶ πὼς τὸ γκρίζο ὕψωμα τοῦ κοστούμου του, πίσω ἀπ' τὰ γόνατα, εἶχε ἀρχίσει νὰ τσουρουφλίζεται πὼς σὲ λίγο ὁ Τόμπυ θὰ ξεπεταγότανε ἀπ' τὸν πόνο. Ἡ σκέψη ὅμως αὐτὴ τὴν ἄφηνε ἀτάραχη.

Τὴ διακοπὴ τὴν ἔκανε ἡ Προῦ. Μπαίνοντας στοῦ δωματίου, ἀφοῦ χτύπησε πρῶτα ἐλαφρὰ τὴν πόρτα, ἔτρεξε νευρικὰ πρὸς τὸ τραπέζι.

—Ἦρθε νὰ πάρω τὴν κουβαρίστρα μου, ἐξήγησε, ψάχνω νὰ βρῶ μιὰν ἄλλη.

Ἀρχισε νὰ ψαχοῦλεῖ μέσ' στοῦ πανεράκι τοῦ ραψίματος. Τὴν ἴδια στιγμή ὁ Τόμπυ ἀνασκήκωσε ἀπ' τὸν πόνο. Ἡ Εὐα ἔνοιωσε τὴν καρδιά της νὰ χοροπηδᾷ χαρούμενα καθὼς τὸν κοιτάζε.

—Τόμπυ, ἀγάπη μου, κ' ἐσεῖς, κυρία, συνέχισε ἡ Προῦ, μοῦ κάνετε τὴ χάρη νὰ μὴν ξεφωνίζετε ἔτσι; Δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ ξεσηκώνετε τὴ γειτονιά μὲ τὶς φωνές σας.

—Ξεφωνίζαμε ἀλήθεια;
—Πάρα πολὺ. Δὲν κατάλαβα τί λέγατε, δὲν ἔχω ἐγγλέζικα. Πάντως τσακωνόμαστε.

Πῆρε μέσα ἀπ' τὸ πανεράκι μιὰ κουβαρίστρα κόκκινη κλωστή καὶ τὴν κράτησε ψηλὰ μπροστὰ στοῦ φῶς.

—Ἐλπίζω νὰ μὴ διαφωνήτε γιὰ κείνο τὸ ζήτημα τῆς... ἀποξημώσεως.

—Ναι, δήλωσε ἡ Εὐα κοφτὰ, διαφωνοῦμε.

—Πὼς εἰπατε;

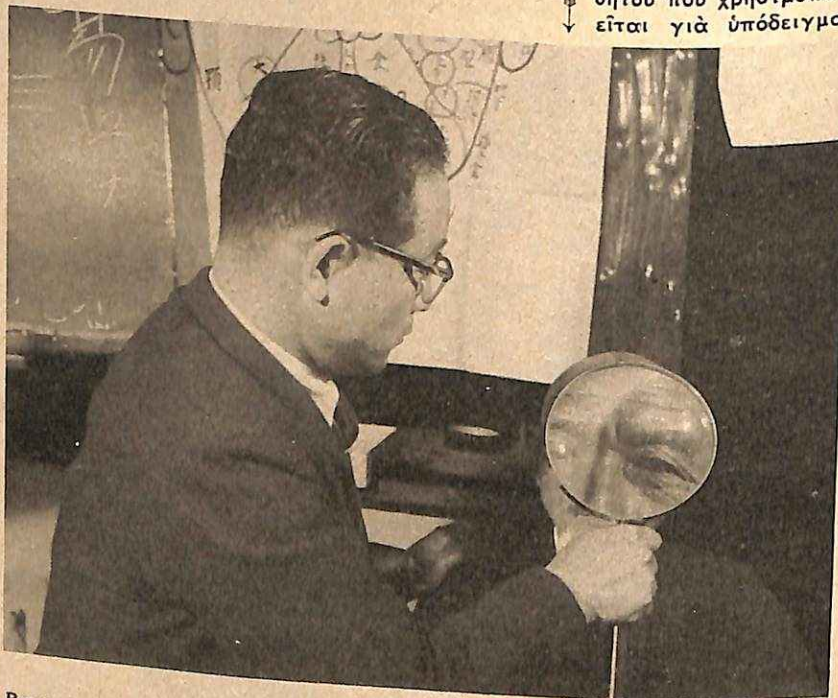
—Δὲν πρόκειται νὰ σᾶς ἀγοράσω τὸν ἐρωμένο σας μὲ λεπτὰ, εἶπε ἡ Εὐα, ἀλλὰ ἔχω νὰ σᾶς κάνω μιὰν ἄλλη πρόταση. Σᾶς δίνω διπλὴ ἀποζημίωση, ἂν πείσετε τὴν ἀδελφή σας Ἵβητ νὰ ἀπολογιστῇ στὴν ἀστυνομία πὼς μὲ κλείδωσε ἔξω ἀπ' τὸ σπίτι μου τὴ νύχτα πού δολοφονήθηκε ὁ σὲρ Μώρις Λώους.

Ἡ Προῦ χλόμωσε.

—Δὲν ἔχω ἰδέα τί κάνει καὶ τί δὲν κάνει ἡ ἀδελφή μου.

—Ἀλήθεια; Δὲν ξέρετε, λόγον χάρη, πὼς κάνει τὸ πᾶν γιὰ νὰ πετύχῃ τὴ σύλληψή μου; Μὲ τὴν ἐλπίδα, ὑποθέτω, πὼς ὁ κ. Λώους τότε θὰ σᾶς παντρευτῇ.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

(Φωτ. Camera Press — E/W)

ΜΙΑ ΑΠΟ τὶς σπουδαιότερες, πατροπαράδοτα ἰαπωνικὲς, μεθόδους μαντείας εἶναι κ' ἐκεῖνη πού γίνεται μὲ τὴ βοήθεια 15 μικρῶν ραβδίων ἀπὸ μπαμποῦ, τῶν «ζαϊτσίκου».

ΘΑ ΝΟΜΙΖΕ κανεῖς, βλέποντας τὰ σύγχρονα ἐποπτικὰ ὄργανα, ὅτι διδάσκεται ἀνατομία ἢ ἀνθρωπολογία. Τὸ μάθημα ὅμως εἶναι πολὺ σπουδαιότερο—ἡ ἄγνωστη μοῖρα πού κυβερνάει τὸν ἄνθρωπο.

Μ' ἕνα τεράστιο μεγεθυντικὸ φακό, ὁ «καθηγητὴς» ἐπιδεικνύει στὴν τάξη τὰ φυσιογνωμικὰ χαρακτηριστικά καὶ τὴν ἀπόκρυφη σημασία τους ἐνὸς μαθητοῦ πού χρησιμοποιοῦται γιὰ ὑπόδειγμα.

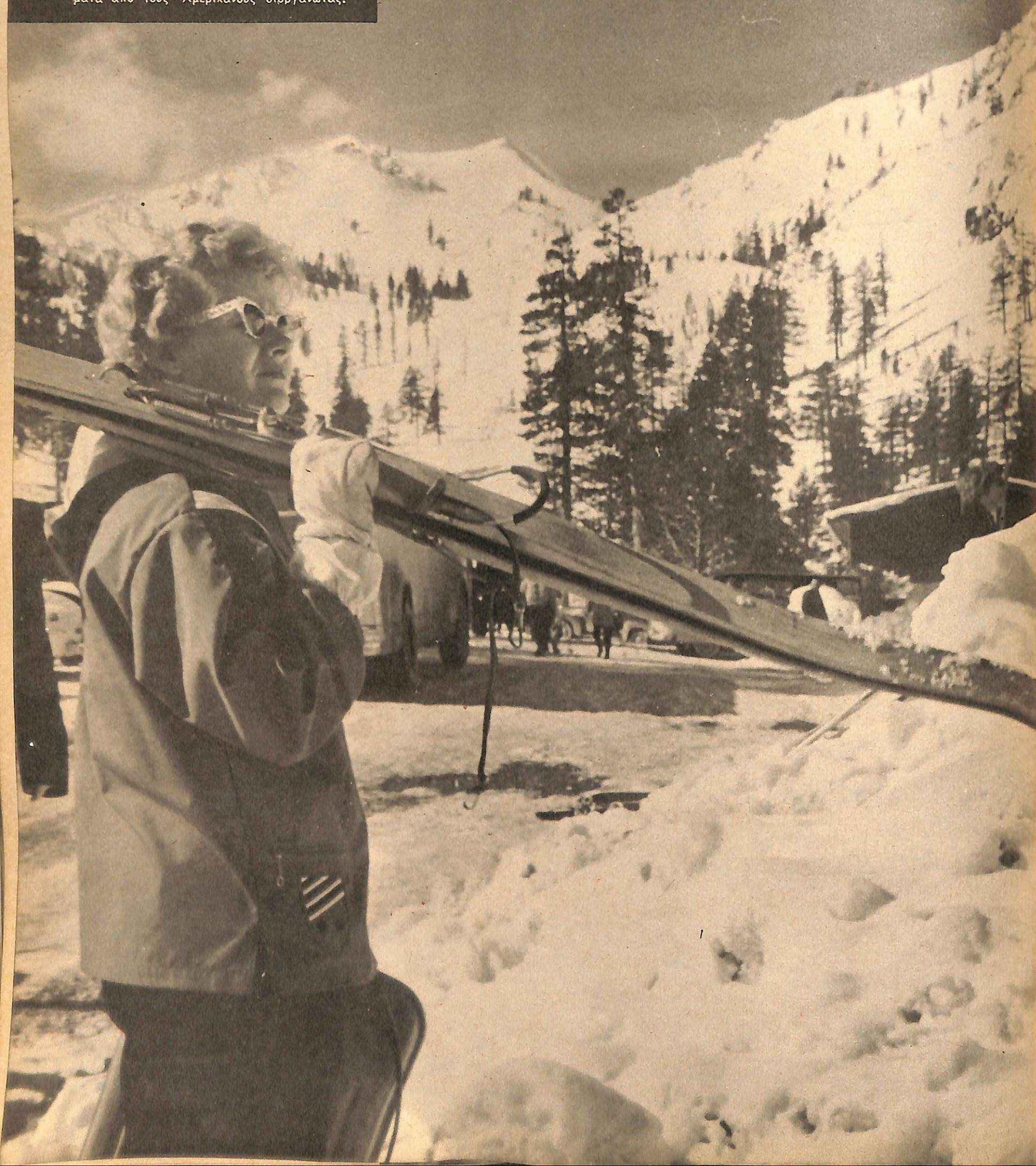
Ἡ τέχνη τῆς μαντείας διδάσκεται

Μιὰ σοβαρώτατη Σχολὴ γιὰ ὑποψήφιους προφῆτες λειτουργεῖ στὴν Ἰαπωνία

Ἡ «Νιχὸν Ἐκίσα Γκάκκο» — δηλαδή, ἡ Ἰαπωνικὴ Σχολὴ Μαντείας — εἶναι τὸ σοβαρώτερο ἀπὸ τὰ ἱδρύματα ἐκεῖνα τῆς χώρας τοῦ Ἀνατέλλοντος Ἡλίου, πού προορίζουν τοὺς ἔχοντες νὰ μεταδώσουν στοὺς μαθητὰς τους τὴν πανάρχαια, ἀλλὰ πάντοτε περιζήτητη τέχνη τῆς μαντείας. Ἡ ἀνάγκη τοῦ μέλλοντος εἶναι μιὰ τέχνη, πού ἐξακολουθεῖ νὰ ἔχῃ μεγάλη ζήτηση στὴν Ἰαπωνία. Ὑπάρχουν ἀναρτίθμητοι χειρομάντιδες, χαρτορίχτρες, καφετζούδες καὶ ἄλλες ὑποδιαιρέσεις τοῦ σχετικοῦ γένους, πού βγάζουν τὸ ψωμί τους, ἢ μᾶλλον τὸ ρύζι τους, φανερώνοντας τὸ πεπρωμένο στοὺς γιούς καὶ στὶς κόρες τῶν χρυσαυθένων. Γιατί σπάνια θὰ βρεθῇ Ἰάπωνας νὰ μὴν ἔχῃ συμβουλευθῇ ἔστω καὶ μιὰ φορά στὴ ζωὴ του ἕνα μάντι. Ἰδίως ὅταν ἀντιμετωπίζῃ τὸ πρόβλημα τοῦ γάμου, πάντα κάποιοι μάντις θὰ τοῦ πῇ ὅχι μόνο ἀντὶ τοῦ σὺντροφου τοῦ βίου του εἶναι τὸ κατάλληλο πρόσωπο, ἀλλὰ καὶ ποῖα μέρα τοῦ χρόνου εἶναι ἡ πιὸ εὐδόκιμη γιὰ τὸ μεγάλο διάδημα.

Ἔτσι, συνδυάζοντας μὲ πρωτοφανὴ σοβαρότητα, τὶς πατροπαράδοτες πίστεις, μὲ τὸ πρακτικὸ πνεῦμα τῆς ἐποχῆς μας, διάφοροι κάτοχοι τῶν ἀποκρῦφων γνώσεων μετωνομάσθηκαν σὲ «καθηγητὰς» τῆς μαντικῆς καὶ ἀνοίξαν τελείως συγχρονισμένες σχολές, ὅπου μὲ μέθοδο, μὲ ἐποπτικὰ ὄργανα καὶ ὠρολόγιον πρόγραμμα διδάσκουν τὰ πορίσματα τῶν «μελετῶν» τους. Καὶ οἱ σχολές αὐτὲς εὐδοκίμουν. Μεγάλο ποσοστὸ τῶν μαθητῶν εἶναι γυναῖκες καὶ ὁπωσδήποτε ὁ μέσος ὅρος τῶν μαθητῶν διανύει τὴν μέση ἡλικία, μεταξὺ 35 καὶ 50 ἔτους. Ἀλλωστε, τὸ «εἰδίπλωμα» πού χορηγοῦν οἱ ἐν λόγω σχολές, ἐπιτρέπει νὰ ἐργασθοῦν καὶ νὰ κερδίσουν μὲ τὸν ἰδῶτα τους τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀρκετὲς χιλιάδες ἀνθρώπων, πού ἀλλιῶτικα θὰ ἔμεναν χωρὶς δουλειά, ἀφοῦ ἡ ὑποαπασχόληση καὶ ἡ ἀνεργία ἀποτελοῦν μόνιμη πληγὴ τῆς ἰαπωνικῆς οἰκονομίας.

Στο άλπικο τοπίο της Σιέρρα Νεβάδα, στην Καλιφόρνια, θα γίνη, από τις 18 ως τις 28 Φεβρουαρίου, ή 8η Χειμερινή Όλυμπιάς. Άλλα πίσω από τις δεκαήμερες αυτές διεθνείς αθλητικές εκδηλώσεις κρύβεται μια τεράστια προεργασία, ή οποία πραγματοποιήθηκε με τόλμη, φαντασία και, φυσικά, με άφθονα χρήματα από τους Άμερικανούς διοργανωτές.

Η ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΗ ΤΟΥ ΣΚΑΟΥ ΒΑΛΛΕ-Υ·

ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΛΥΜΠΙΑΔΑ ΤΟΥ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

ΕΝΑΣ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ

ΧΕΙΜΕΡΙΝΩΝ ΣΠΟΡ

ΕΚΕΙ ΟΠΟΥ ΗΤΑΝ ΑΠΕΡΑΝΤΗ ΕΡΗΜΙΑ

Οι χίλιοι αθληταί, που θα λάβουν μέρος στην Χειμερινή Όλυμπιάδα, στο Σκάου Βάλλεϋ της Καλιφόρνιας, τον προσεχή Φεβρουάριο, θα βρουν ένα τελείως σύγχρονο Όλυμπιακό Χωριό, σ' ένα τόπο που εδώ και τρία μόλις χρόνια ήταν μια απέραντη έρημι. Το Σκάου Βάλλεϋ μεταμορφώθηκε σ' ένα περίφημο αθλητικό συγκρότημα, που περιλαμβάνει από διάδρομο αλματος σκι μέχρι ατμόλουτρα. Οι λαμπρές αυτές εγκαταστάσεις ανηγέρθησαν μέσα στην υποβλητική σκηνογραφία που στήνουν τα αιωνόβια πεύκα.

Το Σκάου Βάλλεϋ βρίσκεται στα όρη Σιέρρα Νεβάδα, κοντά στα δυτικά παράλια των Ηνωμένων Πολιτειών, 320 χιλιόμετρα βορειοδυτικώς του Άγιου Φραγκίσκου. Το όνομα της τοποθεσίας οφείλεται στους Ινδιάνους Γουάσο, που άφηναν τις «σκάου» (γυναίκες) τους για ασφάλεια σ' αυτή την κοιλάδα όταν έφευγαν για κυνήγι στα γύρω βουνά.

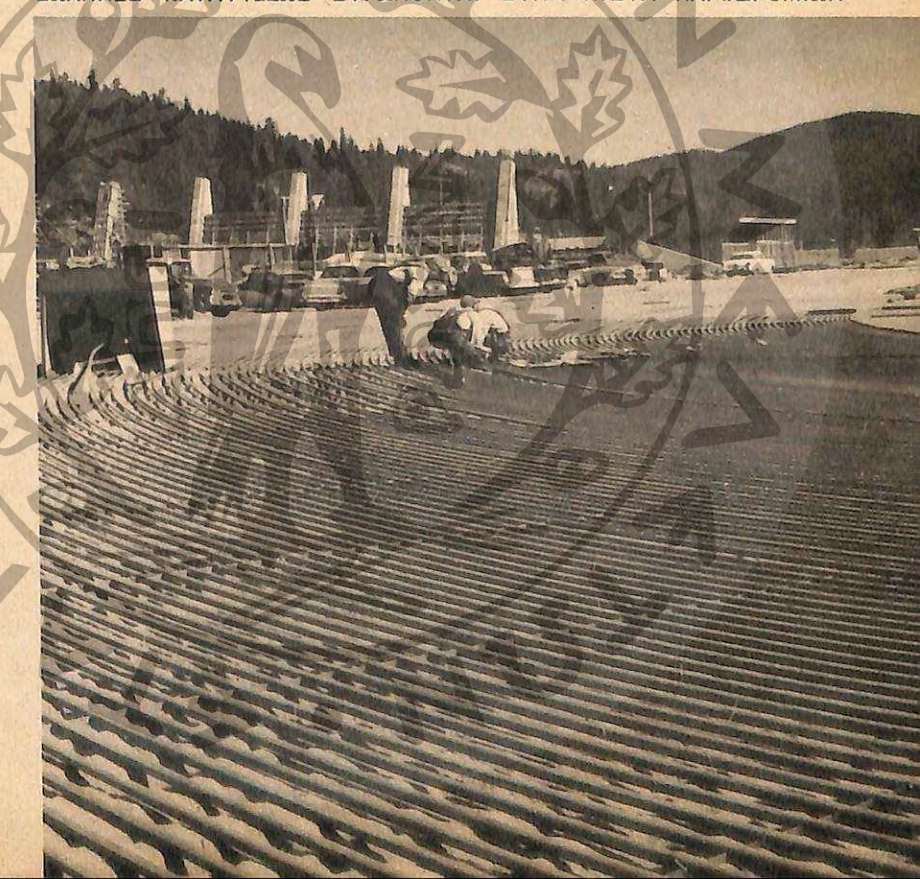
Η κοντινότερη πόλη στο Σκάου Βάλλεϋ, σε απόσταση 72 χιλιομέτρων, είναι το διαθόητο Ρένο της Νεβάδας. Πάντως η απομόνωση του Όλυμπιακού Χωριού είναι περισσότερο φαινομενική παρά πραγματική, γιατί η αρμοδία επιτροπή των αγώνων υπελόγησε ότι σε απόσταση 80 χιλιομέτρων από το Σκάου Βάλλεϋ υπάρχει εχέρεια να στεγασθούν τουλάχιστον 40.000 θεαταί.

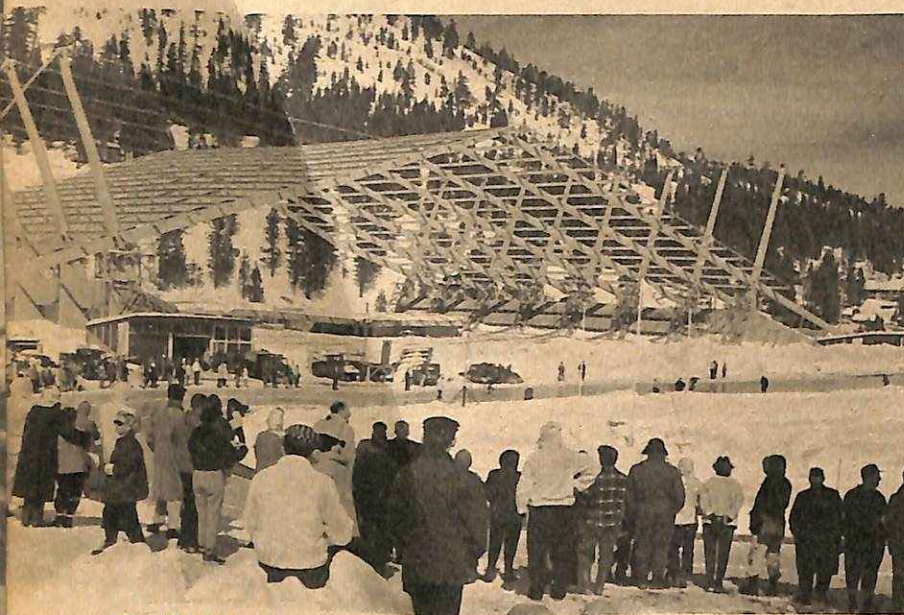
Από τις 18 ως τις 28 Φεβρουαρίου 1960 το Σκάου Βάλλεϋ θα πλημμυρίσει αθλητάς και φιλάθλους, αλλά προς το παρόν τα πρόσωπα που επικρατούν εκεί είναι οι εργάται. Πολλές από τις εγκαταστάσεις έχουν ήδη τελειώσει. Το χωριό, που θα φιλοξενήσει αθλητάς από 33 χώρες, έχει κιόλας συμπληρωθεί και οι ένοικοί του, όταν εγκατασταθούν, θα διαπιστώσουν ότι έχουν την ευκαιρία να γνωρίσουν τη ζωή ενός τυπικού αμερικανικού κολλεγιακού καταυλισμού. Το χωριό έχει κοιτώνες με τοίχους από γυαλί (τέσσερα άτομα σε κάθε δωμάτιο), ένα κέντρο αναψυχής, διεθνή τράπεζα, καταστήματα

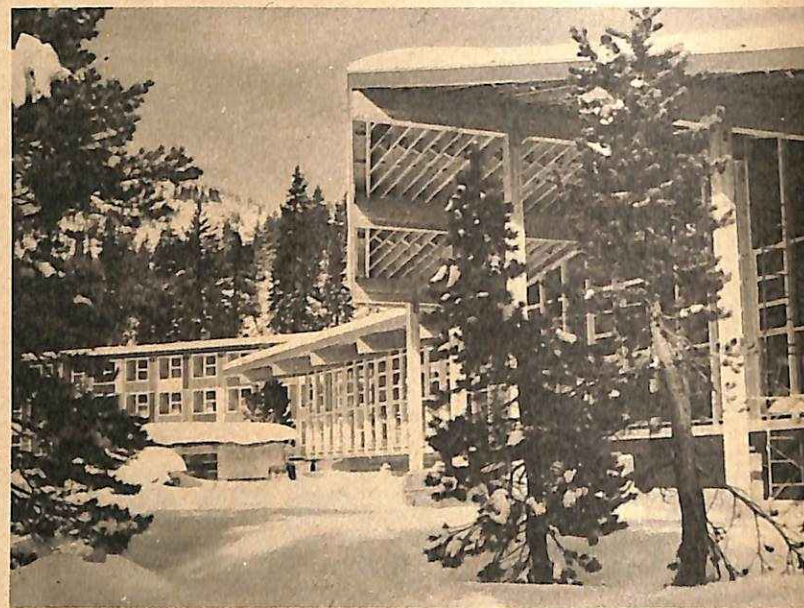
Η ΝΕΑΡΗ Γαλλίδα Ρενέ Κολλέτ πραγματοποίησε την καλύτερη επίδοση καταβάσεως με σκι στους περυσινούς προολυμπιακούς αγώνες.

ΣΩΛΗΝΕΣ ΚΑΤΑΨΥΞΕΩΣ ΣΤΡΩΝΟΝΤΑΙ ΣΤΗΝ ΠΙΣΤΑ ΠΑΓΟΔΡΟΜΙΩΝ

ΤΟ ΣΤΑΔΙΟ των 11.000 θέσεων αποτελεί άσφαλως τὸ ἐπιθλητικώτερο ἰ-
κοδόμημα τοῦ Σκάου Βάλλεϋ, τολμηρὸ σὲ σύλληψη ὕψους καὶ ἐκτέλεση.

ΜΕΡΙΚΕΣ ἀπὸ τὶς ἐγκαταστάσεις τοῦ Ὀλυμπιακοῦ Χωριοῦ. Τὸ Κέντρο
Ἀναψυχῆς Ἀθλητῶν (ἐμπρὸς δεξιὰ). Ἕνας κοιτῶνας (πίσω ἀριστερά).

15 ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ ΔΟΛΛΑΡΙΑ ΘΑ ΣΤΟΙΧΙΣΟΥΝ ΤΕΛΙΚΑ

ΤΟ ΝΕΟ ΧΕΙΜΕΡΙΝΟ ΣΤΑΔΙΟ ΚΑΙ ΟΙ ΑΛΛΕΣ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ

καὶ ἀτμόλουτρα. Εἶναι ἡ πρώτη φορὰ πού σὲ χειμερινὴ Ὀλυμπιάδα οἱ ἀθληταὶ διαθέτουν χωρὶς τὸ καταυλισμὸ ἀπὸ τὸ κοινό.

Πολλὲς ἄλλες συμπληρωματικὲς ἐγκαταστάσεις ἔχουν τελειώσει, ἀλλὰ, φυσικά, ἡ μεγαλύτερη προσοχὴ καταβάλλεται γιὰ τὴν ἀνέγερση τῆς σχεδὸν ἰδανικῆς πίστας παγοδρομίας καὶ στίβου σκί. Ἐμπειρογνώμονες τῶν χειμερινῶν ἀθλημάτων, ἀπὸ διάφορα μέρη τοῦ κόσμου, συνέβαλαν στὴν κατὰστροφή τῶν σχεδίων. Ὁ Χάινι Κλόπφερ, ἀπὸ τὴ Γερμανία, σχεδίασε διαδρόμους ἀλματος μήκους 60 καὶ 80 μέτρων. Ὁ Φρέντ Ρόσσενο, ἀπὸ τὴν Αὐστρία, αὐθεντία στὰ θέματα τοῦ σκί, σχεδίασε τὴ διαδρομὴ τοῦ «σλάλομ».

Ἄλλες ἐκδηλώσεις τῶν Ὀλυμπιακῶν Ἀγῶνων περιλαμβάνουν καλλιτεχνικὲς παγοδρομίες, χόκεϋ ἐπὶ πάγου, διαδρομὲς σκί μεγάλης ἀποστάσεως, παγοδρομίες ταχύτητος, καταβάσεις μὲ σκί καὶ «Μπάιθλον», πού ἀποτελεῖ τὴ μεγάλη ὀλυμπιακὴ καινοτομία καὶ συνδυάζει κατάβαση μὲ σκί καὶ σκόπευση διὰ τυφεκίου.

Ἡ τοπογραφία τοῦ Σκάου Βάλλεϋ διευκόλυνε τὴν κατὰστροφή τῶν σχεδίων τῶν ἐγκαταστάσεων. Οἱ πλαγιὲς ὅπου θὰ γίνουν οἱ καταβάσεις συγκλίνουν σὲ μιὰ ἐπίπεδη ἐπιφάνεια στὸν πυθμὲνα τῆς κοιλάδος, ἔτσι πού οἱ θεαταὶ θὰ μποροῦν νὰ παρακολουθοῦν ἀπὸ ἓνα ἐπίκαιρο σημεῖο τὶς συναρπαστικὲς τελικὲς φάσεις τῶν ἀγωνισμάτων. Τὰ ἀγωνίσματα θὰ γίνουν σὲ ὕψη πού ποικίλλουν ἀπὸ 1.680 μέχρι 2.640 μ. —ὕψη ἐπαρκῆ γιὰ νὰ εἶναι ἐξασφαλισμένη ἡ πτώση χιόνος.

Μολοντί ἡ μέση χιονόπτωση στὸ Σκάου Βάλλεϋ τὸν Φεβρουάριο εἶναι 205 ἑκατοστά, ἡ θερμοκρασία κατὰ τὴ διάρκεια τῆς ἡμέρας εἶναι συχνὰ ἥπια, γιὰτὶ στὴν κοιλάδα φθάνουν οἱ θερμοὶ ἀνέμοι τοῦ Εἰρηνικοῦ Ὠκεανοῦ.

Στοὺς Ὀλυμπιακοὺς τοῦ Σκάου Βάλλεϋ οἱ θεαταὶ πού θὰ θρῖσκωνται στὸ ἐσωτερικὸ τοῦ Σταδίου θὰ μποροῦν νὰ παρακολουθοῦν ἀπὸ κοντὰ τὰ ἀθλήματα πού θὰ γίνωνται στὸ ὑπαίθρο, μὲσω μιᾶς γιγαντιαίας ὀθόνης τηλεόρασης. Κατὰ μήκος τῶν διαδρομῶν τῶν

σκί ἀνεγείρονται πύργοι, ὅπου θὰ ἐγκατασταθοῦν οἱ μηχανὲς λήψης καὶ οἱ εἰκόνες τῶν ἀγωνιστῶν θὰ διαβιβάζωνται, καθὼς οἱ ἀθληταὶ θὰ περνοῦν μὲ ἱλιγγιώδη ταχύτητα μπροστὰ ἀπὸ κάθε πύργο.

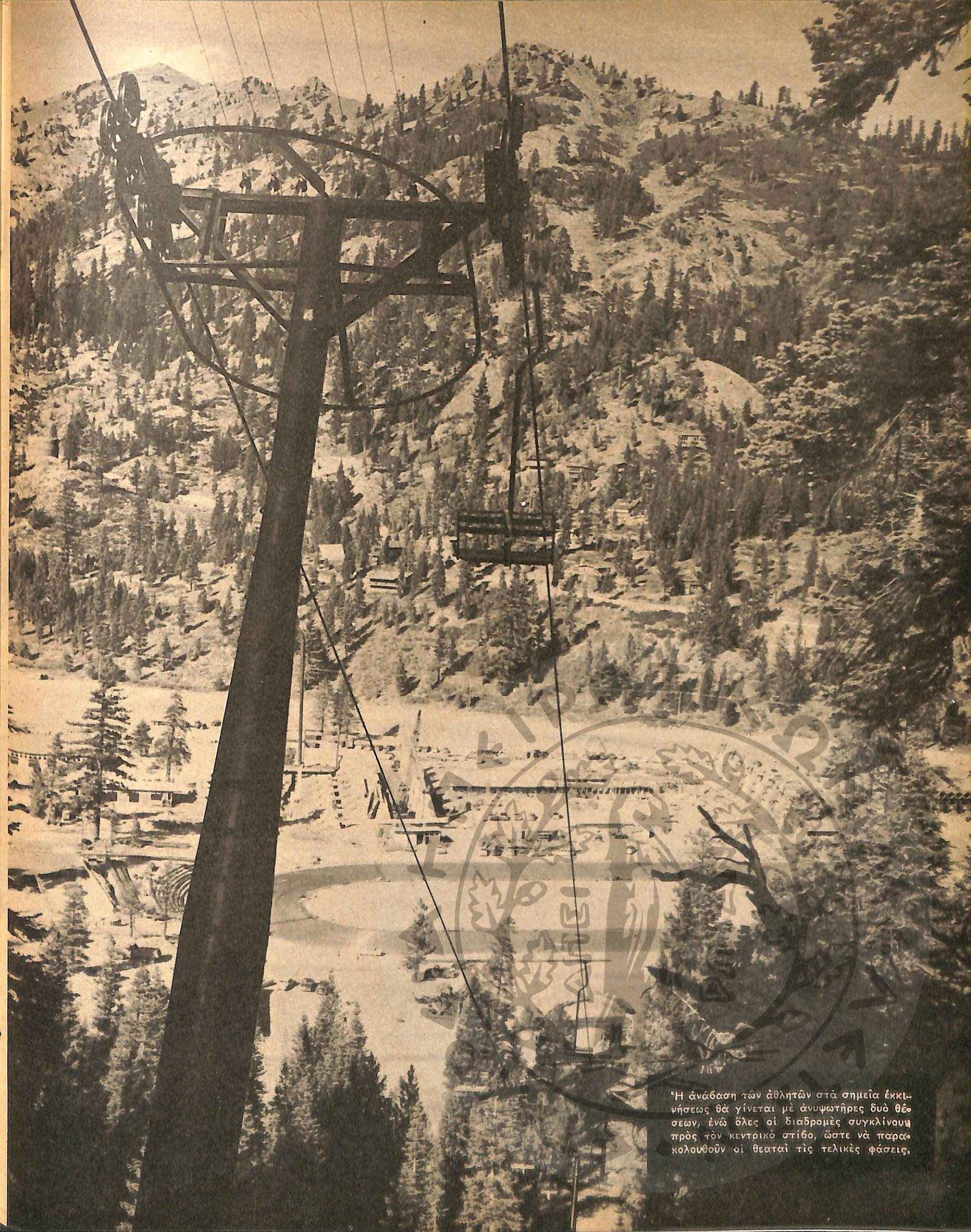
Οἱ ἐπιδόσεις τῶν ἀθλητῶν θὰ καταγράφωνται ἀπὸ ἓνα ἠλεκτρονικὸ ἐγκέφαλο, πού εἶναι ἤδη ἐγκατεστημένος καὶ λειτουργεῖ. Τὸ θαυμαστὸ αὐτὸ μῆχάνημα θὰ «ἀπομνημονεύη» τὶς ἐγγραφὲς καί, μὲ τὴν πίεση ἐνὸς κουμπιοῦ, θὰ παρέχῃ διάφορες πληροφορίες καὶ στοιχεῖα σὲ δυὸ γλῶσσες —ἀγγλικὴ καὶ γαλλικὴ. Ἡ ἀπομνημονευτικὴ ἱκανότης του, πάντως, ἀνέρχεται στὸ ἰσοδύναμο 2.000.000 λέξεων, πράγμα πού σημαίνει ὅτι εἶναι σὰν μιὰ εὐμεγέθη ἐγκυκλοπαιδεῖα.

Σὲ μιὰ προεισαγωγικὴ δημοσιογραφικὴ συγκέντρωση, ἡ ὁποία περὶ λόμβανε ἀντιπροσώπους τοῦ τύπου 25 χωρῶν, ἀνεφέρθη ὅτι τὸ σύνολο τῶν ἐγκαταστάσεων θὰ στοιχίσῃ τελικὰ 15 ἑκατομμύρια δολάρια. Ἀλλὰ καὶ τὰ εἰσιτήρια προεβλέφθη νὰ εἶναι ἀλμυρά, 7,75 δολάρια γιὰ τὴν παρακολούθηση ὅλων τῶν ἀθλημάτων μᾶς ἡμέρας καὶ 250 δολάρια μιὰ διακεκριμένη θέση θεωρεῖται στὸ Στάδιο καὶ γιὰ τὶς 10 ἡμέρες πού θὰ διαρκέσῃ ἡ 8η Χειμερινὴ Ὀλυμπιάς.

Τὸ Στάδιο, ἀσφαλῶς, ἀποτελεῖ τὴν ἐπιθλητικώτερη κατασκευὴ τοῦ Σκάου Βάλλεϋ. Θὰ ἔχῃ 11.000 θέσεις καὶ θὰ εἶναι κλειστὸ καὶ στεγασμένο, μὲ μεγάλο στίβο γιὰ τὰ ἀγωνίσματα. Ἡ μιὰ πλευρὰ του, ὅμως, πού ὁλέπει στὶς πλαγιές, ὅπου θὰ γίνωνται οἱ καταβάσεις σκί, θὰ εἶναι φτιαγμένη ἀπὸ γυάλι.

Ἄλλο πρόβλημα πού ἀντιμετώπισαν οἱ μηχανικοὶ ἦταν ἡ κατασκευὴ ἐνὸς σταθμοῦ γιὰ 10.000 αὐτοκίνητα, τὰ ὁποῖα ἵπρεται νὰ προφυλαχθοῦν ἀπὸ ἐνδεχόμενες καρρικὲς ἀναμικλίες.

Ὅπωςδήποτε, πέρυσι τὸν χειμῶνα, καὶ ἐνῶ οἱ ἐργασίες συνεχιζόνταν μὲ περετώδη ρυθμὸ, ἡ ἐπιτροπὴ τῶν Ἀγῶνων ὀρθῶς σκέφθηκε νὰ κἀν μερικὸς δοκιμαστικούς ἀγῶνες. Σ' αὐτοὺς ἔλαθαν μέρος διάφοροι ἀθληταὶ ἀπὸ 14 χώρες, γιὰ νὰ δοκιμάσουν τὶς διαδρομὲς. Οἱ περισσότεροι ἀπ' αὐτοὺς θὰ ἐπαέλθουν τὸν ἐπόμενο μῆνα γιὰ νὰ διεκδικήσουν τὸν ὀλυμπιακὸ κότινο.

Ἡ ἀνάβαση τῶν ἀθλητῶν στὰ σημεῖα ἐκκινήσεως θὰ γίνεταὶ μὲ ἀνυψωτὲς δυὸ θέσεων, ἐνῶ ὅλες οἱ διαδρομὲς συγκλίνουν πρὸς τὸν κεντρικὸ στίβο, ὥστε νὰ παρακολουθοῦν οἱ θεαταὶ τὶς τελικὲς φάσεις.

ΟΡΙΖΩΝ

“BLACK & WHITE”
(ΜΠΛΑΚ ΑΝΤ ΓΟΥΑΪΤ)
ΣΚΩΤΣΕΖΙΚΟ ΟΥΪΣΚΥ

“Όταν οι φίλοι
βουτανώνται
μιλούν για το Τζιν
ΓΚΟΡΝΤΟΝ’Σ

Το Τζιν δεν πίνεται
ακόμα... Φροντίστε
να το συνδυάσετε με
το ευγενέστερο
Κοκτέιλ: λεμονάδας, πορτοκαλάδας κ.λπ.

ΑΥΤΟ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΤΖΙΝ

ΣΗΤΗΣΑΤΕ ΤΟ ΜΕ ΤΟ ΟΝΟΜΑ

Gordon's

Όταν οι φίλοι βουτανώνται

ΟΡΙΖΩΝ

ΦΛΥΑΡΙΕΣ

7 Μεγάλη κίνησις, μεγάλο ξεύχτι... Με τις άποκρής, που καταφθάνουν όλοταχώς, υπάρχει ή δεδαιότης ότι θα ένταθ ή ρυθμός της άθηναικής νυκτερινής ζωής. (Στά σπίτια μόνον, όπως είπαμε, σχεδόν τίποτε...). Χαρτοπαιξία μεγάλη τόν Νέον Έτος και μεγάλα ποσά δισταυρώθησαν και μεγάλοι άριθμοι —πολλοί άνύπαρκτοι— φτερούγισαν για να χρησιμεύσουν σαν πρώτη ύλη πρώτου κουτσομπολιού τού 1960. Διεσκέδασαν περισσότερο οι νέοι και οι νέες πού, έχοντας πλέον, χάρις εις τούς μαγικούς δίσκους, τις ώραιότερες όρχήστρες τού κόσμου εις τήν διάθεσί τους, χορεύουν, δισκεδάζουν, ξεσπούν... Τρία τραγουδάκια έτοιμάζονται να μαγέψουν Έλληνες και ξένους. Είναι τὰ καινούργια τού Χατζιδάκι (ποιανού άλλου;), πού τραγουδά ή Μελίνα στο νέο φίλμ πού γυρίζει και τελειώνει τώρα, με τόν Ζυλ Ντασσέν σκηνοθέτη και πρωταγωνιστή. Οι λίγοι πού τὰ άκουσαν τούς προβλέπουν θριαμβευτική καριέρα, γιατί είναι έξαιρετικό κεφίου και έμπνεύσεως...

7 Τί πρόοδος!.. ‘Ο ειδικός Ζάκ Μπερζιέ άναγγέλλει σε μια έπιστημονική μελέτη ότι πολύ γρήγορα θα εύρεθ ή τρόπος να θλέπουμε τί γίνεται πίσω από τούς τοίχους (μόνον αυτό μάς λείπει)...

7 Κοσμικά (διέθνη)... ‘Ο Άλφ Χαν τὰ χάλασε με τήν Μπετίνα του και συνεφιλιώθη με τήν Μπεγκούμ. Αυτά στο Μόντε Κάρλο. Εις τήν Νίκαια ό Κούρτ Γιούργκενς έδωσε μικρό, αλλά υπερκεκτικό ρεβεγιόν στην καταπληκτική βίλλα όπου συνδυάζονται μοντέρνα και παλιά. Τό κρεβάτι τού Γερμανού ήθοποιού είναι παλιό, από σκαλιστό ξύλο χρυσωμένο σαν βενετσιάνικη κορνίζα και σκεπασμέ-

νο με πολύτιμες γούνες. Έκτός από τήν Ριβιέρα, οι πόλεις πού δισκεδάσαν τόν περισσότερο, λέγουν οι άρμόδιοι πού κατορθώνουν να συγκρίνουν τήν διέθνη κίνησι, είναι ή Ρώμη και ή Βαρσοβία, όπου τήν έβδομάδα τών Χριστουγέννων έδόθησαν 150 μεγάλοι χοροί...

7 Διάττων άστήρ... ή Μάρλεν Ντήντριχ πρώτα έγοήτεψε κ’ έπειτα έκούρασε λίγο τόν Παρίσι. Εις τού Ντιόρ βρήκε τὰ φορέματα άσήμαντα και τις λευκές κάπες από διζόν... φτωχές. “Όταν έφθασε, ένωχλήθηκε γιατί τήν περίμεναν 200 δημοσιογράφοι, όταν έφυγε ένωχλήθηκε γιατί δέν τήν συνώδευσε κανείς. ‘Η χειρότερη στιγμή ήρθε όταν ή άεροπορική εταιρία άρνήθηκε να φιλοξενήση τιμητικώς τις 51 θαλίτσες πού είχε μαζί της και τήν έβαλε να πληρώση περί τις 3.000 δολάρια ως πρόσθετον βάρος...

7 Νειόπαντρες... ‘Η μία από τις τελευταίες μπήκε κιόλας στη δουλειά. ‘Η Μαρί-Λύς Τάουνσεντ, άν και πλουσιωτάτη, ξυπνά στις 5 τόν πρωί, για να είναι στην ώρα της στο σταύντιο, όπου γυρίζει τόν πρώτο της κινηματογραφικό ρόλο. Τό μυστικό είχε κρατηθ ή ως πρό όλιγου, αλλά έπαυσε γιατί, καθώς λέγει ό Πήτερ, ή παρουσία της Μαρί-Λύς στο γαλλικό φίλμ «Εύχαριστώ, Νατερζιά» γίνεται λόγφ φιλίας. Διότι ό Πήτερ είναι φίλος τού παραγωγού Πέτερ ‘Οξέρ (ένας άκόμη τού «Νέου Κύματος») και πιστεύει ότι ή παρουσία της νεαρής συζύγου του να κάν ή καλή στην ταινία. ‘Εφ’ ω και έγράφ ή ρόλος ειδικώς γι’ αυτήν, όχι πρώτος, αλλά ούτε και τελευταίος. Τὰ άποτελέσματα είναι άκόμη άγνωστα...

777

• Ο ΟΔΗΓΟΣ μιας Καντιλλάκ διασχίζει με έξωφρενική ταχύτητα ένα χωριούδακι, σταματά τ’ άμάς του στα χωράφια και ρωτάει ένα χωρίτη: “Έχετε καμιά μαύρη γάτα στο χωριό;”
—Όχι.
—Κανένα μαύρο σκυλί;
—Όχι.
—Ένα μαύρο άλογο.
—Όχι.
—Τότε, πάτησα τόν παπά!

• —ΠΩΣ τὰ πὰς με τὰ οικονομικά σου, Γιάννη;
—Σάν τόν φλάουτο...
—Δηλαδή;
—Για να βουλώσω μια τρύπα, άνοίγω άλλη.

• Ο ΑΣΤΥΦΥΛΑΚΑΣ τής τροχαίας θλέπει έναν οδηγό να τρέχει υπερβολικά και τού σφυρίζει να σταματήσει. Τό αυτοκίνητο όμως συνεχίζει τόν ξεφρενό δρόμο του. ‘Ο τροχονόμος πιηταδιώκει. Κάποτε, ύστερ από πολλές περιπέτειες, τó φτάνει. “Έξαλλος, —Χι! Άπειθεία πρὸς τὰς Άρχάς, Ε; Αυτό θα τόν πληρώσετε άκριβά. Τά στοιχεία σας, κύριε.
—Μά, κύριε τροχονόμε, σὰς βεβαιώ πὸς δέν άκούσα τόν σφύριμά σας.
—Μπά! Άλήθεια;... Όστε ξεπεράσατε και τήν ταχύτητα τού ήχου, Ε;

• Σ’ ΕΝΑ μεγάλο κατάστημα τής Ν. ‘Υόρκης μπαινει μια μαμά με τόν διαβολάκι της, πού τής ξεγλιστράει άμέσως απ’ τὰ χέρια, τρέχει και σκαρφαλώνει σ’ ένα μηχανικό άλογάκι.
—Τζώνου, έλα εδώ! προστάζει ή μαμά.
‘Ο Τζώνης όμως δέν άπαντάει.
—Τζώνη, άν έρθης εδώ κοντά μου θα σου πάρω καραμέλλες.
—Δέ θέλω καραμέλλες, άπαντάει ό Τζώνου.
Κ’ έπειδή θρισκόμαστε στην Άμερική, ή μαμά φοβάται μήπως δημιουργήση συμπλέγματα από άπαθήμενες έπιθυμίες στο παιδί της και καλεί εις βοήθειαν τόν ψυχαναλυτή τού καταστήματος. (Είπαμε, είμαστε στην Άμερική και έπομένως τó κατάστημα διαθέτoς πληροφορείται τήν κατάσταση, σκέπτεται λιγάκι, σκύδει και ψιθυρίζει κάτι σ’ αὐτή τού Τζώνου. ‘Ο μικρός κατεβαίνει άμέσως από τ’ άλογάκι και τρέχει στη μαμά του.
—“Ω! γιατρέ μου, είσαστε σπουδαίος, άναφωνεί με θαυμασμό ή μαμά. Και προσθέτει ψιθυριστά:
—Άλήθεια, τί τού είπατε και κατέθηκε άμέσως;
—Τού είπα πὸς άν δέν κατέβη, θα τού άστράφω δυό χαστούκια πού θα τὰ θυμάται σ’ όλη τού τή ζωή.

• ΣΤΗΝ Κωνή Άκτή μια καλλιγραμμος στάρλετ ξεροφνηνεται στην πλάς κάτω από τις φλογερές άκτίνες τού ήλιου και τὰ περιφλεγ ή δλέμματα τριών θαυμαστών πού τήν ακολουθούν σε κάθε της δήμα.
—Άχ! άναστενάζει κάποια στιγμή ή άραία. Δυστυχισμένη πού είμαι!
—Δυστυχισμένη; ‘Εσείς! ρωτούν οι τρεις θαυμαστές μ’ ένα στόμα. Μά τί σας λείπει;
—Νά σὰς πὸ, μου λείπουν τρία πράγματα: “Ένα αυτοκίνητο σπὸρ, ένα κολλιέ με άληθινά μαργαριτάρια και... και μια τράπουλα να διαλέξω εκείνον πού θα μου υποδείξη ή τύχη για να τού χαρίσω τήν εύνοιά μου.
—Οι έπιθυμίες σας θα ικανοποιηθούν, δηλώνουν έπίσημα οι τρεις αντίπαλοι και εξαφανίζονται.
Τήν άλλη μέρα τόν πρώτ, ό μικρός τού ξενοδοχείου χτυπάει τήν πόρτα τής στάρλετ και τής φέρνει τρία πακετάκια. “Εκείνη τ’ άνοίγει και βρίσκει... τρεις τράπουλες.

• ΜΙΑ νεαρή κυρία έπισκέπτεται τή φίλη της. Τό ένα της μάτι είναι μελανιασμένο, τó άλλο, σχεδόν κλειστό απ’ τόν πρήξιμο.
—Οέέ μου, άναφωνεί ή φίλη. Τί έπαθες;
—‘Ο άντρας μου...
—‘Ο άντρας σου; Μά είχα τήν έντύπωση πὸς έλειπε ταξίδι.
—Κ’ εγώ, έπίσης.

Τὸ Βραβείο Μοντιλιάνι σὲ “Έλληνα

«ΣΥΝΘΕΣΗ 1959». “Ένα από τὰ έργα τού Ν. Κεσσανλή, πού έξετέθησαν στην ίταλική πρωτεύουσα και τού χάρισαν τὸ «Βραβείο Μοντιλιάνι»

Ο ΕΛΛΗΝΑΣ ζωγράφος έτοιμάζεται τώρα για μια ζωγραφική έκθεση πού θα γίνη στην ‘Ισπανία. Στή φωτογραφία άλλο ένα από τὰ έργα του πού έδραβεύθησαν.

‘Ο ζωγράφος Νίκος Κεσσανλής

(«Είκονες», άριθ. 163)

Άλλος ένας “Έλληνας καλλιτέχνης, ό Νίκος Κεσσανλής, τίμησε τήν πατρίδα του στο έξωτερικό. Για πρώτη φορά από τόν καιρό πού καθιερώθηκε, ένας ξένος ζωγράφος κρίθηκε άξιος να πάρη τὸ «Βραβείο Μοντιλιάνι», πού άπονέμεται κάθε χρόνο έπ’ εύκαιρία τής έκθίσεως πού γίνεται στην Ρώμη πρὸς τιμήν τού μεγάλου ‘Ιταλού ζωγράφου. Μαθητής τού Γιάννη Μόραλη ό Κεσσανλής, εργάζεται στην ‘Ιταλία και μέσα σε μικρό χρονικό διάστημα μπόρεσε να έπιδάλλη τὸ έργο του και να διακριθ ή ανάμεσα στους τόσους άξιόλογους καλλιτέχνες πού ζοῦν και δημιουργούν στην ίταλική πρωτεύουσα.

Ο ΝΙΚΟΣ ΚΕΣΣΑΝΛΗΣ, ΠΟΥ ΠΗΡΕ ΤΟ «ΒΡΑΒΕΙΟΝ ΜΟΝΤΙΛΙΑΝΙ».

Κολώνιες διακριτικές
Κολώνιες Μαρινοπούλου
Κολώνιες εύχάριστες
Κολώνιες Μαρινοπούλου
Κολώνιες δροσιστικές

Μιά καλή κολώνια είναι μισή άρχοντιά

Κολώνιες εύγενικές
Κολώνιες Μαρινοπούλου
Κολώνιες διαρκείας
Κολώνιες Μαρινοπούλου
Κολώνιες ποιότητας

Σε κομψη συσκευασία και χύμα, για κάθε γούστο, για κάθε παραξενιά.

ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ
Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΩΝΙΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ - ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ
Ι. Π. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΚΑΝΑΡΗ 20 - ΚΟΛΩΝΑΚΙ

μά...
...και τον χειμώνα;

Βεβαίως! Και πιο πολύ μάλιστα, γιατί τον χειμώνα τα μάλλινα ρούχα απορροφούν τον ιδρώτα και διαποτίζονται.

MUM

- Προλαμβάνει την κακοσμία του ιδρώτος, όλόκληρο το 24ωρο.
- Ρυθμίζει την εφίδρωση.
- Δεν έρεθίζει το δέρμα.
- Ακίνδυνο για τα ρούχα.

365 ημέρες φρεσκάδας με

MUM
ROLLETTE

Χαίρονται τη συντροφιά σας

Νέο, μοναδικό ανταλλακτικό MUM ROLLETTE. Είναι τόσο εύκολο! Τοποθετήστε απλώς την περιστρεφόμενη σφαίρα επαλείφοντας από το άδαιο μπουκαλάκι στο ανταλλακτικό. Έτσι αποκτάτε, στη μισή σχεδόν τιμή, ένα καινούργιο.

BRISTOL MYERS COMPANY - NEW YORK

ΑΝΤ/ΠΟΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ: Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Α.Ε. ΦΑΜΑΡ

BV1

"ΑΦΡΟΛΟΥΤΡΟΝ",
FAMAR

Bubble Bath

τό 'λιντρό του 20^{ου} αιώνα!

Ειδικό για σας και για την όμορφη σας, κυρία μου.

Καταργήστε το άγριο σφουγγάρι και το έρεθιστικό σαπούνι. Ξαπλώστε για 10 λεπτά στο λουτρό σας. Αφήστε το BUBBLE BATH να περιποιηθεί το άπαλό σας δέρμα.

- Θα το προφυλάξει από αλλεργίες και έρεθισμούς.
 - Θα το τονώσει και θα το άρωματίσει εύγινικά.
 - Θα το περιβάλει με το προστατευτικό του πέπλο.
- Και κατόπιν κάθε εμφάνισή σας θα είναι και μία επιτυχία!

BUBBLE BATH - "ΑΦΡΟΛΟΥΤΡΟΝ", FAMAR
Δέρμα βελούδινο - Μαλλιά μεταξένια - Ζητήστε το σήμερα! Στο Φαρμακείο σας. Σε όλα τα καταστήματα καλλυντικών.

Σταυρόλεξο

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

1. Έπιθυμούν, περιστέχονται.
2. Παρουσιάζουν πολλές τα συστήματα στο Πρό - Πό, στον άφορα τις επιτυχίες.
3. Ευρωπαϊκή γλώσσα (αϊτ.).
4. Κυβερνήτης ευρωπαϊκού κράτους — Πρωτεύουσα των δηλούντων την 3ην όριζόντιαν γλώσσαν (προφ. μαζί).
5. Ηδύμενη εις το αίμα είναι λίαν επικίνδυνος — Με αυτόν επιτυχάνεται μίαν των πλέον ευχαρίστητων συγχρόνων θεραπειών ώρισμένων νόσων (αϊτ. δημ.).
6. Θέτει τον άνακτα εις κίνδυνον... σκακιστικός — Με αυτόν ύπονοούν τον κατάσκοπον (αϊτ. δημ.).
7. Κοινώς το σαπουνόχωμα ή η πλός.
8. Πρόθεσις που αντίκαθιστά και δύο τελείες — Υπό του Ναπολέοντος έξορισθείσα έπιφανής Γαλλίς συγγραφέυς (άν. τιστ.). — Υποθετικόν.
9. Δύσκολα διατηρούνται το καλοκαίρι — Τοιαύται έχειρήσεις είναι δλοι αι πλαστικά — Δύο σύμφωνα με τα όποια εκφράζεται συντεταγμένη μία μονάς μετρήσεως χωρητικότητας.
10. Η γενική ένός αλσθητήριου, αντίστροφος — Το πρώτον έλληνικόν χιονοδρομικόν κέντρον που απέκτησε και άναβατήρα.
11. Αθηναικόν πρόστιον — Άρθρον Έπιμεριστική άντωνυμία.
12. Φύονται πολλές στη Χίο (δημ.).

ΚΑΘΕΩΣ:

1. Υίος του Διός και της Άργείας — Ιούς, γεννηθείς εν Αίγυπτο — Παρέχεται, συνήθως, ύπερ κοινωνιολόγους σκοπού.
2. Το τελευταίον σύμφωνον των πέντε κατά σειράν συμφώνων του αλφαβήτου μας — Μικρά ρεύματα ύδατος.

3. Τελεί υπό την άμεσον διοίκειν του Μακαρίου — Μπάμπας της... άστερεάσης.
4. Βοηθεί του άγρότου μας — Του νικελίου σύμβολον — Της Καβαλέριας Ρουστικάνας ήρωας.
5. Άρχαιον έπίρρημα, δασυνόμενον, σημαίνει, όταν — Όστούν του αντίδραχίου (γεν.).
6. Ό Φερναντέλ... των 'Ιταλών — Ποταμόπλοιον.
7. Άρχη και τέλος... στην ήθικη — Άξιοματικοί του υγιονομικού.
8. Πίττα που πουλιέται και σά ζαχαροπλαστής — Μία τάξις ατοκινήτων.
9. Έπίρρημα (έν χρονική έννοία) — Συνεκδοχικά, διάνοια.
10. Δημιουργούν άναριθμήτους οι μεγάλοι πόλεμοι (αϊτ.). — Η το πάλοι τριανδρία των κ. κ. Παπανδρέου, Κανελλοπούλου και Βενιζέλου (άρχηκά).
11. Υίος του Νώε, ένάρθρως — Εύρωπαικόν κράτος.
12. Φλεγμονή του παχέος έντέρου.

ΖΙΓΚ ΖΑΓΚ

Ό σκοπός του ένδιαφέροντος και διασκεδαστικού αυτού άτομικού, αλλά και όμαδικού παιχνιδιού, είναι να έπιτύχη κανείς όσο το δυνατόν μεγαλύτερη βαθμολογία στο σχηματισμό λέξεων.

Άρχιστε λοιπόν από όποιαδήποτε γραμμή θέλετε και προχωρήστε από το τετράγωνο αυτό σε όποιοδήποτε γειτονικό πάντοτε, τετράγωνο όριζόντιως, καθέτως ή διαγωνίως, προσπαθώντας να διαβάσετε την μεγαλύτερη λέξη που μπορείτε να βρήτε. Σημειώστε τώρα τη λέξη, που βρήκατε και σβήστε στα τετράγωνα τα γράμματα που μεταχειρισθήκατε. Ψάξτε τώρα για μία έν μίαν έλλη λέξη και συνεχίστε έως ότου δεν μπορείται να βρήτε έλλη.

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ Η ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ
Για κάθε λέξη των δύο γραμμάτων μετρήσετε 1 βαθμό.
Για κάθε λέξη των 3 γραμμάτων μετρήσετε 3 βαθμούς.
Για κάθε λέξη των 4 γραμμάτων μετρήσετε 5 βαθμούς.
Για κάθε λέξη των 5 γραμμάτων μετρήσετε 7 βαθμούς.
Για κάθε λέξη των 6 γραμμάτων μετρήσετε 9 βαθμούς.
Για κάθε λέξη των 7 γραμμάτων μετρήσετε 11 βαθμούς.
Για κάθε λέξη των 8 γραμμάτων μετρήσετε 13 βαθμούς.
Για κάθε λέξη των 9 γραμμάτων μετρήσετε 15 βαθμούς.

Υ	Δ	Π	Σ	Σ	Κ
Σ	Ι	Ε	Ι	Ο	Υ
Τ	Ο	Π	Υ	Ρ	Π
Η	Κ	Ο	Κ	Α	Ο
Κ	Α	Τ	Ν	Κ	Σ
Δ	Ι	Ο	Α	Ρ	Ι

Για κάθε λέξη των 10 γραμμάτων μετρήσετε 17 βαθμούς.
Και ούτω καθ' έξης, προσθέτοντας δύο πάντοτε βαθμούς για κάθε πρόσθετο γράμμα.
Προσθέστε τώρα το σύνολο των βαθμών που μόρεσατε να πετύχετε. Βαθμοί από 1-29 βαθμολογούνται με «ΜΕΤΡΙΑ»,
Βαθμοί από 30-35 βαθμολογούνται με «ΑΡΚΕΤΑ ΚΑΛΑ»,
Βαθμοί από 36-40 βαθμολογούνται με «ΚΑΛΑ»,
Βαθμοί από 41-45 βαθμολογούνται με «ΠΟΛΥ ΚΑΛΑ»,
Βαθμοί από 46 και άνω βαθμολογούνται με «ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ».

ΤΙ ΛΕΝΕ Τ'ΑΣΤΡΑ

Για την έβδομάδα από 15 έως 21 Ιανουαρίου 1960

ΚΡΙΟΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 21 Μαρτίου-20 Άπριλίου
Δεν πρέπει να πιστεύετε τις φήμες που άκούτε, γιατί πολλές φορές δεν ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα. Να εισθε προσεκτικός. Εύνοική ήμέρα: Πέμπτη, άριθ. 8.

ΤΑΥΡΟΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 21 Άπριλίου-21 Μαΐου
Η θεαματική έπίδειξη της Ικανότητας κάποιου προσώπου δεν πρέπει να σας στενοχωρή, γιατί σύντομα θ' άποκαλυφθή το παιχνίδι. Εύνοική ήμέρα: Τρίτη, άριθ. 6.

ΔΙΔΥΜΟΙ. Για όσους γεννήθηκαν από 22 Μαΐου - 21 Ιουνίου
Δημιουργήστε ένα σταθερό έπαγγελματικό μέλλον, που θα σας άπομακρύνει από την άβεσθαιότητα της άυριον. Έργασθήτε έντατικά. Εύνοική ήμέρα: Σάββατο, άριθ. 9.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 22 Ιουν.-22 Ιουλίου
Πάρτε πληροφορίες γύρω από το ζήτημα που σας ένδιαφέρει πριν κατασταλάξετε σε μία τελική γνώμη. Να έχετε ύπομονή. Εύνοική ήμέρα: Δευτέρα, άριθ. 4.

ΛΕΩΝ. Για όσους γεννήθηκαν από 23 Ιουλίου - 22 Αύγουστου
Μην αφήνετε άκάλυπτο το άδύνατο σημείο σας, γιατί θα χάσετε τη μάχη που θέλετε να κερδίσετε. Συγκεντρώστε στο σκοπό σας. Εύνοική ήμέρα: Παρασκευή, άριθ. 7.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 23 Αύγ.-22 Σ)ρίου
Εκθαλαρώστε την κατάσταση και προσπαθήστε να γίνετε πρωτεργάτης κάθε καινούργιας κινήσεως, που θα σας φέρη πιο κοντά στην έπιτυχία. Εύνοική ήμέρα: Σάββατο, άριθ. 6.

ΖΥΓΟΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 23 Σ)μβρίου - 22 Όκτωβ.
Μεγαλώνουν οι έπιχειρήσεις σας και άπακτάτε εύρύτερο πεδίο δράσεως και σημαντικά χρηματικά όφέλη, χάρις στις Ικανότητές σας. Εύνοική ήμέρα: Παρασκευή, άριθ. 12.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 23 Όκτ.-22 Ν)ρίου
Οι περιπέτειες δεν είναι κάτι που ταιριάζουν στον εύθ χαρακτήρα σας και καλύτερα να τις άποφύγετε πριν μπλεχθήτε σε άνωμαλίες. Εύνοική ήμέρα: Τρίτη, άριθ. 9.

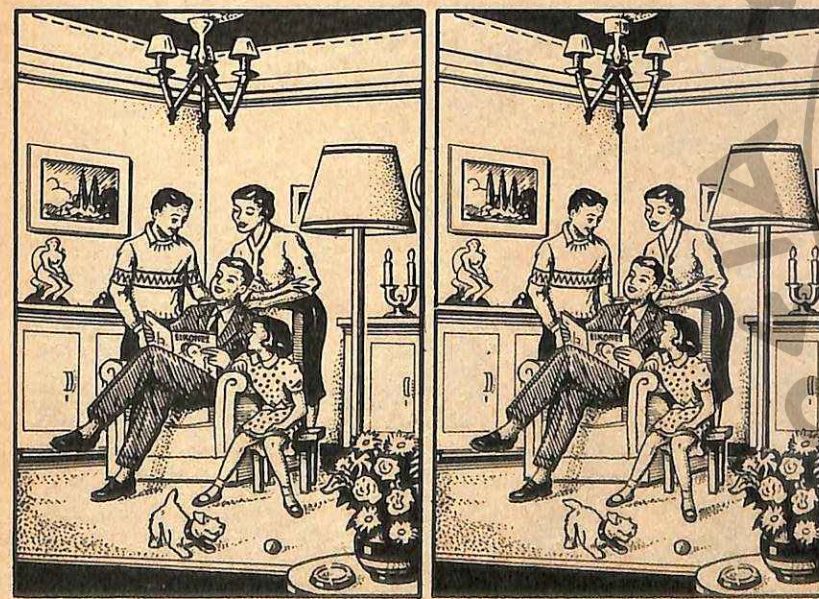
ΤΟΞΟΤΗΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 23 Ν)ρίου-22 Δ)ρίου
Δεν σκέπτεσθε ώρισμένες λεπτομέρειες που έπιφανειακά εμφανίζονται άσημαντες, αλλά στην πραγματικότητα θα παίξουν σπουδαίο ρόλο. Εύνοική ήμέρα: Δευτέρα, άριθ. 3.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 22 Δ)ρίου-19 Ιαν.
Το θράσος είναι μία λύση για τους ρεαλιστές της έποχής μας αλλά δεν έχει τίποτα με τον καλό σας χαρακτήρα. Προσγειωθείτε. Εύνοική ήμέρα: Τετάρτη, άριθ. 5.

ΥΔΡΟΧΟΟΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 20 Ιαν.-18 Φ)ρίου
Θα πάρετε μία στενοχωρία, που δεν την περιμένετε, από τον χειρισμό μίας οικογενειακής σας ύποθέσεως. Κάνετε κουράγιο. Εύνοική ήμέρα: Παρασκευή, άριθ. 2.

ΙΧΘΥΕΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 19 Φ)ρίου-20 Μαρτίου
Οι δυναμικές λύσεις δεν είναι πάντοτε οι πιο σωστές. Συμβουλευθήτε κάποιον μεγαλύτερό σας που μπορεί να σας δώση την σωστή κατεύθυνση. Εύνοική ήμέρα: Πέμπτη, άριθ. 11.

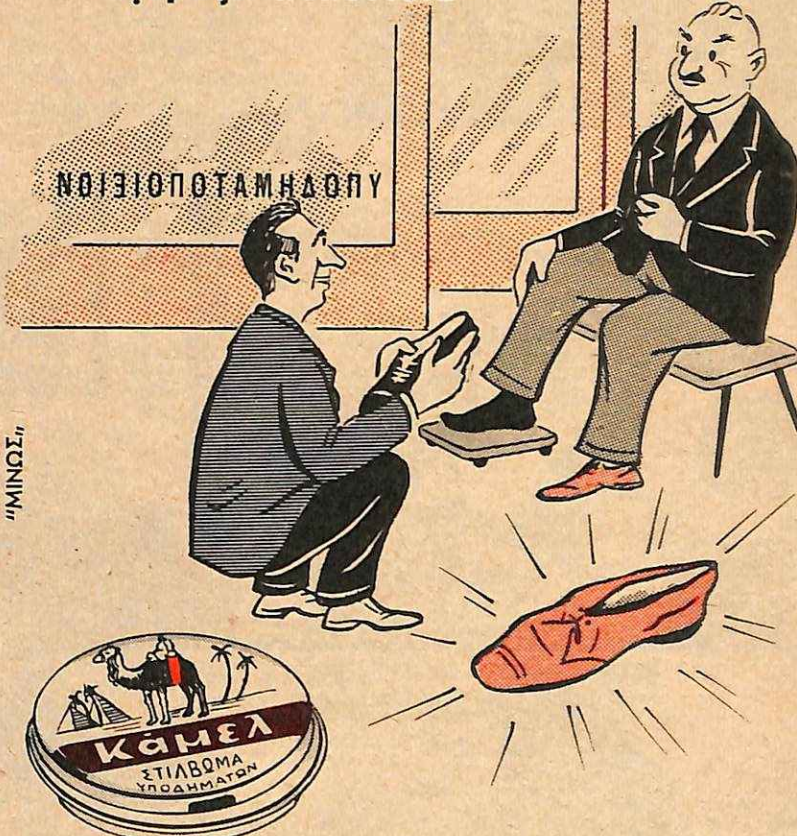
Ποιές διαφορές

Το δεύτερο σκίτσο διαφέρει από το πρώτο σε 10 σημεία. Μπορείτε να τα δρήτε;

ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΣΤΗ ΣΕΛ. 49

Όποιος δεν αγοράζει **Κάμελ**
— αγοράζει παπούτσια —

ΤΡΕΦΕΙ ΣΥΝΤΗΡΕΙ ΦΡΕΣΚΑΡΕΙ

Κι' ό καθείς να μίν ξεχνά λίγο **Κάμελ** και συχνά

ΜΕ ΤΟ ΧΡΩΜΟΣΑΜΠΟΥΑΝ

ΒΕΛΛΑΤΟΝ

- ★ Δίδει στα μαλλιά σας ένα φυσικό ή μοντέρνο χρωματισμό, για κάθε τύπο.
- ★ Έπαναφέρει τα γκρίζα μαλλιά στον φυσικό τους χρωματισμό.
- ★ Προσδίδει στα μαλλιά σας μία νεανική σπιλνότητα.

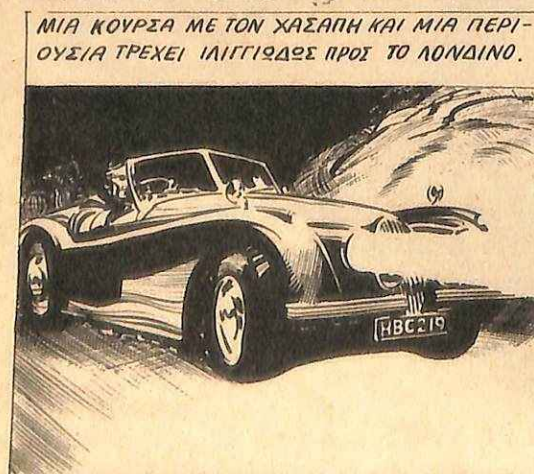
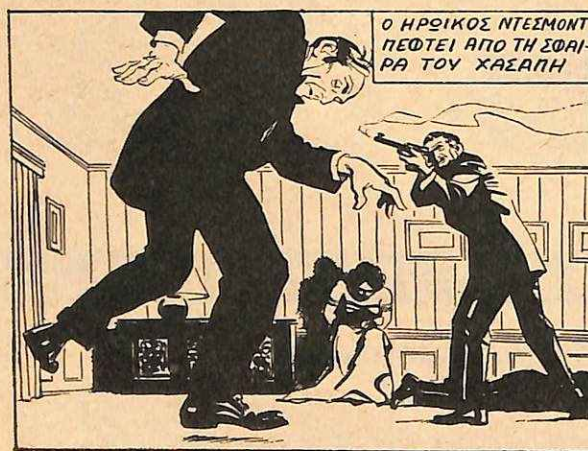
ΒΕΛΛΑ - ΕΛΛΑΣ

ΝΙΚΗΣ & ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ 14 - ΤΗΛ. 32.844

Ρίπ Κίρμπυ

Ο κ. Ουέλλας προσλαμβάνει ένα νέο οδηγό για ένα κυνήγι στην Αφρική. Έν τώ μεταξύ στέλνει μέσα σε ένα δέμα διαμάντια ενός εκατομμυρίου στην κόρη του, στην Άγγλεια. Κατά τη διάρκεια του κυνηγιού ο Ουέλλας διαπιστώνει ότι ο νέος οδηγός του, ο «Λοχαγός Μαντόν» ή «Χασάπης», όπως τον αποκαλούν, του μοιάζει καταπληκτικά, με μόνη τη διαφορά ότι δεν έχει επίδεσμο στο μάτι. Ένω όμως αυτά γίνονται στην Αφρική, ο Ρίπ Κίρμπυ μεταβαίνει στην Άγγλεια. Κατά την διάρκεια του κυνηγιού ο κ. Ουέλλας σκοτώνεται από μια λεοπαρδαλή. Ο «Χασάπης», έκμεταλλεύμενος την ομοιότητά του με τον νεκρό, εμφανίζεται ως... κύριος Ουέλλας και προσπαθεί να πάρει τα διαμάντια από την κόρη του, ή οποία διαπιστώνει αλλαγή στον χαρακτήρα του πατέρα της και ζητεί την βοήθεια του Κίρμπυ, που αναγνωρίζει τον «Χασάπη», αλλά...

ΟΙ ΑΚΡΙΒΟΘΩΡΗΤΟΙ...

* Φέτες, λίγο πριν από την Πρωτοχρονιά, κίνησαν για την αλλοδαπή καμιά χιλιάδα Έλληνες, μικροσκοπικοί, με αμφίεσεις πρωτότυπες: ένας Μαραθωνομάχος κ' ένας Εύζωνας, τὰ δυο στρατιωτάκια που έστειλε αντί για χριστουγεννιάτικη κάρτα στους συνεργάτες του του εξωτερικού ο κ. Κ. Καραγιάννης, τού οποίου οι πρωτότυπες εμπνεύσεις συναγωνίζονται ακόμα και τὰ πνευματικά προϊόντα τῆς ἐκλεκτῆς αὐτῆς στήλης.

* Τους συλλογίζομαι, τούς μικρούς αὐτούς ἀποδέκτες, μέσ' στίς ὀμίχλες τοῦ Βορρά, πάνω σὲ μεγάλα γυαλιστερὰ τραπέζια ἐπιχειρηματιῶν καὶ διοικητῶν, σύμβολα πράγματι, ὅπως γράφει καὶ τὸ συνοδευτικὸ δελτάριο, τῆς μεγάλης καὶ δοξασμένης πατρίδος μας.

* Συλλογίζομαι καὶ τούς ἴδιους τούς ἀποδέκτες, ἀνθρώπους κατὰ τεκμήριον μορφωμένους, πού, ἂν δὲν τὸ ἔπραξαν ἤδη, θ' ἀνυπομονοῦν νὰ κατέβουν σὲ τούτην ἐδῶ τὴ χώρα τῶν Μαραθωνομάχων καὶ τῶν Εὐζώνων καὶ νὰ δούνε τὰ πρότυπα, νὰ τὰ καμαρώσουν, νὰ τὰ φωτογραφίσουν...

* Ἔτσι γίνεται καὶ μὲ τούς Γρεναδιέρους ἔξω ἀπὸ τὰ Ἀνάκτορα τοῦ Βουκιγχαμ, ἔτσι καὶ μὲ τούς «Ἐλβετοὺς» τοῦ Βατικανοῦ, ἔτσι καὶ μὲ τὴν Δημοκρατικὴ Φρουρὰ στὸ Παρίσι, ἔτσι καὶ μὲ τούς Σκώτους στὸ Ἑδιμβούργο.

* Καὶ ἰδοὺ νῦν τὰ καθ' ἡμᾶς:

* Περί Μαραθωνομάχων, βέβαια, μὴ γίνεται λόγος. Κάποια περίεργη μοῖρα περιβάλλει κείνο τὸν Τύμβο καὶ τὸν θεωροῦμε ἕνα εἶδος πτωχοῦ συγγενεοῦ τῆς ἀρχαιολογικῆς μας ἱεραρχίας, πού οὔτε ἐξαράισμὸ ἐπιδέχεται, οὔτε καμιά πρωτοτυπία κάπως φτηνότερη, ὅπως, παραδείγματος χάριν, ἕνα μικρὸ μουσεῖο ἐκεῖ κοντὰ μὲ τὶς στολὲς τῆς ἐποχῆς καὶ ἴσως καὶ μὴ ἀναπαράσταση τῆς ἐπικῆς ἐκείνης στιγμῆς.

* Βεβήλωση θεωροῦν τὴν κάθε ἀναπαράσταση οἱ ἀρχαιολόγοι μας, πού ἀνέχονται ὅλες τὶς ἄλλες βεβηλώσεις τῶν ἀρχαιολογικῶν μας χώρων. Ἄν ἔλεγε κανεὶς πὼς κ' ἐκεῖ, κάπου γύρω στὴν Ἀκρόπολη, ἔστω ἀνάμεσα στὰ γαλατάρικα καὶ στὰ σιλωτῆρια καὶ στὰ καταστήματα ψιλικῶν, θὰ μπορούσε νὰ ὑπάρχει ἕνα εἶδος Μουσείου Τυσῶ, μὲ ὁμοιώματα καὶ μὲ σκηνὲς τῆς καθημερινῆς ἀρχαίας ἀττικῆς ζωῆς, θὰ τὸν ἀποκαλοῦσαν προδότη. Ἡ ἀποψη τῶν διακεκριμένων μας ἀρχαιολόγων εἶναι πὼς ὁ κάθε ξένος πού ἐπισκέπτεται τὸν τόπο μας πρέπει νὰ ἔχη περάσει ἀπὸ μὴν τριετὴ φοίτηση ἐν εἰδικῷ φροντιστήριῳ κλασσικῶν σπουδῶν, γιὰ νὰ μπορῇ νὰ ἀνασυνθέτῃ μὲ τὴ φαντασία του τὶς διάφορες πελεκημένες στουρνάρωτες πού ἀποκαλύπτει ἡ σκαπάνη.

* Ἄν ἔβλεπες, κύριε ἐπισκέπτη, νὰ δῆς Μαραθωνομάχο, ἔπαρς ἕνα κρᾶνος πού βρίσκεται στὸ Μουσεῖο τῆς Ἀκροπόλεως κ' ἕνα δόρυ τοῦ Μουσείου τῆς οἰκίας Πατησίων καὶ μὴ χλαμύδα ἀπὸ τὸ βεστιάριο τοῦ «Ἐθνικοῦ Θεάτρου», δὲν κ' ἂν εἶσαι τυχερὸς καὶ συμπῆση ἡ παρουσία σου στὴν Ἑλλάδα μὲ μὴ παρὰσταση τῶν «Περσῶν». Γιατί καὶ τὶς Δελφικὲς Γιορτὲς ἀκόμα τὶς θεωροῦμε πιά ξεπερασμένες καὶ φτηνὲς καὶ δὲν τὶς εὐνοεῖ ἡ ἐπίσημος τουριστικὴ μας πολιτικὴ.

* Ὅσο γιὰ φουσανέλλα, αὐτὴ εἶναι γιὰ νάναι...

* Λεπτόν, φυσικὰ, τὸ θέμα καὶ μὲ λεπτότητα τὸ χειρίζονται οἱ ξεναγοὶ μας, πού πηγαίνουν τὰ καραβάνια τους τὰ μεσημέρια στὴν ὁδὸν Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ καὶ προσπαθοῦν πάλι μὲ λόγια νὰ ἐξηγήσουν πὼς ἂν ἦταν γιορτὴ καὶ ἂν δὲν ἦταν καλοκαίρι αὐτοὶ οἱ δυὸ τσολιάδες μὲ τὸ μουντὸ χακὶ τῶν Βαλκανικῶν θὰ ἦσαν χάριμα τῶν ματιῶν καὶ πὼς θάξιζε ἡ ἐπίσκεψη αὐτὴ νὰ γίνῃ τὴν ἡμέρα τοῦ Πάσχα ἢ τὴν 25ῃ Μαρτίου ἢ μὴ ἐκ τῶν ἐναλλασσομένων Κυριακῶν, πού πράγματι εἶναι ἡ Εὐζωνικὴ μας Φρουρὰ ἕνα ἀπὸ τὰ ὀραιότερα θεάματα πού βλέπει κανεὶς στὴν οἰκουμένη.

* Ἀλλὰ μὲ τὰ ἔαν καὶ ἔαν καὶ ἔαν, φυσικὰ, δὲν γίνεται τουρισμὸς καὶ δὲν ἐπιτυγχάνεται καμιά ἐθνικὴ προβολή. Θάπρεπε, ὅ μὴ γένοιτο, νὰ γίνῃ ξανὰ κανένας πόλεμος γιὰ νὰ βγάλουμε στὴν ἐπιφάνεια τὰ ἐθνικὰ μας σύμβολα πού, μὴ γελιῶμαστε, εἶναι τὸ σῆμα κατατεθέν τῆς χώρας μας σ' ὅλο τὸν κόσμῳ.

* Ἀλλὰ, ὅταν ἡ πολιτικὴ τοῦ ΕΟΤ εἶναι σαφῶς ἀντιφουσανελλικὴ καὶ ἡ προβολὴ τῆς ἐθνικῆς μας ἐνδυμασίας γίνεται μόνο κατὰ τρόπον συνωμοτικὸ ἀπὸ τὴν πλαϊνὴν πόρτα τοῦ Μουσείου Μπενάκη, ἀπομένει στὴν ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία, μὲ κάτι τέτοιους λιλλιπούτειους διπλωμάτες, νὰ προσπαθῇ νὰ γεφυρώσῃ τὸ χάσμα πού ἔχει δημιουργήσει ἡ τάχα φιλοπρόσδος ἀνθελληνικὴ αἰσθητικὴ γραμμὴ τῶν σημερινῶν καλλιτεχνικῶν μας ὑπευθύνων...

Index

Τό
μάτι
εἶναι
νάτι
λεπτό!

● Γι' αὐτὸ πρῶτα στὸν
γιατρό σας κί' ὕστερα
σὲ μᾶς.

● Εἰδικευμένο προ-
σωπικὸ, σύγχρονα
μέσα καὶ ἐνημερό-
της στὶς τελευταῖες
ἐξελίξεις τῆς ὀπτι-
κῆς, σὰς ἐξασφαλί-
ζουν τὸ «μάξιμουμ»
τῆς ἐξυπηρέτησως.

● ΚΡΥΣΤΑΛΛΑ ΑΠΛΑ-
ΔΙΠΛΕΣΤΙΑΚΑ-ΤΡΙΠΛΕ-
ΣΤΙΑΚΑ.

● ΣΚΕΛΕΤΟΙ ΚΑΘΕ
ΤΥΠΟΥ.

● ΤΑ ΔΟΡΑΤΑ ΓΥΑΛΙΑ
(κρύσταλλα κατ' ἐπα-
φήν).

● ΤΕΧΝΗΤΟΙ ΟΦΘΑΛ-
ΜΟΙ.

Κί' ὅ,τι ἄλλο χρειά-
ζεσθε γιὰ τὴν ἀπο-
κατάσταση τῆς ὁ-
ράσεώς σας.

ΟΤΙ ΒΡΙΣΚΕΤΕ ΠΑΝΤΟΥ-ΚΙ ΟΤΙ ΠΟΥΘΕΝΑ ΑΛΛΟΥ
ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ
Π. ΜΠΑΚΑΚΟΥ
ΟΜΟΝΟΙΑ - ΤΗΛ. 532.631-5

ΑΛΕΚΤΩΡ

Η Άρτιση όλων γύρω των δαυμάτων

Τὸ γρήγορο κύλισμα του χρόνου μὰς φέρνει ὅλο καὶ πὶο κοντὰ στὸ ἐφετεινὸ καρινάδι, πὺ θὰ μὰς παρὰσῃ στὸ τοελλὸ γλῆντι τῆς ἀποκορῆς.

Ἄν κ' ἔρχεται κατὰς νωρίτερα ἀπὸ τὶς ἄλλες χρονίες, ἡ ἐποχὴ αὐτῆς τῆς χαρὰς καὶ τοῦ ξεφαντώματος, θὰ ῥῃ τοὺς ἀνθρώπους, σὲ καθε γωνιὰ τῆς γῆς, προθύμους νὰ ξεφύγουν γιὰ μιὰ ἀκομὴ φορὰ ἀπὸ τὴ ρουτὶνα καὶ νὰ ξεχασθοῦν μέσα στὸ μυστήριο μιὰς χορευτικῆς βραδυᾶς. Καὶ τὸ γλῆντι αὐτὸ δὲν εἶναι προνόμιο μόνον τῶν ἀνθρώπων πὺ ἔχουν προνόμιον καὶ ἡ πὺ βρίσκονται πὰς στὴν ὥριμη ἡλικία. Εἶναι καὶ πὺ ξελογιάζει φτωχοὺς καὶ πλούσιους, νέους καὶ γέροντες. Καὶ σήμερα τὰ νεῖτα ἀρχίζουν τὸ ἀποκρηάτικο γλῆντι πολὺ πὶο νωρὶς ἀπὸ τὰ παλιὰ χρόνια. Οἱ κοπέλες τὸν καιρὸ ἐκεῖνον δὲν μποροῦσαν νὰ συμμετάσχουν σὲ ὅλες τὶς ἐκδηλώσεις τῆς ζωῆς. Ἐπρεπε νὰ περάσουν τὸ κατῶφλι τῆς ἐνηλικίωσης ἢ καὶ ἀκόμη πὶο παλιὰ νὰ παντρευτοῦν, γιὰ νὰ μπορέσουν νὰ ζήσουν καὶ αὐτὲς τὴν τοελλὴ ἀτύσῃαιρα τοῦ καρινάδιου. Τῶσα, ὅμως, ποῖα κοπέλα περιμένει νὰ παντρευτῇ γιὰ νὰ πὰς σ' ἕνα παστό; Ἀπὸ τὰ 15 τοὺς χρόνιων ὅλες οἱ νενομαζέλες ἔχουν ἀπὸ τῶσα τὶς προσκλήσεις τοὺς γιὰ μιὰ νεανικὴ χορευτικὴ βραδυὰ, ὅπου θὰ χαροῦν καὶ αὐτὲς τὴν παρουσία τῆς ἀποκρηάτικης σαγῆνης. Εἶναι λοιπὸν ἐπόμενον νὰ χορεύονται κ' ἐκεῖνες ἕνα καινοῦργιο βραδινοῦ φορέμα ἢ ἕνα ἀποκρηάτικο κοστούμι πὺ θὰ δώσῃ περισσότερὸ κέφι στὴν ἀτύσῃαιρα. Καὶ στὴν ἐποχὴ μὰς τὰ πὶο πολλὰ παστοὶ τῶν νέων γίνονται, ὅπως καὶ στὰ περισσότερα μέρη τοῦ κόσμου, μασκέ. Ἀλλωστε, ἐδῶ πὺ τὰ λέμε, καὶ οἱ μεγάλοι, ὅπως γίνεται σὲ τὸ περίφημο καρινάδι τῆς Κολωνίας καὶ τοῦ Ρίο Ἰανέιρο, λατοῦν τὶς μεταυίσεις, πὺ δὲν μόνον προσφέρουν τὴν πραγματικὴ ἀποκρηάτικὴ ἀπόλαυση, ἀλλὰ δίνουν καὶ στὸν καθέναν τὴν εὐκαιρίαν νὰ ξεφύγῃ λίγο ἀπὸ τὸν ἑαυτὸ τοῦ. Τὸ βραδινοῦ φορέμα εἶναι πολὺ ὠραίο, φυσικὰ, ἀλλὰ δὲν ἀλλάζει τίποτε ἀπὸ τὴν ἐμφάνισή μὰς. Μιὰ χαρακτηριστικὴ δὲ μὴς Κολομπία, μιὰ Κινέζα, μιὰ Τυρολένα, μιὰ Σπανιόλα μὰς παρὰσῇ τὸν εὐκόλον στὸ γλῆντι καὶ στὸ ἐφάντωμα. Ἐτοί οἱ νεαροὶ Ἀθηναῖες θὰ μπορέσουν νὰ χαροῦν πὶο πολὺ τὸ ἀποκρηάτικο πᾶρτυ, ἂν προηπευθοῦν καὶ αὐτὲς ἕνα ἀπὸ τὰ ὁμορφα καὶ ῥῃνὰ κοστούμια καρινάδιου, πὺ γίνονται στὸ κατῶφλι «Arlette» τῆς ὁδοῦ Ἐρμού 21 καὶ σὲ εἰδικὰ σχεδιασμένη γιὰ κάθε πελάτισσα μακέτα. Κἀν νεαρὴ κοπέλα, λοιπὸν, δὲν θὰ χαρῇ μόνον τὰ ὠραία κοστούμια πὺ παρὰσῇ τὸ ἐκλεκτὸ αὐτὸ ἀθηναϊκὸ κατῶφλι, ἀλλὰ παρὰλλῃ θὰ ἔχῃ τὴν ἱκανοποίησιν πὺς ἡ ἀποκρηάτικὴ μεταμῃείσῃ τῆς θὰ ἔχῃ γίνῃ εἰδικὰ γιὰ ἐκείνη, σ' ἕνα ἐμπνευσμένον συνδυασμὸ γούστου, πρωτοτυπίας καὶ καλαισθησίας.

Ε

ἔρετε σὲ τί ὀφείλουν τὸ λυγρὸ τοὺς κορμὶ ἡ Μαρτὶν Καρὸλ κ' οἱ περισσότερες γῆσες τοῦ γαλλικοῦ κινῆματογράφου; Σὲ μιὰ πανάρχαια ἰνδικὴ μέθοδο, τὸ περίφημο «Λὰκ Σάχ», πὺ ὁ γνωστὸς Ἑλβετὸς διεθνολόγος δόκτωρ Σμῶλ ἐφερε στὴν Εὐρώπῃ γιὰ νὰ γίνῃ ἀπόκτημα κάθε γυναικας. Τὸ «Buihas», πὺ εἶναι μιὰ τελεσιποιημένη ἐπιστημονικὴ καὶ πρακτικὴ ἐφαρμογὴ τοῦ «Λὰκ Σάχ», ἔχει δέκα συλλινες μικρὲς μπᾶλλες, πὺ μὲ τὶς συνεχεῖς κυματοειδεῖς κινήσεις τοὺς ἐξουδετερώνουν κάθε περιττὸ λίπος, ἐνῶ συγχρόνως δίνουν μιὰ νεανικὴ σφριγηλότητα στὸ σῶμα. Νὰ, λοιπὸν, γιὰ τὴ Μαρτὶν Καρὸλ, χωρὶς φάρμακα, χωρὶς γυμναστικὴ, χωρὶς δίαιτα, διατηρεῖ τὸ κορμὶ τῆς σὲ μιὰ ὑπέροχῃ συμμετρίᾳ. Ἡ καταπληκτικὴ αὐτὴ μέθοδος, πὺ καταπολεμᾷ καὶ τὴν δυσκοιλιότητα, μπορεῖ νὰ ἐφαρμοσθῇ σὲ ὅλες τὰς τῶν σῶμα καὶ δὲν χρειάζεται νὰ διαβῆτε παρὰ τρία ἕως πέντε λεπτὰ τῆς ὥρας τὴν ἡμέρα. Τὸ «Μπουμασῶρ», πὺ ὑπάρχει ἀποκλειστικὰ στὸ φαρμακεῖο Μπακάκου τῆς πλατείας Ὁμοιοίας, δὲν ἔχει μόνον θιασῶτριες τὶς πὶο γνωστὰς Γαλλίδες στὰρ τοῦ κινῆματογράφου. Οἱ Ἰνδές, πὺ εἶναι ὀψιμῆς γιὰ τὰ εὐλύγιστα νεανικά κορμὰ τῶν, ἀπὸ τὴν μικρὴ τοὺς ἡλικία μὲν γιὰ τὰ γερατειὰ, λατρεύουν τὴν μικρὴ αὐτὴ διαύλασθῃ λέξη. Τὸ «Λὰκ Σάχ», λένε, εἶναι ἡ ὁμορφία μὰς. Καὶ δὲν ἔχουν ἄδικο!

Η

μὰς, παιδὶ ἀκόμη, τὶς ἱστορίες πὺ λέγαμε γιὰ τὴ μαγικὴ ηλεκτρικὴ κοῦζίνα, ὅπου πατοῦσε κανεὶς ἕνα κομπὶ καὶ μέσα σὲ λίγη ὥρα τὸ φαγητὸ ῥῃν ἔτοιμον. Καὶ τὴν ἐποχὴ ἐκείνη ἡ ἀπόκτησιν μιὰς τέτιας κοῦζίνας ἦταν ἕνα ὄνειρο πὺ εἶχαν πραγματοποιήσει μόνον πολὺ λίγες καὶ εὐπορες οἰκογένειες. Οἱ νοικοκυρὲς τῆς μέσης τάξεως δὲν τοιοῦσαν οὔτε κὰν νὰ σκεφθοῦν μιὰ τέτια εὐτυχία. Στὴν μετὰπολεμικὴ, ὅμως, Εὐρώπῃ ἡ ηλεκτρικὴ κοῦζίνα ἔγινε πὰς κοινὸ ἀπόκτημα κάθε σπιτιοῦ. Καὶ οἱ Ἑρμανοὶ, πὺ θεωροῦνται πρωτοπόροι στὴ δημιουργίαν τῆς ηλεκτρικῆς κοῦζίνας, προσφέρουν σήμερα τὸν πὶο τελεσιποιημένον τύπον τῆς ὀψιμῆς «Στρώμπεργκ», πὺ ἀντιπροσωπεύει ἡ Ἑταίρια Γ. Δελν-κῆρς καὶ Σία, ἔχοντας παρὰλλῃ καὶ τὴν ἀποκλειστικότητά τῆς χονδρικῆς πώλησης, στὴν ὁδὸ Φειδίου καὶ Γενναίου 1. Ἡ περίφημὴ αὐτὴ γερμανικὴ ηλεκτρικὴ κοῦζίνα, πὺ ἔχει ἕνα ὑπέροχο ἐμαγιέ σκελετὸ, μὲ πορσελλάνινα κομπῆτα, ξεχωρίζει γιὰ τὸν μοναδικὸν εὐκόλον. Μιὰ πόρτα πὺ ἀνοίγει καθετὰ ὅπως τοῦ ψυγείου, γιὰ νὰ φανερώσῃ ἕνα τεράστιον φούρνον μὲ πᾶρξ καλὺμια, καὶ ἕνα μεγάλο σαρτάρι, πὺ μπορεῖ νὰ φιλοξενηθῇ καθημερινὰ τὰ σκεῦα μὰς, ἀλλὰ καὶ νὰ ψῆσῃ ἕνα μεγάλο ἀρνί.

Π

ὅσες ὁμορφες γυναικας δὲν περνοῦν ἀπαρτήρητες, ἀπὸ μιὰ πολὺ μικρὴ, ἀσήμαντῇ, θὰ λέγαμε, λεπτομερεία. Γιατὶ τὸ χρῶμα τῶν μαλλίων σὰς, ὅσο κι ἂν πιστεύετε πὺ εἶναι τὸ τελευταῖον πράγμα πὺ πρέπει νὰ σὰς ἀπασχολῇ, ἐν τούτοις ἔχει μεγάλη σημασία στὴν ὁλοκληρώσῃ τῆς προσωπικότητος μιὰς γυναικας. Πόσα τραγούδια, πόσα ποιήματα, πόσα παρὰμῦδα δὲν ἔχουν γραφῇ γιὰ ἕνα χείμαρρον ἀπὸ χρυσὰ μαλλιά, μαῦρα ἢ κακκινά. Καὶ ἡ ὁμορφία τῆς γυναικας, ὅσο κι ἂν τὰ χρόνια ἔχουν κυλήσῃ, ἐξαρτᾶται πάντοτε ἀπὸ τὴν ἀνταύγεια καὶ τὴν στιλπνότητα τῶν μαλλίων τῆς. Ἀλλὰ στὴν ἐποχὴ μὰς ἕνα ξανθὸ, ἕνα καστανὸ ἢ ἕνα μαῦρον χρῶμα, δὲν πρέπει νὰ εἶναι κατὰ ξεθωρίασμένον καὶ ἄτονον, χωρὶς νὰ δίνῃ τὴ δυναμικὴ παρουσία μιὰς γοητευτικῆς ἐμφάνσεως. Πρέπει νὰ γίνῃ κατὰ ζῶνταν, ξεχωριστὸ, σαγηνευτικὸ, πὺ θ' ἀλλάξῃ τελείως τὴν ἀπλὴ γυναικὰ καὶ θὰ τὴν κἀν νὰ δημιουργήσῃ αἴσθησιν στὸ πέρασμα τῆς. Καὶ τὰ περίφημα Reflets Moelle Color Garnier, πὺ περιέχουν μυελὸν λίπης, εἶναι τὰ μόνον, πὺ κατορθώνουν, χωρὶς νὰ βάθουν, νὰ προσδίδουν μιὰ ἀνταύγεια στὰ μαλλιά καὶ παρὰλλῃ νὰ καλύπτουν τὶς λευκὰς τρίχες. Τὰ περίφημα αὐτὰ Reflets Moelle Color, πὺ εἶχε παρουσιάσει γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Ἀθήνα ὁ μάγος τῆς παρισινῆς κομμωτικῆς τέχνης Ἀλεξάντερ, στὴν δεξίωσιν πὺ δόθηκε στὸ ξενοδοχεῖο «Βασιλεῖων Μελαθρον», εἶχαν κατακτήσῃ κιόλας τὶς κομμῆς καὶ κομμῆς Ἀθηναῖες. Ὁ Οἶκος Γκαρνιέ, λοιπὸν, ἀπέφασκε νὰ συμβάλῃ στὴν ὁλοκληρώσῃ τῆς ὁμορφῆς κάθε Ἀθηναῖας κ' ἐστὶν ἔτι ἀπὸ τὸ Παρίσι μερικὸς ἀπὸ τοὺς πὶο ξεχωριστοὺς τεχνικοὺς τοῦ, πὺ ἀπὸ τὶς 11 Ἰανουαρίου μέχρι τὸ τέλος τοῦ μηνὸς θὰ προσφέρουν ἐντελὲς δωρεὰν τὶς συμβουλὰς τοὺς καὶ τὴν ἐργασία τοὺς σὲ ὅλες τὶς γυναικας. Στὸ χρονικὸ αὐτὸ διάστημα οἱ τεχνικοὶ τῆς Γκαρνιέ, ἔπειτα ἀπὸ ἕνα τηλεφώνημα σὰς, στὸν ἀριθμὸ 33-232, θὰ σὰς περιμένουν στὰ ἐργαστήρια Cagier, τῆς ὁδοῦ Ὑπατίας 18, στὴν πλατεία Μητροπόλεως. Ἄν θέλετε, λοιπὸν, νὰ δώσετε καὶ σεις, χωρὶς καμμιὰ ἐπιδάρωσιν, στὸν ἑαυτὸ σας τὴν ἱκανοποίησιν μιὰς ὁλοκληρωμένης προσωπικότητος, δὲν πρέπει νὰ ἀμειλήσετε τὴν συναντήσῃ σας μὲ τοὺς Γάλλους τεχνικοὺς, πὺ θὰ παραμελῇ τὴν Ἀθήνα μέχρι τὸ τέλος Ἰανουαρίου. Μὲ τὶς συμβουλὰς τοὺς θὰ μπορέσετε νὰ βρῆτε ἐκεῖνον πὺ σὰς ταίριαί ἔστιν περὶ σῶμα, ἐπιτυχάνοντας κατὰ πὺ δὲν θὰ γίνονται παρὰ μόνον ἀνὰ ἀποφασίζετε νὰ κάνετε ἕνα πολυδάπανον ταξίδι στὸ Παρίσι καὶ νὰ ὑποστήτε πολὺ ὥρες ταλαιπωρίας γιὰ νὰ κλείσετε ἕνα ραντεβὺ μὲ τοὺς ὀψιμῆς αὐτοὺς Γάλλους νετερονστρετῶ, πὺ θεωροῦνται οἱ κορυφαῖοι στὸ εἶδος τοὺς.

Ο

λὴ ἡ χιλιετραγονιδισμένη γοητεία μιὰς γυναικας συνδέεται μέσα στὸ πέρασμα τῶν χιλιετηρίδων μ' ἕνα ξεχωριστὸ ἄρωμα, πὺ συνέπληρωσε τὴν ὁμορφίαν καὶ τὴν προσωπικότητά τῆς. Οἱ ἀρχαῖες Αἰγύπτιας, οἱ Ἑλληνίδες, οἱ Ῥωμαῖες, περνοῦσαν ὥρες ὁλόκληρες μέσα στὰ ἀρωματισμένα μπάνια τοὺς, γιὰ νὰ προσφέρουν στὸ πέρασμα τοὺς τὴν διακριτικὴν ἐκείνην αἰθέρια παρουσία τῆς θηλυκότητος. Δὲν ξέρω πότε ξεκίνησε ἡ τέχνη τῆς ἀρωματοποιίας. Καὶ πρέπει, ὅμως, νὰ εἶναι χαμένη κάπου στὶς χιλιετὲς τῶν ἐτῶν, πὺ φέρει στὴν ῥάχῃ τῆς ἡ γῆ μὰς. Καὶ θὰ μπορούσε κανεὶς νὰ πῇ πὺς στὰ πὶο παλιὰ χρόνια οἱ γυναικας ἐνδίαφερόντουσαν πολὺ περισσότερὸ γιὰ τὴν ἀπόκτησιν ἑνὸς ἀρώματος. Ὁ ρεαλισμὸς τῆς ἐποχῆς μὰς θαρρεῖ κανεὶς πὺς ἔχει ἐπηρεάσει ψυχικὰ τὴν γυναικὰ, πὺ ἰδίως ὅταν ἐργάζεται περιμένει νὰ πὰς σὲ μιὰ ἐπίσημην συγκέντρωσιν γιὰ νὰ φορέσῃ ἄρωμα. Κι ὅμως καὶ μεγάλα λάθος. Ὁ περίφημος Γάλλος δημιουργὸς τῆς μόδας Πιὲρ Μπαλμαῖν ὑποστηρίζει πὺς ἡ γυναικὰ χάνει πολὺ ὅταν δὲν ἔχῃ τὸ δικὸν ἄρωμα. Προσπαθῆτε νὰ ξεχωρίσετε τί τύπος εἶσθε. Ἄν εἴσθε ξανθιά, νὰ καὶ πρόσχαρη, τὸ «Vent Vert» τοῦ Μπαλμαῖν εἶναι ἰδεώδες γιὰ σὰς. Ἀλλὰ τὴν ὥριμην ὁμορφίαν καὶ τὴν σαγῆν τῆς γυναικας πὺ ἔξερει τί θέλει, τὴν ὁλοκληρώσῃ τὸ «Jolie Madam», πὺ ἔχει ὅλη τὴν θελτικότητα τῆς Παριζιάνας.

Τ

ὶ θὰ λέγατε γιὰ ἕνα ταξίδι μὲ ἐπιστροφή στὴν Κέρκυρα, στὴ Ρόδο, στὰ Γιάννενα, στὴ Θεσσαλονίκη, στὴν Κρήτη ἢ σ' ὅποιο ἄλλο μέρος τῆς Ἑλλάδος θελήσετε; Μὰ, θὰ μοῦ πῆτε, καὶ ποῖος ἀνέμεται μιὰ τέτια προσφορά; Νὰ λοιπὸν πὺς ἡ Τρικὸζα, πὺ ἀπὸ καιρὸ μὰς εἶχε τάξει μιὰ καινοῦργια ἐκπλήξῃ, τὴν προσφέρει τώρα σὰν καθυστηρημένον, ἀλλὰ ἐμπρόσδεκτον πρωτοχρονιάτικον μπουζόν. Καὶ σὰν νὰ μὴν ἔθανε αὐτὸ, τὸ ἐκλεκτὸ αὐτὸ ἀθηναϊκὸ πλεκτομάγαλον προσφέρει καὶ μιὰ σειρά δώρων, ἀξίας δύο χιλιάδων, χιλίων πεντακοσίων, χιλίων καὶ πεντακοσίων δραχμῶν, στὶς τυχερές. Ἄν ἔχετε φωνίσῃ τὸν τελευταῖον καιρὸ ἀπὸ τὴν Τρικὸζα, θὰ ἔχετε παρὲι ἀσφαλὲς κάποια ἀπόδειξη μὲ αὐτὸν ἀριθμὸ, πὺ σὰς εἶχαμε πῇ νὰ τὴν φυλάξετε. Ἀλλὰ, ἀκόμη καὶ ὅσοι δὲν εἶχαν ἀποφασίσει, μέχρι τὶς 31 Ἰανουαρίου σὰς δίνεται ἡ εὐκαιρία νὰ συμπεριληφθῇ καὶ σεις στὶς τυχερές τῆς Τρικὸζα, τόσο τῆς στοὰς τῆς ὁδοῦ Ἐρμού 8 στὴν Ἀθήνα, ὅσο καὶ τῆς ὁδοῦ Μητροπόλεως 51 (γυναικὰ Καρόλου Νηλ) στὴν Θεσσαλονίκη, ἀγοράζοντας ἕστω καὶ ἕνα μικρὸ πραγματικὸν ἀξίας 15 δραχμῶν.

Τ

ῶρα πὺ θ' ἀρχίσουν οἱ χοροὶ καὶ οἱ ἐξώμες τουαλέτες θὰ εἶναι στὸ ἀποκορύφωμά τῶς, κάθε γυναικὰ πρέπει νὰ φροντίσῃ ἀκόμη περισσότερὸ τὴν ὁμορφίαν τοῦ ντεκολτέ καὶ τοῦ λαιμοῦ τῆς. Γιατὶ δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία πὺς τὸ πὶο φρέσκο καὶ χαριτωμένον πρόσωπον χάνει ἀφάνταστα ὅταν ἔχῃ σὰν βάσιν ἕνα πρόωρον γερασμένον καὶ ρυτιδωμένον λαιμὸ. Καὶ στὸ σημεῖον αὐτὸ τὸ μακιγιάζ εἶναι τελείως ἀνίκανον νὰ καλύψῃ τὶς ρυτίδες ἢ τὸ σακκοῦλισμα τοῦ λαιμοῦ. Κι ὅταν μιὰ γυναικὰ εἶναι ντυμένη μὲ κλειστὸν φόρεμα, τὸ πᾶρξ δὲν εἶναι τόσο ἀντισθητικὸ. Οἱ ἐξώμες ὅμως τουαλέτες προϋποθέτουν ἕνα ὠραῖον ντεκολτέ, πὺ θὰ ἀναδείξῃ ὅλη τὴν ὁμορφίαν τοῦ προσώπου. Ἀλλὰ, ἀκόμη κι ἂν ἔχετε παραμελήσῃ μέχρι σήμερα τὴν περιποίησιν τοῦ λαιμοῦ σὰς, ὁ περίφημος παρισινὸς οἶκος Λανκόμ, πὺ στὴν Ἀθήνα ἀντιπροσωπεύεται στὴν ὁδὸν Βουλῆς 21, σὰς προσφέρει τώρα τὴν πὶο καταπληκτικὴν κρέμα τοῦ αἰῶνος μὰς: Τὴν περίφημην «Σκυλταρά», πὺ ἡ χρησιμοποίησιν τῆς, μέσα σ' ἕνα πολὺ μικρὸν χρονικὸν διάστημα, ἐξαφανίζει τελείως κάθε ἀσχήματα τοῦ λαιμοῦ. Ἐνα ρυθμικὸ μασάζ, μὲ τὰ χεῖρά χιαστὰ ἀπὸ τὰ κάτω πρὸς τὰ ἄνω, θὰ κἀν τὴν περιήγησιν αὐτῆς κρέμας νὰ ἀπορροφήσῃ ἀπὸ τοὺς πόρους καὶ νὰ ἐξαπαδῇ στὴν ἐπιδερμίδα ὅλη τὴν χαμένη τῆς ὁρσὶν καὶ γοητεία.

Θ

ἐλετε κατὰ πρακτικὸν, πὺς ὅχι μόνον θὰ στολίσῃ τὴν τᾶντα σας, ἀλλὰ θὰ σὰς θγάλλῃ καὶ ἀπὸ χιλιῶν-δύο μπελᾶδες; Τότε πρέπει νὰ πᾶτε καὶ σεις τὴν καινοῦργια κομπᾶκτ πούδρα Σκιαπαρέλλι, πὺς καταργεῖ πὰς ὅλες τὶς ἀναχρονιστικὰς πουντρίες καὶ μὰς ἀπαλάσσει ὀριστικὰ ἀπὸ τὸ λέρωμα τῶν ρυτίδων. Εἶναι μιὰ ἰδεώδης πρωτότυπη προσθήκη τῆς περιήγησιν αὐτῆς δημιουργοῦ καλλυντικῶν τοῦ Παρισίου, πὺ προσφέρει τώρα στὸν γυναικόκοσμον τὴν καινοῦργια τῆς κομπᾶκτ πούδρας, μὲ σὰς μιὰ ὑπέροχην χρωματιστὴν κοκκίνην πουντρίαν. Ἡ Σκιαπαρέλλι Λανσάρεϊ ὀκτὼ θαυμασίους χρωματισμοὺς στὶς πὶο μοντέρνες αποχρώσεις, μέσα σὲ διαφορετικὰς πουντρίες, ὥστε κάθε γυναικὰ νὰ μπορέσῃ νὰ διαλέξῃ ἐκείνην πὺ ταιριάζῃ περισσότερο στὸν τρόπο τοῦ ντυσίματος ἢ ἀκόμη καὶ τὴν προσωπικότητά τῆς. Ἡ καινοῦργια αὐτὴ κομπᾶκτ πούδρα δὲν ἔχει μόνον τὸ πλεονέκτημα ὅτι ἀποροδοῦται εὐκόλον ἀπὸ τὸ δέρμα, ἀλλὰ παρὰλλῃ ἔχει συγκέντρωσιν μιὰ μοναδικὴν πρακτικότητα, μιὰ καὶ κάθε γυναικὰ μπορεῖ νὰ τὴν ἔχῃ μαζί τῆς ὅλη τὴν ὥρα. Στὸ πρῶλεν, στὸ λεωφορεῖο, στὸ γραφεῖο, στὴν ταβέρνα, στὴ φιλικὴν συγκέντρωσιν, μέσα σὲ λίγα δευτερόλεπτα, θὰ μπορέσετε νὰ ἐξαπαδῆτε στὸ μακιγιάρισμά σας τὴν γοητεία μιὰς ἀνανεωμένης ἐμφάνσεως.

Ε

μὲς οἱ γυναικας ἔχουν ἕνα δικαιολογημένον φόβον γιὰ τὸ σὰπνίσμα τοῦ προσώπου. Τὸ νοιώθουμε σὰν ἀπειλὴ γιὰ τὴν ὁμορφίαν τοῦ δέρματος καὶ περιορίζονται σὲ ἕνα καθάρισμα τοῦ μετὰ γαλάκτωμα. Καὶ ὅμως, οἱ δύο καινοῦργιες δημιουργίαι τοῦ ἐργοστασίου Χαρίλαος καὶ Κανελλόπουλος, τὸ τυρκουάζ καὶ τὸ ρὸζ «Ἀρωμα», πὺ χάρις στὶς λιπαρὲς οὐσίες πὺ περιέχουν, φρεσκάρουν καὶ ἀπαλύνουν τὸ δέρμα. Ἐτοί μπορεῖτε πὰς νὰ χρησιμοποιήσετε καὶ σεις ἕνα ἀπὸ τὰ δύο περίφημα ἀρωματικά σαποῦνια «Ἀρωμα».

Κ

ἀπὸ φορὰ πὺ διαβαίνει κανεὶς τὸ κατῶφλι τοῦ κρουσταλλίνου αὐτοῦ καταστήματος νοιώθει πὺς δρᾷσκειται μπροστὰ σὲ μιὰ ἀπὸ τὶς πὶο ὁμορφες μπαυτικ τῆς Παρισίου. Καὶ πράγματι, ἡ «Ἀμαζὼν» τῆς ὁδοῦ Ἐρμού 21 ἔχει προγεγῶσις ὅλο τὸ παριζιάνικον ταυπερομένον στὴν ἑλληνικὴν πραγματικότητα. Καὶ νὰ τὶ σὰς προσφέρει γιὰ τὸ καρινάδι. Μιὰ συλλογὴ ἀπὸ ὑπέροχες φούστες καὶ μπλουζες, φορέματα, γάντια καὶ ἄξεσουάρ. Μήπως, ὅμως, προτιμᾶτε κατὰ σὲ ὅπο; Τὰ πλεκάτῃς μὲ ἀντίλοισ, τὰ παυλόδερα σὲ μοχαῖρ, οἱ φούστες καὶ τὰ ταγιέρ τῆς θὰ σὰς ἐνθουσιάσουν.

Σ

κεφθήκατε ἀλήθεια πὺς ἂν ἔξερε νὰ βάφει καλὰ τὰ χεῖλιά σας; Οἱ περισσότερες ἀπὸ μὰς στέκονται γιὰ μιὰ στιγμὴ διστακτικὲς ἐμπρὸς σ' ἕνα καθρεπτοῦν δὺ γυναικας πὺς ἔχουν ὅλη τὴν καινοῦργια κομπᾶκτ πούδρα Σκιαπαρέλλι. Ἡ Σκιαπαρέλλι Λανσάρεϊ ὀκτὼ θαυμασίους χρωματισμοὺς στὶς πὶο μοντέρνες αποχρώσεις, μέσα σὲ διαφορετικὰς πουντρίες, ὥστε κάθε γυναικὰ νὰ μπορέσῃ νὰ διαλέξῃ ἐκείνην πὺ ταιριάζῃ περισσότερο στὸν τρόπο τοῦ ντυσίματος ἢ ἀκόμη καὶ τὴν προσωπικότητά τῆς. Ἡ καινοῦργια αὐτὴ κομπᾶκτ πούδρα δὲν ἔχει μόνον τὸ πλεονέκτημα ὅτι ἀποροδοῦται εὐκόλον ἀπὸ τὸ δέρμα, ἀλλὰ παρὰλλῃ ἔχει συγκέντρωσιν μιὰ μοναδικὴν πρακτικότητα, μιὰ καὶ κάθε γυναικὰ μπορεῖ νὰ τὴν ἔχῃ μαζί τῆς ὅλη τὴν ὥρα. Στὸ πρῶλεν, στὸ λεωφορεῖο, στὸ γραφεῖο, στὴν ταβέρνα, στὴ φιλικὴν συγκέντρωσιν, μέσα σὲ λίγα δευτερόλεπτα, θὰ μπορέσετε νὰ ἐξαπαδῆτε στὸ μακιγιάρισμά σας τὴν γοητεία μιὰς ἀνανεωμένης ἐμφάνσεως.

Τ

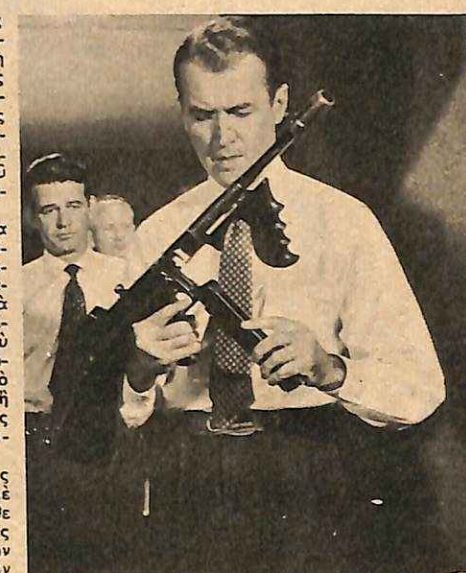
μεγαλύτερος κίνδυνος τῆς ὁμορφῆς τῆς ἐπιδερμίδος. Γι' αὐτὸ, τώρα ἀκόμη πὶο πολὺ, εἶναι ἀπαραίτητον νὰ κάνετε ἕνα ριζικὸν καθάρισμα τοῦ δέρματος, μὲ ἀτμόλουτρο καὶ ρυθμικὰς κινήσεις μασάζ, πὺ θὰ ὁλοκληρώσῃ στὸ τέλος ἀπὸ μιὰ θρεπτικὴν μάσκα. Ἐτοί οἱ ἀπὸ τὸς ἀλλαγὰς τοῦ καιροῦ θὰ βροῦν τὴν ἐπιδερμίδα σας ἑτοιμὴ νὰ τὶς ἀντιμετωπίσῃ, χωρὶς καμμιὰ βλαβερὴ συνέπεια.

Τὰ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑΤΑ ΤΗΣ 7^{ης} ΤΕΧΝΗΣ

ΟΙ ΚΑΛΥΤΕΡΕΣ ΤΑΙΝΙΕΣ ΤΗΣ ΠΡΟΣΕΧΟΥΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΦ - ΜΠΗ - Α'Τ'

Τὸ μεγαλύτερον αὐτοῦ τῆς φετεινῆς παγκοσμίου παραγωγῆς εἶναι ἡ ἀστυνομικὴ αὐτὴ ἐποποιία, πὺ μὰς δείχνει τὴν ἀσθεντικὴν ἱστορίαν τῆς ὑπηρεσίας αὐτῆς μὲ τὴν δύναμιν, τὴν ζεστασίαν, τὸ χρῶμα καὶ τὴν συγκίνησιν ἑνὸς φανταστικοῦ περιτετεῖδους μυθιστορήματος.

Ο ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΗΣ ΤΖΕΗΜΣ ΣΤΙΟΥΑΡΤ

Ο ΗΡΑΚΛΗΣ ΚΑΙ Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΗΣ ΛΥΔΙΑΣ

Ἡ πρώτη ταῖνια πὺ κυρίστηκε πέρσι πάνω στοὺς «Ἄθλους τοῦ Ἡρακλέους», ἀγοράσθηκε ἀπὸ τὴν μεγάλη ἀμερικανικὴ ἐταιρεία «Γουῶνερ Μπρόκ» ἀντὶ δέκα ἑκατομμυρίων δολларίων καὶ εἶχε τέτια θριαμβευτικὴ ἐπιτυχία, πὺς κατέρριψε κάθε ρεκόρ εἰσπράξεως. Ὑστερα ἀπὸ τὸν μοναδικὸν αὐτὸν θρίαμβον, ἐγυρίσθηκε μιὰ ἄλλη ὑπερπαραγωγή. «Ὁ Ἡρακλῆς καὶ ἡ βασίλισσα τῆς Λυδίας», πὺ εἶναι χίλιες φορές ἀνώτερη ἀπὸ τὴν πρώτην, ἕνα ὄνειρὸς θεάματος πλούτου καὶ ὁμορφῆς.

Οἱ πὶο συναρπαστικὲς περιπέτειες τοῦ δάμαστος ἥρωα καὶ ἡμίθεου τῆς ἀρχαϊότητος, καταπλησσούν μικροὺς καὶ μεγάλους καὶ γεμίζουν ὑπερπαραγωγῆς.

Τὸ ταξίδι τοῦ μετὰ τὸν Ὀδυσσεὺς στὴν Ὀθήνα, οἱ ἐρωτικὲς τοῦ περιπέτειες μετὰ τὴν βασίλισσαν τῆς Λυδίας, ἡ μονομαχία τοῦ μετὰ γίγαντα Ἀνταῖο, ἡ πᾶρξ τοῦ μετὰ τὴν θῆραν, ὁ τίτανος ἀγῶνας τοῦ κατὰ ἄπ' τὰ τεῖχη τῶν ὀθῶν...

Τὰ πὶο τελευταῖα τεχνικά μέσα καὶ τὰ πὶο πλούσια ντεκόρ, χρησιμοποιοῦνται γιὰ πᾶσιν τῆς καταπληκτικῆς αὐτῆς ἐγχρώμας καὶ σινεματικῆς ὑπερπαραγωγῆς.

Τὸν ὅλον τὸν Ἡρακλῆ τὸν ὑποδύεται ὁ ὠραιότερος ἀθλητὴς τοῦ κόσμου Σπῆθ Ρίβς καὶ μαζί τοῦ παίζουν ἡ Ἑλληνίδα Σὺλβα Κασκινά, ἡ ἀέκαστη καλλονὴ Σὺλβια Λοπέξ, πὺς χάθηκε πρὶν λίγους μῆνες, ἑκατὸ ἄλλοι ἡθοῖοι καὶ χιλιᾶδες κομπᾶσοι.

Τέσσερις μεγάλοι κινῆματογράφοι θὰ προβάλουν τὸν θαυματικὸν αὐτὸν κολοσσὸ. Τὸ «Πάνθεον», «Κοτοπούλη», «Ράδιο Ζίτου» καὶ «Ἀνεσις».

Ο ΣΤΗΒ ΡΗΒΣ ΚΑΙ Η ΣΥΛΒΑ ΚΑΣΚΙΝΑ ΣΕ ΜΙΑ ΣΚΗΝΗ ΤΟΥ ΦΙΛΜ ('Ανακοίνωσις)

ΜΙΑ ΝΕΑ ΤΑΙΝΙΑ ΤΟΥ Δ. ΙΩΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ

ΣΤΡΑΤΙΩΤΕΣ ΔΙΧΩΣ ΣΤΟΛΗ

Ο Δημήτρης Ίωαννόπουλος, ο γνωστός θεατρικός συγγραφέας, σεναρίστας και σκηνοθέτης του κινηματογράφου, που μας έχει δώσει ως τώρα —αρχίζοντας από τη «Φωνή της καρδιάς»— ξεη έν ελφ ταινίες, που όλες τις διέκρινε ποιητική διάθεση και έλλειψη της προχειρότητας που

χαρακτηρίζει συνήθως την ελληνική παραγωγή, πρόκειται σέ λίγες ημέρες νά δώση ένα ακόμη «παρών» στόν τομέα της 7ης τέχνης. 'Η καινούργια του ταινία τιτλοφορείται «Στρατιώτες δίχως στολή» και από αυτή είναι οι φωτογραφίες που παραθέτομε.

ΤΕΣΣΕΡΑ πρόσωπα που χαμογελούν, τέσσερις ανθρώπινες υπάρξεις, τέσσερις έντελως διαφορετικοί κόσμοι με αγωνίες και ελπίδες... (Ξένια Καλογεροπούλου, Άνδρέας Μπάρκουλης, Δάφη Σκούρα και Άλέκος Λειβαδίτης).

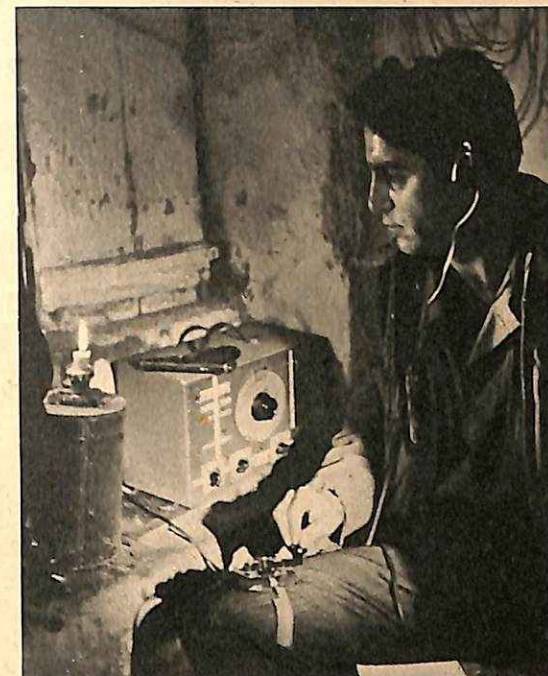

Η ΕΛΕΝΗ ΖΑΦΕΙΡΙΟΥ, Η ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΙ Ο ΜΠΑΡΚΟΥΛΗΣ ΣΕ ΜΙΑ ΑΛΛΗ ΣΚΗΝΗ ΤΟΥ ΦΙΛΜ.

Η υπόθεση του νέου αυτού ελληνικού φιλμ —φίλμ μ' έκδηλη τη διάθεση για κάτι καλό κ' ενδιαφέρον— εκτυλίσσεται την εποχή που το σκοτάδι σκέπαζε στην Ελλάδα τις πόλεις και τα χωριά και θάραινε τά στήθη των ανθρώπων που ήθελαν νά ζούν ελεύθεροι. Τότε, ένα η-συχο αστικό σπίτι γίνεται κατά τύχη τό καταφύγιο ενός σημαίνοντος στελέχους της αντίστασης. Μιά απλή κοπέλιστα, ακολουθώντας τη φωνή της καρδιάς της, παίρνει στούς αδύνατους ώμους της μια θραειά ευθύνη και θυσιάζει τά πάντα —αγνωστη και σιωπηλή ήρωισα— στην ίδια ιδέα για την οποία αγωνίζονται οι ελεύθεροι άνθρωποι, πιστεύοντας ότι ο-

ΑΚΟΜΗ και οι στρατιώτες της βίας χαμηλώνουν την κάννη των όπλων μπροστά στο μεγαλείο του ανθρώπινου πόνου

ΣΤΟ ΜΑΓΑΖΑΚΙ κάποιου υδραυλικού: "Ένας ασύρματος, ένα κερί, ένα πιστόλι και ένας άνθρωπος που έχει αφιερώσει τη ζωή του στην ασύγκριτη ιδέα της ελευθερίας. (Μιχάλης Νικολινάκος).

"ΑΤΟΜ"
JIHAGEE KAMERAWERK AG DRESDEN A 16

ΕΧΑΚΤΑ VAREX

Ίδεώδης μηχανή δια τόν καλό έρασσιτέχνη.
 Άπλη εις τόν χειρισμόν.
 Άπολύτου ακριβείας.
 Έξαιρετική εις απόδοσιν

ΓΕΝ. ΑΝΤ/ΠΟΣ
ΧΑΡΑΛ. ΣΑΛΜΑΝΗΣ
 ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 25 - ΤΗΛ. 617.392

Τό ΑΝΘΟΣ ΟΡΥΖΗΣ ΓΙΩΤΗ είναι ιδεώδης τροφή για βρέφη. Γίνεται Κρέμα - σούπα - ριζόνερο.

ένα εξαιρετικό προϊόν της Βιομηχανίας

ΓΙΩΤΗ

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΠΑΙΔΙΚΩΝ ΤΡΟΦΩΝ Γ. ΓΙΩΤΗΣ Ο.Ε. ΚΕΝΤΡ. ΓΡΑΦΕΙΑ: ΙΚΤΙΝΟΥ 3

λοι πρέπει νά είναι στρατιώτες στην ιδέα αυτή, αδιάφορο αν δεν φοράνε μία ωρισμένη στολή και αν δεν είναι όργανωμένοι με τόν ένα ή τόν άλλο τρόπο. Μιά άλλη, τοπεινή κοπέλα του λαού αυτή, καταπίνει την αβάσταχτη πίκρα που την ποτίζει η καταφρόνια του κόσμου, γιατί ο άγαπημένος της θεωρείται σαν ένα παλιοτόμαρο, πουλημένο στόν κατακτητή. "Ένας βελός νέος που αντιμεμάχεται κάθε ήρωική πράξη, γιατί ο ίδιος δεν έχει τό κουράγιο νά είναι ήρωας, και προτιμά την ήσυχη και βολική ζωή, που έχει καταφέρει νά δικαιολογή στη συνείδησή του... Αυτά είναι τά κύρια

πρόσωπα στούς «Στρατιώτες δίχως στολή». Στό συγκλονιστικό αυτό δράμα, που τελειώνει μ' ένα μήνυμα ελπίδος για έναν καλύτερο κόσμο, όπως τόν λαχταρούν όλοι οι άνθρωποι σέ κάθε γωνιά της γης, έχουν ενδιαφέροντες ρόλους η Δάφη Σκούρα, η Ξένια Καλογεροπούλου, η Έλενη Ζαφειρίου, η Άθανασία Μουστάκα και από ανδρικής πλευράς ο Νικολινάκος, ο Μπάρκουλης και ο Άλέκος Λειβαδίτης. Τό νέο αυτό κινηματογραφικό έργο του Δημήτρη Ίωαννόπουλου έχει υποβλητική και χαλακρηστική μουσική του Μενέλαου Πολ-λάντιου.

Ο ΦΩΤΟΣ ΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΦΩΤΟΣ ΠΟΛΙΤΗΣ

Ο κόσμος της Τέχνης και των Γραμμάτων έτιμησε την περασμένη Δευτέρα με ειδική — επιτυχώς οργανωμένη — εκδήλωση, τη μνήμη ενός εξαιρετικού στελέχους της πνευματικής και καλλιτεχνικής ζωής, του Φώτου Πολίτη. Η εκδήλωση έγινε με την ευκαιρία που συμπληρώθηκαν 25 χρόνια από τότε που έσβησε η δυναμική αυτή προσωπικότητα που τόσο δημιουργικά υπηρέτησε το Θέατρο και απέτελεσε και μία εξαιρετική φυσιογνωμία της ολης πνευματικής μας ζωής. Η πρωτοβουλία της οργανώσεως του φιλολογικού αυτού μνημοσύνου προήλθε από τη διοίκηση του Έθνικού Θεάτρου, του οποίου ο Φώτος Πολίτης υπήρξε ο πρώτος σκηνοθέτης. Ο σκηνοθέτης δηλαδή που όταν ιδρύθηκε ο επίσημος θεατρικός οργανισμός με την παρουσία του και την όλην εξαιρετική προσφορά του, απέτελεσε τον θεμέλιο λίθο επάνω στον οποίον εστηρίχθηκε το ξεκίνημα της Κρατικής Σκηνής. Πλειάδα από επιλέκτους ανθρώπους του Πνεύματος και της Τέχνης από το επίτελούν του Έθνικού Θεάτρου ώριψε και υπεγράμμιζε την πολύτιμη και θετική απόδοση του Φώτου Πολίτη σε όλους τους τομείς που έδρασε και ανέλυσε το παντοειδές έργο του. Καλλιτέχνη της Κρατικής Σκηνής έδιδασσαν κείμενα του. Πρωταγωνίσταί που τον γνώρισαν από κοντά και παρηκολούθησαν τον μόχθο και τους αγώνες του στην αρχική εξόρμηση του Βασιλικού Θεάτρου, τον έσκιανόγραφον χαρακτήρισαν. Και επίλεκτοι λογοτέχναι ανέλυσαν την γενικότεραν συμβολήν του τιμηθέντος εις το στίβον των πνευματικών αγώνων. Ήταν μία εκδήλωση επιτυχημένη, που θα έπρεπε ν' αποτελέσει και αφετηρία για να τιμηθούν και άλλες σημαντικές φυσιογνωμίες του παρελθόντος.

ΚΑΘΕ ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Η ΖΩΗ ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ

Ειδήσεις, Κρίσεις, Τηροσοφίες και Σχόλια

του κ. ΑΧ. ΜΑΜΑΚΗ

ΤΕΣΣΕΡΙΣ ΑΛΛΑΓΕΣ ΕΡΓΩΝ ΕΙΣ ΤΑ ΑΘΗΝΑΪΚΑ ΘΕΑΤΡΑ

Ο Άλεκος Σακελλάριος και ο Χρήστος Γιαννακόπουλος είναι πολυγραφώτατοι και από τη σκοπιά τους υπηρετούν δημιουργικά, επί χρόνια τώρα, τόσο την πράξη, όσο και τη μουσική σκηνή. Αυτές τις ημέρες, λοιπόν, δίνουν ένα τριπλό «παράν». Δεν λέω καινούργιο «παράν», γιατί τὰ πράγματα στο σημείο αυτό είναι λιγάκι μπερδεμένα. Έξηγουαί: Έργα τους καλύπτουν ήδη τὰ προγράμματα του «Ακρόπολ» και του θεάτρου «Κυβέλης», ενώ παράλληλα ένα τρίτο, μία κωμωδία τους, ανεβάζει επείγουστος ο Χατζηχρήστος στο θέατρο «Διονύσιος». Το έργο όμως αυτό, που θα παιχθεί στη χειμερινή αυτή σκηνή της οδού «Αμερικής», δεν είναι καινούργιο. Πράγματι για μία κωμωδία του Γιαννακόπουλου και του Σακελλάριου, που έχει παλαιότερα περυσιάσει, μ' ευτυχισμένη απόδοση ο Βασίλης Λαγκαβιδής και που ο πρῶτανος των κωμικών μας έχει ερμηνεύσει με τον τίτλο «Σάντα Τσικίτα» και στον κινηματογράφο, έχοντας παρτεναίρ την «Ιλντρίδα» Λιουκού. Τώρα, λοιπόν, η παλιά αυτή επιτυχία θα ξαναπαιχθεί, αλλά όχι όπως ακριβώς

την πρωτοεμφάνισή ο Βασίλης Λαγκαβιδής. Οι δύο δημιουργοί της την άλλαξαν, τη διεσκεύασαν και την προσήρμοσαν στα καλλιτεχνικά μέτρα του καινούργιου επιτελείου έρμηνείας.

«Σαράντα και...»

Δεν είναι, όμως, καινούργια και η άλλη κωμωδία των ιδίων συγγραφέων, που παρουσιάζει από την περασμένη εβδομάδα η Μαίρη Άρων στο «Ακρόπολ». Το είπαμε και σε προηγούμενο σημείωμα: Δεν είναι καινούργια υπό την έννοια όμως ότι δεν γράφτηκε τώρα — αυτό τον καιρό. Είναι έργο των συνεργαζομένων αυτών κωμωδιογράφων, που είναι έτοιμη εδώ και 2-3 χρόνια, αλλά που δεν είχε δώσει φῶτα της ράμπας. Την πρωτανέβασε, δηλαδή, η Μαίρη Άρων. Αφηγήθηκα ήδη στο προηγούμενο τεύχος την υπόθεση: Μία πλούσια χήρα, η Τζένη, που πέρασε τα 40 και είναι έτοιμη να δεχθεί να μπει στο περιθώριο της ερωτικής ζωής, ξαφνικά γοητεύεται από ένα μεσόκοπο καλλιτέχνη. Αυτός της ξαναδίνει την εμπιστοσύνη για τη ζωή, την

ξανανιώνει, την ξαναφέρει στην ενεργό αισθηματική δράση, ακριβώς την ώρα που νόμιζε ότι άγγιζε τὰ δρια της αποστρατείας. Τ' αδελφία της όμως θέλουν να την παντρεύουν με κάποιον πλούσιο υπέρωχο — και λίγο μάλιστα κουφό... —, αλλά εκείνη, νοιώθοντας να σκίρτα πάλι η καρδιά της, την τελευταία στιγμή ανατρέπει τὰ σχέδιά τους και ακολουθεί τελικά τον άνθρωπο που είχε αγαπήσει... Έπάνω σ' αυτό τον καμβά οι δύο συγγραφείς έσκαρσαν ένα ελαφρό και συμπαθητικό έργοάκι. Ένα έργοάκι όμως πολύ ισχυρό ά-

νέμα δημιουργικό οίστρο αληθινά μοναδικό. Ο ρόλος στην πραγματικότητα είναι σχεδόν ένα τίποτα. Έν τούτοις, στα χέρια της άποκτά ζηλευτή οντότητα και πλημμυρίζει το έργοάκι με γοητευτική υπόσταση. Χαίρεται την ήθοποιό. Σε κατακτά η χάρη της, η άνεση και η μαεστρία με τις οποίες ζωντανεύει το ρόλο. Τα άλλα στελέχη του θιάσου δεν έχουν μεγάλα περιθώρια δράσεως. Όλα, εν τούτοις, είναι στο σωστό τόνο και όλα συμβάλλουν στη δημιουργία ενός αξιόλογου συνόλου έρμηνείας. Η Μαρία Ραυτοπούλου, πρώτα-πρώτα, προσελκύει ιδιαίτερα. Επίσης, ο Άνδρεας Φιλίππιδης έρμηνεύει πολύ ικανοποιητικά το ρόλο του αδελφού. Έχει δικαιωματικά θέση στον πίνακα της επιτυχίας ο Χριστόφορος Χειμάρρας, με τον χαρακτηριστικό τρόπο που αποδίδει τον βαρβάρκο όρμο γαμπρό. Η λιγύλογη Άγγιδα οικονομώς γίνεται ιδιαίτερα αισθητή, έτσι όπως την εμφανίζει η Τασού Καθωδία. Συμπαστική, εξ άλλου, η Λίλη Παπαγιάννη στο μέρος της έμπιστης φιλενάδας. Ο Θεόδωρος Μορίδης έχει καταδικασθεί σ' ένα άσχημον επείσοδιακό ρόλο, που φυσικά δεν προσφέρει καμμία ευκαιρία για ουσιαστικό παίξιμο. Το ίδιο ισχύει και για την Καίτη Χρονοπούλου, τον Σπύρο Όλύμπιο και τον Καλλιόωκ.

Η ΜΑΙΡΗ ΑΡΩΝΗ και ο Άνδρεας Φιλίππιδης εις μίαν σκηνήν της κωμωδίας του Άλεκου Σακελλάριου και του Χρήστου Γιαννακόπουλου «Σαράντα και...», που παρουσιάζει ο θιάσος Άρωνη εις το θέατρο του «Ακρόπολ».

πὸ ὁπόμεως δράσεως. Σχεδόν τίποτε δὲν γίνεται ἐπὶ σκηνῆς καὶ τὰ πάντα τὰ πληροφοροῦμεθα ἀπὸ τὶς ἀφηγήσεις τῆς ἡρωίδος πρὸς κάποια στενὴ φίλη τῆς ἥ ἀπὸ τὶς μικροσυγκρούσεις τῆς μετὸν ἀδελφὸς τῆς καὶ τῆς μεγάλῃς ἀδελφῇ. «Ὅτι, διὸς λείπει ἀπὸ κεφάλαιο τῆς πλοκῆς — ἀκόμη καὶ ὁ ἀνὴρ πρὸς τῆς ξαναδίνει τὴν χαρὰ τῆς ζωῆς καὶ τῆς γοητείας τῆς ἀγάπης δὲν ἐμφανίζεται ποτὲ καὶ ἀκούμε μόνον λόγια τοῦ ἡχογραφεμένου ἀπὸ μαγνητόφωνο... —, δὲν ὑπάρχει σὰν ὑπόθεσις καὶ σὰ δράση, τὸ ὑποκαθιστᾷ ἕνας ζωηρὸς διάλογος καὶ μὴ κεφάλαια καὶ δρασερὴ ἐκτύλιξις τῆς ἀρκετὰ περιωρισμένης πλοκῆς.

Ἡ ἀπόδοσις τῆς Ἀρῶνῃ

Ἡ παράστασις ὁμῶς τοῦ «Ακρόπολ» διαθέτει καὶ κάτι ἀκόμη: Μία Ἀρῶνῃ σὲ στιγμὲς ἐξαιρετικῆς δημιουργικῆς εὐφορίας. Ἡ ἐξαιρετικὴ πρωταγωνίστρια ζωντανεύει τὴν χήρα, πού ξαναδρίκει τὸν ναρκαμένο γυναικεῖο ἑαυτοῦ τῆς,

ΟΙ ΚΑΛΟΥΤΑ, φωτογραφημένες μαζί με τὸν Ζάκ Ἰακωβίδη, ὁ ὁποῖος εἶναι ὁ συνθέτης τῆς μουσικῆς καὶ τῆς καινούργιας ἐπιθεωρήσεως «Ανθρωποὶ τοῦ 60», τοῦ Χρ. Γιαννακόπουλου καὶ τοῦ Ἀλέκου Σακελλάριου, πού παρουσιάζει τὸ μουσικὸ συγκρότημα τοῦ θεάτρου τῆς πλατείας Συντάγματος.

Ο ΧΑΤΖΗΧΡΗΣΤΟΣ εἰς τὶς δοκιμὲς τῆς κωμωδίας «Τὰ φῶτα τοῦ Φῶτη», πού ἀνεβάζει εἰς τὰ «Διονύσια» μετὴν σκηνοθετικὴν φροντίδα τοῦ ἐκ τῶν συγγραφέων τῆς Ἀλέκου Σακελλάριου. Ἀκριβῶς ὁ Ἀλέκος Σακελλάριος ἐκονίζεται εἰς τὴν φωτογραφίαν μαζί μετὸν δημοφιλὴ κωμικὸν καὶ θιασάρχην.

ρῶν του. Λένε πὼς πρόκειται γιὰ ἕνα ἔργο πού προσελκύει ξεχωριστά.

Ἡ «Δωδέκατη Αὐλαία»

Πρὶν κλείσω ὁμῶς τὸ σημερινὸ σημείωμα, θὰ ἤθελα νὰ θυμίσω ὅτι ἡ ἐνδιαφέρουσα κίνησις νέων καλλιτεχνῶν (συγγραφέων, σκηνοθετῶν κ' ἡθοποιῶν) πού τιτλοφορεῖται «Δωδέκατη Αὐλαία» θὰ παρουσιάζει, κάθε Παρασκευὴ βράδυ, στὸ θέατρο «Φωτοπούλου», ἕνα καινούργιο τρίπτυχο μ' ἀπαικτὰ ἑλληνικὰ μονόπρακτα. Ἡ πρώτη ἐκδήλωσις τῆς, ὅπως ἴσως θὰ θυμάσθε, ἔγινε πέρυσιν καὶ ἔγινε κατὰ τρόπον πολὺ ικανοποιητικὸν καὶ πολὺ εὐλόγων. Ὁ ὁργανωτὴς τῆς «Δωδέκατης Αὐλαίας» ἰδρύθηκε ἀπὸ μίαν μικρὴ ομάδα νέων ἀνθρώπων τοῦ θεάτρου μετὸ καλλιτεχνικὴς ἀνυσχίες, ἀνθρώπων πού αἰσθάνθηκαν τὴν ἀνάγκη νὰ ἐκφράσουν αὐτὲς τὶς ἀνυσχίες διὰ μέσου τῆς θεατρικῆς τέχνης. Πέρα, ὁμῶς, ἀπὸ αὐτὴ τὴν γενικότητα, ἕνας ἀπὸ τοὺς βασικότερους σκοποὺς τῆς κινήσεως ἦταν καὶ εἶναι ν' ἀποκαλυφθοῦν καὶ ν' ἀναδειχθοῦν νέες καλλιτεχνικὲς δυνάμεις, πού κινεῖνται μέσα στὸν θεατρικὸν χῶρον. Ἀκόμη ἐπιδιώκει νὰ ἐπιδράσῃ ὅσο θὰ ἦταν δυνατόν ἐπ' αὐτὴς τῆς δυνάμεως τὶς πρὸ ἐμπειρίας καὶ δοκιμασμένες, νὰ ἀναζητήσουν μέσα ἀπὸ τὸ πνεῦμα πού γεννᾷ ἡ ἀνάγκη τῆς ἀνανεώσεως κατὰ οὐσίαν.

ΑΧ. ΜΑΜΑΚΗΣ

ΛΥΣΕΙΣ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ: 1. ΕΞΕΣΤΗΤΗΜΕΝΟΙ. 2. ΠΙΣΑΝΟΤΗΤΕΣ. 3. ΠΤΑΛΙΚΗΝ. 4. ΦΡΑΝΚΟ. 5. ΡΜ (Ράμ). 5 ΟΥΡΙΑ. 6. ΥΠΝΟ. 6. ΔΙΑ. 7. ΣΠΙΟΥΝΟ. 7. ΚΙΜΩΛΙΤΗΣ. 8. ΔΙΑ. 9. ΣΤΑΕΛ. 9. ΕΙ. 9. Ω. 10. ΑΕΡΤΑΙ. 10. Τ. (Λέτρα). 10. ΡΙΝΟΣ. 11. ΣΕΛ. 11. ΕΚΑΛΗ. 11. ΠΑΖ. 12. ΜΑΣΤΙΧΙΣ.

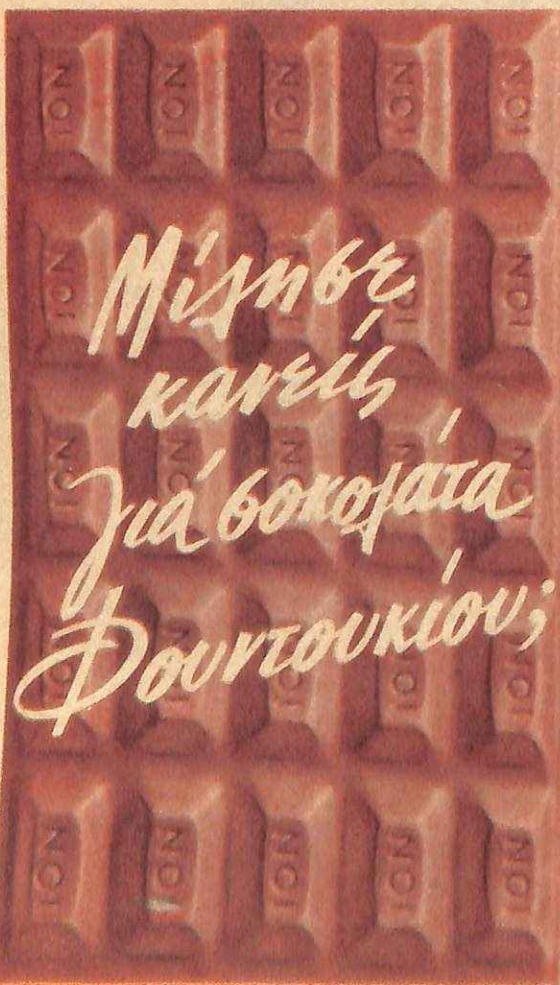
ΚΑΡΕΩΣ: 1. ΕΠΑΦΟΣ. 2. ΔΩΡΕΑ. 2. ΖΑ. 3. ΝΗ. 3. ΔΟΛΑ. 3. ΗΝΙΚΑ. 4. ΩΛΕΝΕΣ. 6. ΤΟΤΟ. 7. ΖΗΤΑ. 7. ΗΤΑ. 9. ΕΤΙ. 9. ΝΟΗΣΙΣ. 10. ΝΕΚΡΟΥΣ. 10. Ε.Π.Ε. (Εθνική Πολιτική Ένωση). 11. Ο «ΣΗΜ». 11. ΕΛΛΑΣ. 12. ΚΟΛΙΤΙΣ.

ΟΙ ΕΙΣΕΙΣ ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ ΜΑΣ ΕΠΙΤΥΧΕ ΜΕ ΤΟΝ ΣΥΝΔΕΣΜΟ ΤΩΝ ΛΕΞΕΩΝ: ΠΥΚΝΟΚΑΤΟΙΚΗΤΟΣ — ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ — ΡΑΚΙ. 2. ΚΑΛΟΤΕΡΟΝ ΕΙΝΑΙ ΤΟΝ ΣΥΝΔΕΣΜΟΝ ΤΩΝ ΛΕΞΕΩΝ: ΠΥΚΝΟΚΑΤΟΙΚΗΤΟΣ — ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ — ΡΑΚΙ. 3. ΚΑΛΟΤΕΡΟΝ ΕΙΝΑΙ ΤΟΝ ΣΥΝΔΕΣΜΟΝ ΤΩΝ ΛΕΞΕΩΝ: ΠΥΚΝΟΚΑΤΟΙΚΗΤΟΣ — ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ — ΡΑΚΙ. 4. ΚΑΛΟΤΕΡΟΝ ΕΙΝΑΙ ΤΟΝ ΣΥΝΔΕΣΜΟΝ ΤΩΝ ΛΕΞΕΩΝ: ΠΥΚΝΟΚΑΤΟΙΚΗΤΟΣ — ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ — ΡΑΚΙ. 5. ΚΑΛΟΤΕΡΟΝ ΕΙΝΑΙ ΤΟΝ ΣΥΝΔΕΣΜΟΝ ΤΩΝ ΛΕΞΕΩΝ: ΠΥΚΝΟΚΑΤΟΙΚΗΤΟΣ — ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ — ΡΑΚΙ. 6. ΚΑΛΟΤΕΡΟΝ ΕΙΝΑΙ ΤΟΝ ΣΥΝΔΕΣΜΟΝ ΤΩΝ ΛΕΞΕΩΝ: ΠΥΚΝΟΚΑΤΟΙΚΗΤΟΣ — ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ — ΡΑΚΙ. 7. ΚΑΛΟΤΕΡΟΝ ΕΙΝΑΙ ΤΟΝ ΣΥΝΔΕΣΜΟΝ ΤΩΝ ΛΕΞΕΩΝ: ΠΥΚΝΟΚΑΤΟΙΚΗΤΟΣ — ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ — ΡΑΚΙ. 8. ΚΑΛΟΤΕΡΟΝ ΕΙΝΑΙ ΤΟΝ ΣΥΝΔΕΣΜΟΝ ΤΩΝ ΛΕΞΕΩΝ: ΠΥΚΝΟΚΑΤΟΙΚΗΤΟΣ — ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ — ΡΑΚΙ. 9. ΚΑΛΟΤΕΡΟΝ ΕΙΝΑΙ ΤΟΝ ΣΥΝΔΕΣΜΟΝ ΤΩΝ ΛΕΞΕΩΝ: ΠΥΚΝΟΚΑΤΟΙΚΗΤΟΣ — ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ — ΡΑΚΙ. 10. ΚΑΛΟΤΕΡΟΝ ΕΙΝΑΙ ΤΟΝ ΣΥΝΔΕΣΜΟΝ ΤΩΝ ΛΕΞΕΩΝ: ΠΥΚΝΟΚΑΤΟΙΚΗΤΟΣ — ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ — ΡΑΚΙ. 11. ΚΑΛΟΤΕΡΟΝ ΕΙΝΑΙ ΤΟΝ ΣΥΝΔΕΣΜΟΝ ΤΩΝ ΛΕΞΕΩΝ: ΠΥΚΝΟΚΑΤΟΙΚΗΤΟΣ — ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ — ΡΑΚΙ. 12. ΚΑΛΟΤΕΡΟΝ ΕΙΝΑΙ ΤΟΝ ΣΥΝΔΕΣΜΟΝ ΤΩΝ ΛΕΞΕΩΝ: ΠΥΚΝΟΚΑΤΟΙΚΗΤΟΣ — ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ — ΡΑΚΙ.

ΚΑΛΟΤΕΡΟΝ ΕΙΝΑΙ ΤΟΝ ΣΥΝΔΕΣΜΟΝ ΤΩΝ ΛΕΞΕΩΝ: ΠΥΚΝΟΚΑΤΟΙΚΗΤΟΣ — ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ — ΡΑΚΙ. 2. ΚΑΛΟΤΕΡΟΝ ΕΙΝΑΙ ΤΟΝ ΣΥΝΔΕΣΜΟΝ ΤΩΝ ΛΕΞΕΩΝ: ΠΥΚΝΟΚΑΤΟΙΚΗΤΟΣ — ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ — ΡΑΚΙ. 3. ΚΑΛΟΤΕΡΟΝ ΕΙΝΑΙ ΤΟΝ ΣΥΝΔΕΣΜΟΝ ΤΩΝ ΛΕΞΕΩΝ: ΠΥΚΝΟΚΑΤΟΙΚΗΤΟΣ — ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ — ΡΑΚΙ. 4. ΚΑΛΟΤΕΡΟΝ ΕΙΝΑΙ ΤΟΝ ΣΥΝΔΕΣΜΟΝ ΤΩΝ ΛΕΞΕΩΝ: ΠΥΚΝΟΚΑΤΟΙΚΗΤΟΣ — ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ — ΡΑΚΙ. 5. ΚΑΛΟΤΕΡΟΝ ΕΙΝΑΙ ΤΟΝ ΣΥΝΔΕΣΜΟΝ ΤΩΝ ΛΕΞΕΩΝ: ΠΥΚΝΟΚΑΤΟΙΚΗΤΟΣ — ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ — ΡΑΚΙ. 6. ΚΑΛΟΤΕΡΟΝ ΕΙΝΑΙ ΤΟΝ ΣΥΝΔΕΣΜΟΝ ΤΩΝ ΛΕΞΕΩΝ: ΠΥΚΝΟΚΑΤΟΙΚΗΤΟΣ — ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ — ΡΑΚΙ. 7. ΚΑΛΟΤΕΡΟΝ ΕΙΝΑΙ ΤΟΝ ΣΥΝΔΕΣΜΟΝ ΤΩΝ ΛΕΞΕΩΝ: ΠΥΚΝΟΚΑΤΟΙΚΗΤΟΣ — ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ — ΡΑΚΙ. 8. ΚΑΛΟΤΕΡΟΝ ΕΙΝΑΙ ΤΟΝ ΣΥΝΔΕΣΜΟΝ ΤΩΝ ΛΕΞΕΩΝ: ΠΥΚΝΟΚΑΤΟΙΚΗΤΟΣ — ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ — ΡΑΚΙ. 9. ΚΑΛΟΤΕΡΟΝ ΕΙΝΑΙ ΤΟΝ ΣΥΝΔΕΣΜΟΝ ΤΩΝ ΛΕΞΕΩΝ: ΠΥΚΝΟΚΑΤΟΙΚΗΤΟΣ — ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ — ΡΑΚΙ. 10. ΚΑΛΟΤΕΡΟΝ ΕΙΝΑΙ ΤΟΝ ΣΥΝΔΕΣΜΟΝ ΤΩΝ ΛΕΞΕΩΝ: ΠΥΚΝΟΚΑΤΟΙΚΗΤΟΣ — ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ — ΡΑΚΙ. 11. ΚΑΛΟΤΕΡΟΝ ΕΙΝΑΙ ΤΟΝ ΣΥΝΔΕΣΜΟΝ ΤΩΝ ΛΕΞΕΩΝ: ΠΥΚΝΟΚΑΤΟΙΚΗΤΟΣ — ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ — ΡΑΚΙ. 12. ΚΑΛΟΤΕΡΟΝ ΕΙΝΑΙ ΤΟΝ ΣΥΝΔΕΣΜΟΝ ΤΩΝ ΛΕΞΕΩΝ: ΠΥΚΝΟΚΑΤΟΙΚΗΤΟΣ — ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ — ΡΑΚΙ.

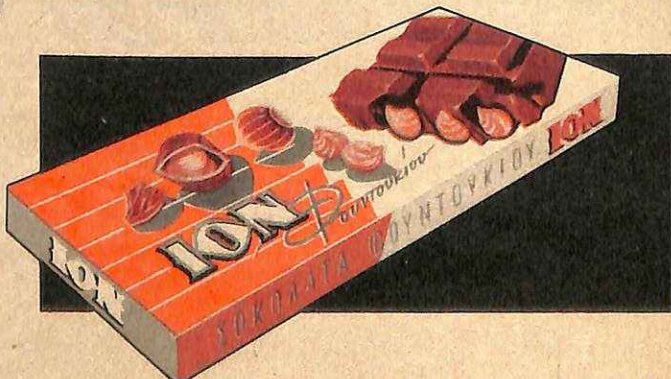
ΖΑΚΕΤΤΕΣ ΣΚΟΥΡΛΕΤΗ

Τὸ κατάστημα δερματίνων εἰδῶν Θ. ΣΚΟΥΡΛΕΤΗ, ὁδὸς Ἐρμού ἀρ. 28, γνωστοποιεῖ εἰς τὴν ἀξιότιμον αὐτοῦ πελατεῖαν ὅτι: καθάρει, ἐπισκευάζει καὶ πάλιν, ἐτοιμὰς ζακέττες δερματίνες Σουὲτ Ἀντλόν, Προτιμὰ τὸν καθαρῶν καὶ τὴν ἐποχὴν ζακετῶν τῆς ἐποχῆς αὐτῇ, τῆς MORT — SAI — SON. Ἐπίσης διαθέτει ἅπαντα τὰ εἶδη ταξιδίου, ντουλάπες ἐλαφρότατες ἀπορριπτικές, τσάντες ἀμυγιέ, pulin, cressidil, sarrak, bak κ.λ.π. καὶ τὶς ὑπεριότερες οὐραϊνὰς τσάντες σὲ LAME, ΝΤΟΥΣΕ, SOUVER κ.λ.π. Ἐπίσης διαθέτει καὶ τὴν μεγαλύτεραν συλλογὴν σὲ πορτοφόλια ὁλων τῶν τύπων, σὲ ἀνδρικά καὶ γυναικεῖα, σὲ μεγάλη ποικιλία σχεδίων καὶ χρωματισμῶν.

Μία οδάρχει
Η ΣΟΚΟΛΑΤΑ ΦΟΥΝΤΟΥΚΙΟΥ

ION

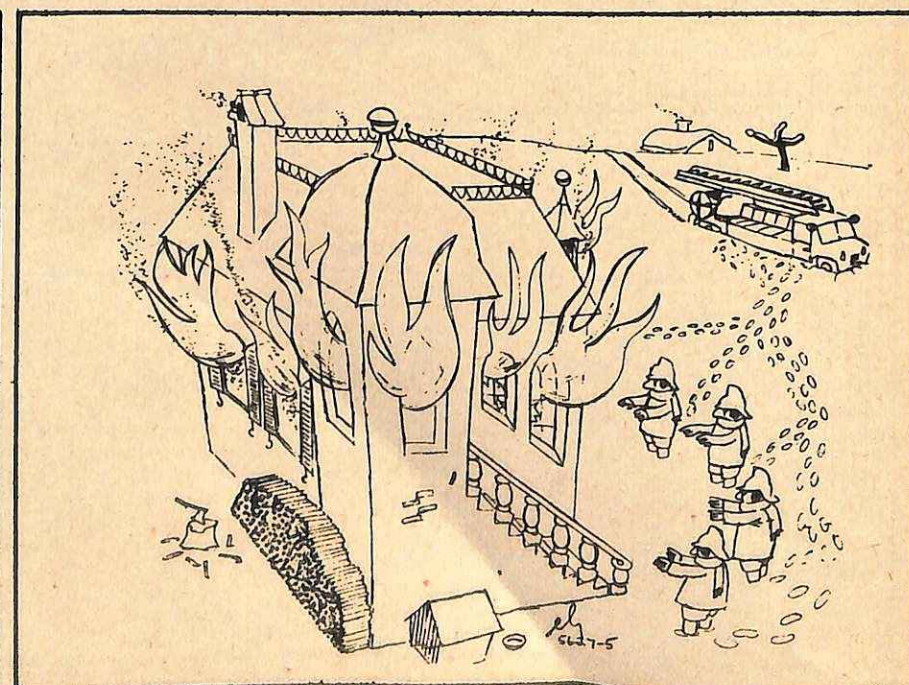
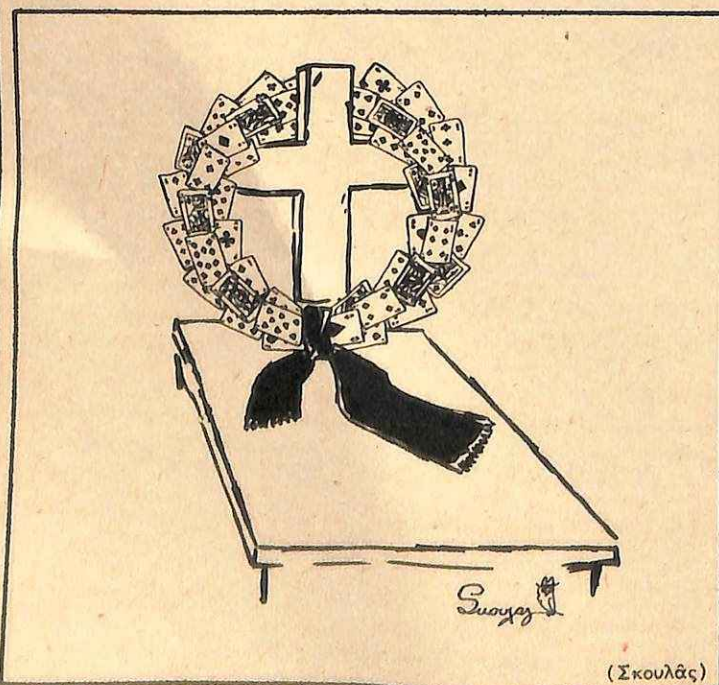
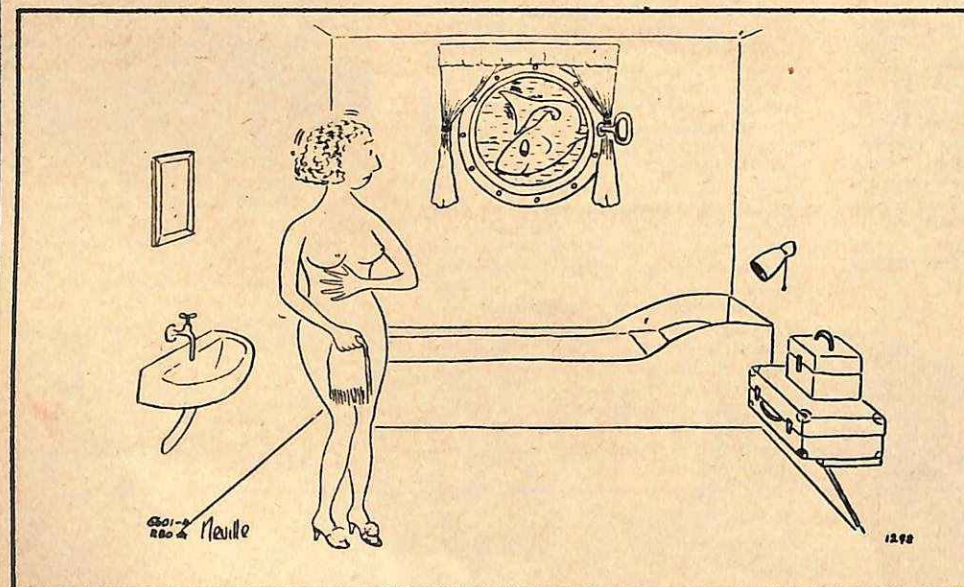
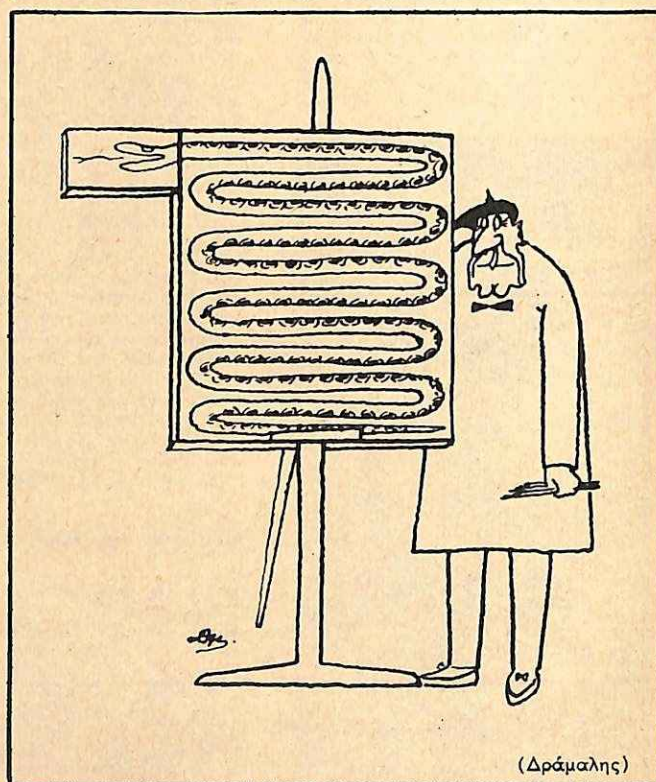
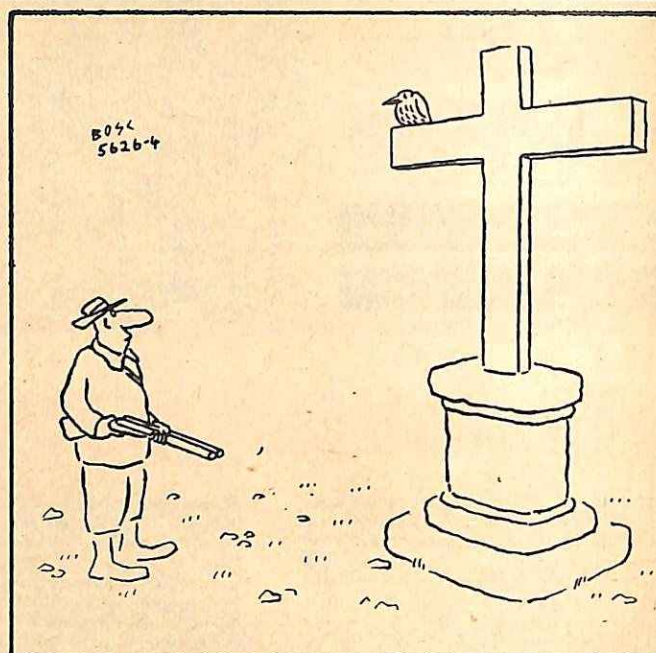

ΠΡΟΪΟΝ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ

ΚΟΥΣΕΝΤΟΣ

Χιούμορ

ΧΩΡΙΣ ΛΟΓΙΑ

«Η ΕΘΝΙΚΗ»

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΓΕΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΕΙΩΝ

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΕΝ ΕΤΕΙ 1891

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ 6, ΤΗΛ. 30-691

ΔΙΕΝΕΡΓΟΥΝΤΑΙ ΑΣΦΑΛΙΣΕΙΣ

ΠΥΡΟΣ

ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ

ΖΩΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΚΑΙ

ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ-ΑΣΤΙΚΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ & ΑΤΥΧΗΜΑΤΩΝ ΕΝ ΓΕΝΕΙ

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΙΚΗΣ

ΠΛΕΟΝ ΤΟΥ ΑΙΩΝΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑΝ ΤΟΥ ΕΘΝΟΥΣ
ΘΕΜΑΤΟΦΥΛΑΞ ΤΗΣ ΛΑΪΚΗΣ ΑΠΟΤΑΜΙΕΥΣΕΩΣ
ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΤΙΣ ΕΙΣ ΠΑΣΑΝ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΗΝ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑΝ